

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 26

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 23 de febrer de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) Pregunta RGE núm. 2087/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració de Tagomago i dels illots de Llevant com a reserva natural i marina. **1395**
 - 2) Pregunta RGE núm. 2106/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a polisportiu Prínceps d'Espanya. **1396**
 - 3) Pregunta RGE núm. 2086/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a diàleg amb les acadèmies de formació. **1397**
 - 4) Pregunta RGE núm. 2088/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramon i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a centre d'educació especial a Eivissa. **1398**
 - 5) Pregunta RGE núm. 2754/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nous llocs de feina de lliure designació. **1399**
 - 6) Pregunta RGE núm. 2093/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Son Espases. **1400**
-
-

- 7) Pregunta RGE núm. 2752/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a llocs de lliure designació a l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 1401
- 8) Pregunta RGE núm. 2096/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a desertització industrial. 1402
- 9) Pregunta RGE núm. 2091/16, presentada per l'Hble. Diputada Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute pendent amb els consells insulars. 1404
- 10) Pregunta RGE núm. 2089/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projectes aprovats pel Consorci de la borsa de places. 1405
- 11) Pregunta RGE núm. 2008/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a educació inclusiva. 1406
- 12) Pregunta RGE núm. 2081/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a pla de salut pública. (Ajornada). 1407
- 13) Pregunta RGE núm. 2094/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a treballadors acomiadats per la comunitat autònoma de les Illes Balears. (Ajornada). 1407
- 14) Pregunta RGE núm. 2083/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a aigües depurades. (Ajornada). 1407
- 15) Pregunta RGE núm. 2092/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acords pel canvi. (Ajornada). 1407
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 356/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb la situació actual de sequera. 1407
- III. MOCIÓ RGE núm. 1970/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nou model de reconversió turístic, derivat del debat de la Interpel·lació RGE núm. 8551/15. 1413
- IV. Debat de presa en consideració de les PROPOSICIONS DE LLEI:
- 1) RGE núm. 5572/15, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, Gent per Formentera, per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTBI fòbia. 1423
- 2) RGE núm. 7581/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista, Podem Illes Balears i Mixt, Gent per Formentera, balear de fosses. 1432
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, començam la sessió. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2087/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració de Tagomago i dels illots de Llevant com a reserva natural i marina.

Primera pregunta, RGE núm. 2087/16, relativa a declaració de Tagomago i dels illots de Llevant com a reserva natural i marina, que formula la diputada Sra. Maria José Ribas i Ribas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Maria José Ribas i Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom, Sr. Conseller, l'Ajuntament de Santa Eulària a Eivissa ha aprovat no fa molt i després d'haver consensuat amb el Consell d'Eivissa, amb grups ecologistes i amb altres sectors vinculats a l'illot de Tagomago una proposta de PORN d'aquest espai i, segons tenim entès, l'ha remès a la seva conselleria perquè serveixi de base, si els sembla bé, per a la tramitació de la declaració de reserva natural.

Tagomago i els illots de Llevant en l'actualitat formen part de la Xarxa Natura 2000 i són LIC i ZEPA, però aquesta protecció s'ha demostrat insuficient ja que no hi ha vigilància, ni personal ni gestió, com ha dit no fa gaire el Sr. Vericad, conseller de Medi Ambient d'Eivissa.

Per altra banda, el passat 11 de setembre en la Comissió de Medi Ambient d'aquest parlament es va aprovar per assentiment de tots els grups polítics, inclòs el seu, Sr. Conseller, una proposició no de llei en què s'instava el Govern a declarar Tagomago i els illots de Llevant com a reserva natural i marina.

Sembla amb tot això que hi ha una unanimitat en la necessitat de dotar de major protecció, recursos i vigilància aquest espai, però curiosament l'única veu que han pogut sentir amb dubtes sobre aquesta necessitat ha estat la seva, Sr. Conseller. En declaracions que feia vostè a un mitjà eivissenc va dir que no veia clar que declarar Tagomago reserva natural fos més beneficiós per a la seva conservació.

Voldríem saber si ha canviat de parer i, si és així, quines gestions ha fet el Govern per tal de declarar Tagomago i els illots de Llevant com a reserva natural i marina. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

(Se sent el to d'un telèfon mòbil)

Perdó -el director general de Pesca que encara em passava més informació-, deman disculpes.

Diputada, evidentment estic content que tothom reconegui els valors de Tagomago, d'aquesta illa i els seus valors naturals, els valors també de la reserva. Actualment a les Illes Balears tenim set reserves de pesca que cobreixen 58.000 hectàrees i ara mateix tramitam el que és el decret per a l'ampliació de... per a la creació de la reserva de Sa Dragonera i recuperam a la reserva marina de Formentera aquell tros que va ser retallat just pel maig passat, el tornam posar al seu lloc.

També, és veritat que és un LIC, un LIC és una figura de protecció europea que necessita una gestió, per tant, hem d'aprovar el pla de gestió d'aquest espai per convertir-lo en ZEC, evidentment hi estam fent feina i haurà de sortir a exposició pública i esper que vostès i també des de l'Ajuntament de Santa Eulària participin en aquest procés d'exposició pública, no serà tan breu com els altres que es varen dur a terme, i evidentment esperam la proposta de Santa Eulària de PORN.

Sabem que Santa Eulària ha fet una feina, com a regidor d'un ajuntament agràsc la implicació d'un municipi a protegir el seu territori, a formular propostes concretes, han escrit un document, un PORN, sé que ara han fet un procés semblant a al·legacions que encara no s'han integrat i com vaig parlar amb el batlle la vegada que ens vàrem veure en la dessaladora de Santa Eulària vàrem quedar que em remetria, al meu gabinet, aquesta documentació.

Com a respecte a l'Ajuntament de Santa Eulària esper la remissió al meu gabinet d'aquesta documentació i tècnicament valorarem si la figura més adequada és una reserva, un parc o un paratge com estableix la LECO.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria José Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Gràcies, Sr. Conseller. Entenc idò que sí, que la seva intenció és donar-li més protecció, a aquest indret. Si ho he entès bé, vull encoratjar-lo que ho faci el més aviat possible, ja sigui com vostè diu parc, paratge encara que a Eivissa, com dic, tots ho tenim clar, inclosos els seus socis de govern i pens que ha d'escollar també el que pensa la gent d'allí i bé, destacar que... que m'agradaria que es digués el mateix... o que el més congruent seria que es digués el mateix a una banda que a l'altra en relació amb aquesta necessitat. El que no pot ser és que en una banda estiguem dient que no, que no era necessari...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Ribas, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

...gràcies, bé, gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sra. Diputada, li vull deixar ben clar: volem dotar d'un instrument de gestió i de protecció a Tagomago, ara mateix feim feina en el pla de gestió del LIC, que és la prioritat perquè Europa ens marca una paràmetres d'un temps que hem de complir. Evidentment, estam oberts a totes les propostes fetes des de l'Ajuntament de Santa Eulària per augmentar aquest grau de protecció, sigui reserva, sigui parc natural, sigui paratge.

El que vostè em demana és una figura de protecció que dugui implicada una gestió, i això és el que farem.

I.2) Pregunta RGE núm. 2106/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a polisportiu Prínceps d'Espanya.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 2106/16, presentada en substitució de la RGE núm. 2082/16, relativa a polisportiu Prínceps d'Espanya, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia. Sra. Consellera, quasi set mesos després que es clausuràs la pista d'atletisme del poliesportiu Prínceps d'Espanya la pista encara no està operativa, mentrestant a Palma, una ciutat amb gairebé mig milió de residents, no hi ha una sola pista homologada operativa per als seus atletes; 800.000 euros invertits i set mesos després es torna a posposar la reobertura d'aquest poliesportiu prevista per al mes d'octubre passat, per què?

Hem vist que la setmana passada es va treure una nota de premsa oficial en què es deia que en uns dies, quin dia serà?, ens podria informar per quan està previst obrir, posar un data, una definitiva, al poliesportiu Prínceps d'Espanya de Palma?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Esperança Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperança Camps i Barber):

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Sra. Sureda, les pistes d'atletisme del Centre de Tecnificació

Prínceps d'Espanya, efectivament, fa vuit mesos que estan tancades perquè pateixen unes obres de remodelació, unes obres que convertiran les pistes en unes pistes de primeríssima qualitat i estam pendants d'uns últims papers, uns últims tràmits administratius i, si no hi ha novetat, a finals d'aquesta setmana, divendres d'aquesta setmana, les pistes d'atletisme tornaran ser operatives.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Perdoni, però em sona a excusa, a veure si és veritat, perquè ja arriba, ja arriba, però les infraestructures estan tancades des del mes de juliol i s'havien d'obrir el passat mes d'octubre.

Mentrestant els atletes que tenien la seva base d'operacions establerta allà se'n van a entrenar a parcs públics, places, altres municipis... És aquesta la vostra aposta per l'esport?, consideram que no és una aposta adient, no és seriosa, amb aquests 800.000 euros invertits en rehabilitació almanco s'haurien d'assegurar que es compleixen els terminis.

Veim que l'esport no ha estat prioritari dins els primers mesos de govern, però comença a ser hora que s'hi mirin i s'hi impliquin. Hi ha molta gent a Palma, precisament atletes que demanen un lloc en condicions per entrenar.

I ara ja no només parlam d'aquest poliesportiu, sinó que fa onze anys que hi ha un projecte aturat d'una pista d'atletisme al terreny de Sant Ferran, propietat del consorci del Govern, el Consell i l'Ajuntament de Palma. A l'ajuntament han hagut de sortir 300 atletes de dotze clubs d'atletisme al carrer per reaccionar. Ara han demanat reunir-se amb la presidenta del Govern, crec que és important que els escoltin, que els donin solucions que per això és el Govern... és el que ha de tirar endavant aquestes coses i creim que no és tan difícil fer-ho.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Esperança Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperança Camps i Barber):

Gràcies. Sra. Sureda, com molt bé vostè ha dit el problema està en el fet que la ciutat de Palma és l'única capital de província de tot l'Estat espanyol que no disposa d'unes pistes municipals d'atletisme, les pistes de Prínceps d'Espanya són unes pistes d'un centre de tecnificació i, com a tal, aquest govern, que sí que aposta per l'esport, el que ha volgut fer és assegurar-se que les pistes quan els atletes hi tornin estiguin en les millors condicions.

Les obres varen començar el mes d'agost, a mitjans desembre es varen detectar unes deficiències a la gespa

artificial i en una de les corbes, que no complia les condicions, es va haver de fer un modificat de l'obra, efectivament, per assegurar la qualitat de les pistes. Açò ha estat aquest augment del pressupost, aquest modificat de les obres, perquè nosaltres sí que volem una pista que, per cert, dia 3 de febrer han estat homologades per la Federació Espanyola d'Atletisme, a més, són unes pistes que tindran vuit anys de garantia, són unes pistes d'altíssima qualitat on hi podran córrer els atletes, on hi podran entrenar els atletes del Centre de Tecnificació Prínceps d'Espanya i també mentre la ciutat de Palma no tenguí unes pistes alternatives hi podran entrenar tots els altres atletes.

Des d'aquí deman disculpes als atletes que han hagut de patir aquests retards, tant el director general d'Esports com jo mateixa ens hem posat en contacte amb la Federació Balear d'Atletisme i els hem explicat què passava a les pistes, hi ha hagut informació, absoluta transparència amb què passava en aquestes obres, entre d'altres coses, perquè no volem lliurar unes obres mal fetes. Nosaltres lluitam per l'altíssima qualitat. Com vostè sap estam acostumats a rebre obres en forma d'estacions de metro navegables o "Palma Arenas" inundables. Nosaltres això no ho volem. Per tant, és cert, hi ha hagut una mica de retard, però aquesta setmana quan els atletes tornin a xafar les pistes tendran unes pistes de primeríssima qualitat.

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 2086/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a diàleg amb les acadèmies de formació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm.2086/16, relativa a diàleg amb les acadèmies de formació, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, *el pasado 13 de octubre de 2015 le formulamos una pregunta, más o menos, en el mismo sentido que hoy le vamos a formular. Y en ese momento, igual que en otras ocasiones, usted se limita en una primera intervención a contestar lo que quiere y en una segunda a culpar, como siempre, al gobierno anterior. Eso suele ser la tónica habitual y confunden ..., a final nos contestó, mejor dicho, nos contestó que sí que se habían reunido con las academias de formación y que lo seguirían haciendo, pero al final, igual que todo el Gobierno, confunde lo que es reunirse con lo que es llegar a consensos y mientras tanto, y en este caso las academias de formación, temen por sus empresas y detrás de ellas hay puestos de trabajo, y usted es el conseller de Trabajo de esta comunidad autónoma y tendría que estar más que preocupado por la situación que hoy tienen las academias de formación.*

Por eso, le volvemos a preguntar, ¿qué diálogo ha mantenido con las academias de formación?

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sr. Tadeo, la primera preocupación del Govern es la formación de los desempleados, que aquellos recursos que destinamos a formación a los desempleados sirvan para acceder a un empleo. Esa es nuestra principal preocupación, y yo esperaba que también la suya, veo que no, que no le preocupa la formación de nuestros desempleados.

El primer diálogo que tiene este gobierno es con las organizaciones sindicales y patronales para marcar una estrategia de formación profesional, cosa que efectivamente, no es por criticar, pero ustedes no hicieron en cuatro años, no hicieron porque no creen en ello, con lo cual no hicieron una estrategia de formación profesional que dijimos en octubre que íbamos a hacer y que después hicimos y desarrollamos, que ayude a nuestro tejido productivo y a los desempleados.

En segundo lugar, empezamos a reunirnos con las entidades de formación, ya van cinco reuniones, la última el 12 de febrero, la próxima este jueves, con dos objetivos: el primero, pagarles la deuda del PP, 6 millones de euros se adeudan a estas academias de formación, y la segunda, las convocatorias de formación público-privadas que dijimos que va a haber, y ya estamos trabajando en esa línea de formación. Por tanto, no entiendo ni su preocupación, debería preocuparle la estrategia realmente de formación profesional para empleo, de la cual no han hablado, no hablan de cuál debe ser la formación, no hablan de dónde debe dirigirse porque, simplemente, o no saben o no tienen una estrategia en su cabeza.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, *es que es la premisa donde estamos en desacuerdo. Nuestra principal prioridad no es la formación, es crear puestos de trabajo, esa siempre ha sido la principal premisa de los gobiernos del Partido Popular y vemos que la suya no, es la formación, que está muy bien la formación, pero a lo que tienen que dedicarse también es a crear puestos de trabajo y no lo que están haciendo desde el inicio de este mandato que es poner todas las trabas posibles al sector empresarial de las Islas Baleares derogando leyes y cualquier normativa que facilitaba estos puestos de trabajo.*

Cuatro puntos le piden que pueda consensuar, no hacer reuniones sino consensuar con las academias: primero, que respeten los criterios económicos de la fiscalización de los cursos que dan las academias para que puedan cobrar; segundo, la línea de concurrencia la han bajado de 8 millones a 3 millones, esto es lo que tienen que volver a subir y no

pretendan hacerlo todo desde los centros privados porque lo que ustedes pretenden es hacerlo todo desde los centros privados; la siguiente convocatoria, también intente consensuar con... -perdón, de los centros privados no, centros públicos, entiendo su risa-, intente consensuar también los cursos que sacan a esta concurrencia, pero lo consensuen, no se reúnan, lo consensuen con las academias de formación, y luego, al final, pagan tarde y mal y alegan temas de tesorería.

Si lo que pretenden es que las academias de formación sencillamente hagan los cursos que no se pueden hacer en centros privados porque no están homologados o porque no tienen las certificaciones, lo que van a conseguir con ello es que cierren estas academias de formación y se pierdan puestos de trabajo. Ciertamente algo está cambiando en esta comunidad autónoma...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Tadeo, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Es curioso que diga que a usted lo que le importa es crear empleo y que a nosotros la formación, es que la formación es básica para crear empleo. Eso es lo que no acaban de entender, que si no hay formación lo único que se crea es empleo precario, que a lo mejor es lo que ustedes pretendían y pretenden, porque a lo mejor lo que necesitamos de verdad es formación para nuestros desempleados para que accedan a un mejor empleo. Es sorprendente que todavía sigan sin entenderlo, que lo necesario es la formación para tener mejor empleo y que nuestras empresas produzcan mejor. Es increíble que no lo entiendan. Menos mal que la CAEB, la PyME sí lo entienden y por eso suscriben la estrategia con este gobierno, porque a las empresas sí les preocupa la formación, sí les preocupa la formación de nuestros desempleados y por eso firman con este gobierno la CAEB y la PyME la estrategia de formación. Los únicos que están fuera son ustedes, ¿no se dan cuenta? Están ustedes fuera de lo que es la forma de impartir la formación profesional para el empleo, no lo entiende. ¿No les parece lógico que pasemos del 16% de cursos con ustedes al 25 en turismo?, ¿no les parece lógico que de la náutica de 1 a 6? O que reduzcamos del 32% en administración al 12?, ¿ustedes creían que el 32% de la formación para el empleo en esta comunidad autónoma era en administrativos?, ¿esa era la necesidad?, ¿de quién era la necesidad, Sr. Tadeo? Por eso nosotros hacemos una estrategia, por eso nosotros diseñamos formación con las empresas y organizaciones sindicales para nuestros desempleados, colaborando con las empresas privadas,

como ya lo hemos hecho sacando las convocatorias que habíamos anunciado que íbamos a hacer.

Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 2088/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramon i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a centre d'educació especial a Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 2088/16, relativa a centre d'educació especial a Eivissa, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Sara Ramon.

LA SRA. RAMON I ROSSELLÓ:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller, segons el director general d'Innovació i Comunitat Educativa, Jaume Ribas, la Conselleria d'Educació té previst fer un col·legi d'educació especial a les nostres illes, a Eivissa i a Menorca. És una demanda històrica necessària per a les dues illes, fins ara no hi havia tant d'alumnat amb aquestes necessitats, però de cada volta va en augment i és molt necessari ja. Així, Sr. Conseller, li pregunt quan té previst la conselleria construir un centre d'educació especial a Eivissa i a Menorca?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. Presidenta. Senyors diputats i diputades. Sra. Sara Ramón, miri, és evident que quan hi ha crisi econòmica, quan hi ha retallades els sectors que més ho sofreixen solen ser aquells sectors d'educació que més necessiten d'un suport educatiu important. És evident que l'atenció a la diversitat ha estat un dels sectors que més va rebre durant la passada legislatura i de qualque manera aquest és un element i ha estat un element de desigualtat social.

En qualsevol cas, nosaltres des que vàrem arribar al Govern sí que treballam a donar resposta a això que vostè planteja. Avui mateix el director general d'Innovació i Comunitat Educativa és a Eivissa i hi és per mirar espais en els quals es puguin encabir aquells al·lots que necessiten d'un centre específic.

Nosaltres amb el tema dels centres específics creim que s'ha de fer d'una forma molt pensada, molt reflexionada, perquè a les nostres polítiques hi ha la idea d'inclusió educativa, tot i així li vull recordar que a Eivissa dins els CEIP hi ha deu aules UEECO, que vostès saben que incorporen nins de necessitats educatives especials, i dins els IES hi ha set aules UEECO que també incorporen aquest tipus d'al·lots.

Per tant és evident que per donar una resposta a aquesta situació hem de saber molt bé, per una part, el que s'ha d'incorporar a aquestes aules, nosaltres allò del centre ho pensam a mig i a llarg termini, crec que les coses s'han de fer bé, de la mateixa manera que la setmana que ve el director general també anirà a Menorca per donar resposta a aquesta qüestió, i per tant estam treballant una mica amb la idea de fer possible l'educació inclusiva i, per altra banda, fer possible que els al·lots que tenen aquesta necessitat puguin rebre la resposta educativa adequada. Aquest estudi que estam fent va amb la idea de posar aules que a la llarga i segons les demandes puguin posar i com a conseqüència ser un centre d'educació especial, però tot això s'ha de fer d'una forma pensada, reflexionada i sabent que volem en aquest tipus de centres.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sara Ramon.

LA SRA. RAMON I ROSSELLÓ:

Bé, sabem que es tracta d'un projecte a llarg, i sabem que també és necessari per a aquests alumnes que tenim a Eivissa, a Formentera i a Menorca.

A l'anuari ja deia que una de les mancances que té l'illa d'Eivissa, sobretot, és el professorat per a aquest alumne amb necessitats especials. Hi ha alumnes, però, que per la seva discapacitat no poden ser ben atesos a aules UEECO perquè necessiten una atenció molt individualitzada, quasi diríem sanitària, i la solució de desplaçar-se a un centre públic de Palma és una solució molt dura tant per a alumnes com per a famílies. La conselleria té concertada l'atenció primerenca amb entitats socials que fan una gran feina, però alumnes a partir de 6 anys, escolarització, hi ha unes mancances molt grosses.

La integració, idò creim en una educació inclusiva. Sabem que s'han de millorar infraestructures, sabem que s'ha de (...) més dotació de personal, però la integració de cert alumnat no és real i necessitam una solució ja. Si no pot ser ara mateix un col·legi d'educació especial li demanam que tenim l'antic Can Misses i que es pot treballar en aqueixa línia, però ja és molt necessari perquè no tenen bona atenció, perquè un especialista ha d'anar per diferents sales UEECO i al final no es pot dedicar a aquests alumnes i creim que és molt necessària una unitat terapèutica centralitzada.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Miri, des que vàrem entrar al Govern li puc assegurar que hi ha hagut més de 50 professors a Eivissa i a Formentera d'atenció a la diversitat, més dels que hi havia la passada legislatura. Per què dic això?, perquè és evident que nosaltres,

torn repetir, creim en l'educació inclusiva, l'educació inclusiva és completa, necessita un canvi de mentalitat i d'organització, i nosaltres estam amb aquest plantejament. El tema d'aquest centre, nosaltres el plantejam a mig i a llarg termini; és evident que hi ha situacions que necessiten una atenció individualitzada, però això també significa una planificació i les coses evidentment en educació no es poden improvisar, s'han de fer seriosament, que és el que ens agrada fer en aquesta Conselleria d'Educació.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.5) Pregunta RGE núm. 2754/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nous llocs de feina de lliure designació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE 2754/16, presentada en substitució de la pregunta RGE 2090/16, relativa a nous llocs de feina de lliure designació, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Los partidos del pacto se han erigido en los adalides de la transparencia, el mérito y la capacidad dentro de la administración, pero, claro, sólo de boquilla, porque los hechos les van desmintiendo. El último: la modificación de relación de puestos de trabajo de la comunidad autónoma, en la que se modifican más de 1.000 plazas, se establecen nuevos requisitos que no entendemos a qué criterios obedecen, se abren muchas plazas a otras administraciones, no se revisan las plazas de libre designación, pero además se crean nuevas plazas de libre designación, que en teoría va en contra de lo que ustedes siempre han defendido.

¿Nos pueden explicar por qué lo han hecho?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, hem modificat la relació de llocs de feina; la revisió ha constatat de més de 1.000 llocs de feina per adaptar l'estructura de personal i de recursos humans a la nova estructura i nova necessitat de les conselleries, per dotar de millors serveis públics i de serveis públics de qualitat.

La figura de lliure designació és una figura prevista a la legislació, i per tant no incomplim res quan posam lliure designació a la RLT. No és ni un càrrec de confiança ni és un alt càrrec, això és el que s'ha de tenir clar; s'ha de tenir clar que

són llocs a proveir..., la forma de proveir llocs de feina que són funcionaris, personal que ha tret una oposició, i que evidentment també es proveeixen amb mèrits de capacitat i d'idoneïtat. Per tant el que ha fet aquest govern és adaptar l'estructura de llocs de feina a les necessitats que tenen aquestes conselleries per funcionar i per funcionar d'una manera millor, i ho ha fet sempre des de la legalitat i complint la llei vigent en aquests moments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sra. Cladera, creo que deberían coordinar un poco las explicaciones de los socios del pacto, porque puede entender que nos dé cierta intranquilidad y nos genere muchas dudas cuando escuchamos al portavoz de MÉS, su principal socio de gobierno, afirmar que la gestión de nuevos cargos de libre designación, habiendo una casta, una casta, de altos funcionarios que no facilitan la acción política, es un tema muy de detalle y de gestión cotidiana que Podemos no entiende. ¿Qué significa esta afirmación, además de demostrarnos que las relaciones entre los socios del pacto y con Podemos siguen bastante frías?

¿Qué significa esta afirmación, ahora fuera bromas? ¿Significa que esta modificación de relación de puestos de trabajo se ha hecho para quitar aquellos funcionarios que les están molestando y poder colocar a dedo a funcionarios que les digan amén? Porque de las declaraciones de su principal socio de gobierno, que está hablando de casta de funcionarios que no facilitan la acción de gobierno, podemos entender eso, que no es para nada la contestación que usted nos ha dado.

Señores de la izquierda, lo que pasa es que lo que nos están demostrando día a día es que su gobierno es una auténtica tomadura de pelo.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, jo crec que vostè, en comptes d'analitzar tant les declaracions que fan tots, el que ha de fer és analitzar què és aquesta modificació de llocs de feina, la revisió, i ha d'entendre, i crec que ho pot entendre, que el que modifiquem en lliure designació és un 1% de la modificació completa de relació de llocs de feina. Per tant si vostè analitza bé el que s'ha fet no cal que calgui entrar en tants de comentaris com vostè ha fet.

Repetesc: la lliure designació és un sistema previst a la llei, estam complint la llei i el que es fa és nomenar o proveir

aquests llocs de feina d'una forma discrecional, no arbitrària, com solia fer molt el Partit Popular, sinó de forma...

(Petita cridòria)

...sinó tirant de mèrit, de capacitat i d'idoneïtat al lloc de feina, i per tant... I també repetesc, són funcionaris que han passat un procés d'oposició i que tenen, d'acord amb uns mèrits, poder optar a la lliure designació perquè l'administració es pugui organitzar per funcionar millor i donar millors serveis públics, i això és tot el que hem fet, i jo crec que si vostè ho analitza i no fa demagògia entendrà que això és el que fa qualsevol govern per organitzar els seus recursos humans.

(Remor de veus)

I.6) Pregunta RGE núm. 2093/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Son Espases.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE 2093/16, relativa a Son Espases, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Bon dia, diputats, diputades, treballadors, treballadores de la cambra. Bé, fa un parell de setmanes els diaris informaven que la canonada central que subministra aigua calenta a tota la zona hospitalària de Son Espases ha tornat trencar-se. No és la primera vegada que els diaris donen a conèixer problemes a les canonades de l'hospital. La zona afectada en aquesta ocasió és la de llenceria hospitalària i cuina. El problema més important és que el macrohospital compta amb una sola canonada central no segmentada, i això vol dir que per procedir a la seva reparació caldrà deixar sense aigua calenta tot l'hospital.

La reparació correspon a l'empresa concessionària, la mateixa que va construir l'hospital, que percep una quantitat milionària anual en concepte de manteniment. Al nostre grup parlamentari ens preocupa la mala qualitat de les instal·lacions, a més del mal servei que està donant aquesta concessionària. Quan l'hospital ha tingut sobre costos estratosfèrics el pàrking continua inundant-se encara que no plougui; la trituradora de la cuina funciona malament i llença la brutor a la xarxa pública sense tractar-la; a l'estructura hi ha hagut ja algun despreniment.

A l'hospital de Can Misses, que igual que Son Espases va ser construït per la mateixa empresa i se li varen atorgar els serveis externalitzats, també tenim problemes de canonades i de sistemes d'evacuació d'aigües residuals; la inclinació de les canonades no té la inclinació adequada embussant tot el sistema d'evacuació. El manteniment de les instal·lacions és pèssim, per no dir inexistent. Bé, és un tema del qual en podríem parlar dies, però anem per parts: considera que s'està complint correctament el contracte per part de la concessionària de Son Espases quan estan passant casos com el de la canonada, recentment trencada, que ha inundat l'hospital?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Diputada, jo crec que hauríem de definir el terme "inundació de l'hospital". És una instal·lació de 180.000 metres quadrats, és a dir, 23 camps de futbol construïts aproximadament, això vol dir que sempre hi haurà avaries, sempre, n'hi ha hagudes, n'hi ha i n'hi haurà.

Aquesta incidència, aquesta canonada fa 5 quilòmetres de longitud. Per tant, és quasi normal que pugui patir qualque avaria, evidentment no és desitjable. El més important què és? El més important és tenir excel·lents gestors, que pugin detectar aquesta avaria i posar-hi una solució ràpida. Això és allò que a nosaltres ens interessa.

La concessió està en permanent anàlisi per part del Servei de Salut i el seguiment de contracte és continu, és diari. Hi ha un mecanisme de seguiment diari i després hi ha un sistema de notificació d'incidències a l'abast dels professionals que també poden fer aquestes comunicacions. Quan no el compleixen se'ls penalitza econòmicament. L'any passat, l'any 2015, es varen justificar 958 penalitzacions, així i tot, això suposa un compliment de més del 98% quant a manteniment de l'Hospital de Son Espases.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Bé, vostè mateixa m'ha respost que un hospital com aquest té quilòmetres de canonades. Efectivament, com l'he informat abans, aquesta canonada no està segmentada, em pot explicar com és possible que es contempli en un projecte com aquest que una canonada no estigui segmentada? Això per una banda.

Evidentment aquesta pregunta era més que reflexiva, després de tota la resta que he exposat, es dona a entendre que si es complís el contracte no s'hauria pagat quasi 1 milió d'euros en sancions aquesta concessionària. Avui torna ser notícia al *Diari d'Eivissa*, aquí és, dient: "Salut registra quasi 8.000 incidències i obri 1.214 expedients..."

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Maicas, el seu temps s'ha exhaurit.

(*Alguns aplaudiments*)

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, l'any passat es varen registrar, perquè vegin que no ens n'amagam, 13.863 incidències, les quals, la majoria, més de 12.000 varen ser solucionades per la concessionària, perquè també aquesta és la seva obligació, i aquest seguiment és constant entre l'Ibsalut, l'hospital i la concessionària. Jo crec que hem de destacar..., és a dir, aquestes situacions s'han de millorar, efectivament s'han de millorar, hi hem d'estar al damunt i hem de tenir un manteniment excel·lent a ser possible de l'hospital.

Però a mi m'agradaria destacar que l'Hospital de Son Espases també durant l'any 2015 ha fet 22.000 intervencions quirúrgiques, més de mig milió de consultes externes i ha atès 136.000 urgències. Per això, destaca com un hospital excel·lent, d'una qualitat excel·lent, amb uns professionals excel·lents. I això és allò que m'agradaria posar en valor, el valor de la sanitat pública que ens preocupa, ens preocupa recuperar drets i ens preocupa donar un bon servei i una bona qualitat assistencial.

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 2752/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a llocs de lliure designació a l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 2752/16, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 2095/16, relativa a llocs de lliure de designació a l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Acabamos de ver la escenificación de lo que ha supuesto la política hasta ahora, es el "y tu más", el "y tu más" entre dos partidos que se barallen por ver quién es el que lo ha hecho de forma más imprudente. Y es -acabamos de ver la escenificación de lo que está siendo un continuo en el Partido Popular-, la tendencia de Podemos para presentar preguntas inmediatamente después de haberla presentado nosotros.

Sra. Consellera, estamos convencidos de que lo que está realizando el Gobierno es legal, como no puede ser de otra forma, tiene que ser legal, pero no obstante el Parlamento tenía un acuerdo de no crear más cargos de libre designación. Por lo tanto, pensamos que esa no es la forma de actuar de un gobierno que desoye al Parlamento y si necesitaban más cargos o designar cargos de libre designación, asignar personal, podrían haberlo elegido entre los ya existentes que son unos cuantos.

Por eso le queremos hacer la pregunta de cuál es el motivo de haber creado esas nuevas plazas de libre designación.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en definitiva jo agrairé aquesta pregunta per aclarir tota aquesta confusió que s'està generant, en primer lloc respecte i seriositat, i deixau contestar.

En primer lloc dir que allò que ha fet el Govern en la modificació de la Relació de Llocs de Feina, compleix perfectament l'acord de plenari de 29 d'octubre de 2015, que no diu que no es facin més lliures designacions, perquè és una figura prevista a la Llei de funció pública, al règim legal vigent i que l'administració empra quan l'ha de menester. O sigui, això no és el que diu l'acord del plenari, a què vostè fa referència, sinó que diu que els nivells 29 i 30 i caps de servei que facin falta, es poden fer per lliure designació i han d'estar degudament motivats. I això és el que s'ha fet i se pot comprovar dins l'expedient que ha tramitat el Govern i que ha aprovat el Consell de Govern.

Per tant, no entenc la preocupació que ha sorgit aquests dies i que malauradament crec que ens deixam dur per una notícia de diari que no està prou fonamentada, prou estudiada i el que hem de fer és estudiar bé els expedients, no hi ha cap problema en... Per tant, va beníssim que ho pugui explicar.

Jo record que una lliure designació és un lloc de feina el proveïment del qual és de forma discrecional, d'acord amb mèrits, de capacitat i d'idoneïtat, però sempre el cobrirà un funcionari que hagi superat una oposició. No és un alt càrrec, ni és un càrrec de confiança. Per tant, és una figura prevista, que, a més, he de dir que això és només una Relació de Llocs de Feina, on es fa una previsió de llocs de feina, però que després s'han de dotar, que no és cap increment en aquest moment i que evidentment per dotar aquest, n'hauré de desdotar un altre i, per tant, no suposa un increment de personal en cap moment, sinó que és una previsió d'estructura, de personal, que ha de tenir la comunitat autònoma per funcionar i oferir els serveis públics que ha de menester i que també estan dins els acords de governabilitat i que és tota aquesta política que està duent a terme.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sra. Presidenta. No dudamos que ustedes entiendan que les hacen falta unos cuantos más altos cargos de libre designación. Hay ya 416 creados en el Gobierno de la comunidad autónoma, están 341 dotados y 320 dotados. Entendemos que después de la sentencia que crea jurisprudencia sobre la funcionaria Lourdes Aguiló, en la que

consolida su puesto y su posición de trabajo dentro del Govern de las Illes Balears, esto es un sinfín de ir creando puestos de libre designación, en el que el Gobierno va a tener que ir cargando con personal, igual que los nombrados por el Partido Popular, con personal de una forma indefinida, y eso es lo que quería crear el espíritu del acuerdo adoptado.

Porque claro que dice "excepcionalmente", dice "excepcionalmente" porque hay que justificarlo y no únicamente justificación por causas de una necesidad subjetiva de que sean más o menos de confianza, porque seguro que también de los cargos de libre designación de otros gobiernos, tienen ustedes gente de su posible confianza política.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Vull aclarir que la sentència a què vostè ha fet referència diu és que no es pot nomenar ni cessar de forma arbitrària, que és el que feia aquella banda d'allà, d'acord?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Però sí que les lliures designacions estan previstes legalment i es fan de forma discrecional, evidentment, però sempre basades en mèrits de capacitat i d'idoneïtat. I és perquè l'administració funcioni millor i perquè obeeixen als càrrecs de més alt nivell on han d'estar directament en contacte amb els alts càrrecs i han d'executar les decisions i les polítiques del Govern. Per tant, és una figura totalment prevista, legal -reiter-, i el que no farà aquest govern és emprar-la de forma arbitrària com l'han emprada altres governs i per això les darreres sentències que han sortit.

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2096/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a desertització industrial.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 2096/16, relativa a desertització industrial, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, treballadores i treballadors de la cambrà i públic que avui ens visita, Sr. Conseller, durant aquests últims plens la qüestió laboral s'ha fet present a través de diverses preguntes, així com en alguna iniciativa legislativa, els expedients de regulació d'ocupació de Bimbo, Air Berlin, Kalise

Menorquina, entre d'altres, han estat protagonistes per a desgràcia de les treballadores i treballadors d'aquestes empreses i de la societat balear.

A més, durant aquests dies en la premsa hem pogut llegir titulars com "Els ERO afecten a Balears una mitjana de dos treballadors cada dia" o "Balears ha perdut més d'un 6% del seu teixit empresarial en els últims set anys", segons l'Institut Nacional d'Estadística, hem passat de 93.335 empreses en 2008 a poc més de 87.000 registrades l'1 de gener de 2015, segons el directori d'empreses DIRCE que elabora l'Institut Nacional d'Estadística.

A més, ahir podíem llegir declaracions de la directora general de Treball Isabel Castro que valorava les dades dels últims anys i on reconeixia que es presentaran més expedients de regulació d'ocupació durant aquest any.

En 2011, 3.027 treballadores i treballadors es varen veure afectats, en 2015, 88 expedients de regulació d'ocupació i 767 persones es varen veure afectades.

Aquesta comunitat continua sofrint les conseqüències de les dues reformes laborals portades pel PSOE i el PP amb els resultats que avui estem comentant. L'empresa Coca-Cola és l'enèsim cas de com després d'una sentència (...) aquesta empresa s'ha vist obligada a readmetre les seves treballadores i treballadors.

Els costos de la insularitat, la coneguda deslocalització de les empreses i la crisi econòmica dels últims anys han estat darrere d'aquesta sagnia constant de tancament d'empreses.

Per tot això, li formula la següent pregunta: quines mesures pensa prendre el Govern de les Illes Balears per fer front a la desertització industrial a la nostra comunitat?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sr. Diputado, creo que... voy a limitarme al tema industrial, ha dicho determinados datos, hay datos de los que ha dicho que forman parte de muchos sectores, no solo del industrial, creo que sería mejor segmentar y analizar los distintos datos que, efectivamente, hay algunos negativos, de los datos de expedientes de regulación de empleo se ha dicho que seguirá habiendo, no que haya más que el año pasado porque lo que está habiendo es menos, han aumentado los de suspensión y reducción que son... no es lo mejor, pero han bajado los de extinción, creo que eso también debe ser objeto de análisis que creo que lo tiene en la misma información que se ha facilitado y, por tanto, hay que analizarlo de forma segmentada y por sectores.

Creo que uno de los principales problemas es el sector industrial y hablásemos del sector industrial, por supuesto

comparto su preocupación. Es cierto que Baleares ha visto bajar hasta 2014 el valor añadido bruto al 7,44%. Es cierto que la última reforma laboral, quitando la autorización administrativa, y eso fue la última reforma laboral, la que quita la autorización administrativa, ha generado problemas como el de Coca-Cola que al no ser a priori esperas una sentencia judicial y ahora estamos viendo los problemas que ocasiona y eso sí es la última reforma laboral la que retiró la autorización administrativa que en casos como en los que estamos viendo ahora serían, tendrían un efecto muy distinto.

Por tanto, nosotros lo que hemos señalado es que tendremos que hacer una política para, desde luego, mantener y mejorar nuestro tejido industrial. No compartimos decisiones como las que se adoptaron de suprimir todas las bonificaciones que en esta comunidad autónoma favorecían al sector del calzado y que adoptó el Gobierno del Sr. Rajoy en 2012, en agosto de 2012, y que ha tenido un efecto muy perjudicial para nuestra economía, así como las medidas de apoyo al mantenimiento de empleo en ERE de suspensión o de reducción que también se retiraron y que frenaban la destrucción industrial, porque es mucho más fácil una vez que se destruye una empresa, es cierto que el tejido industrial si se destruye es mucho más difícil de crear, por tanto, lo que hay que intentar es mantener la que tenemos e ir mejorándola.

Por eso, a lo largo de este año traeremos una ley de industria que esperamos consensuar con toda la cámara, es necesaria una ley de industria en esta comunidad autónoma de forma inmediata y es necesario un plan industrial que empezaremos a negociar dentro del diálogo social y con todos los grupos que dan apoyo a este gobierno.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Esperem que realment aquesta llei d'indústria, perquè vostè m'ha comentat en cinc segons que tendrem una llei d'indústria i un pla industrial, podria concretar més?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Sí, le he hablado en seis segundos porque el resto de su pregunta no era de industria, entonces era para contestarle a todos los datos que no estaban dentro del tema industrial. Si hablásemos de industria hubiese ocupado más tiempo y creo que hubiese sido más útil para las dos partes.

La ley de industria tiene como objetivo asegurar normas de seguridad industrial, facilitar la implantación y nuestro tejido productivo de más industria y un plan industrial que favorezca

a tres tipos de..., bueno, vamos a centrarnos en distintos tipos de tejido industrial, desde luego apostar por la innovación, el sector tradicional, el sector náutico y otros sectores que tenemos que atraer a nuestro tejido industrial.

Creo que merece un debate desde luego más sosegado y es el que esperamos trasladar al conjunto de la cámara.

I.9) Pregunta RGE núm. 2091/16, presentada per l'Hble. Diputada Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute pendent amb els consells insulars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 2091/16, relativa a deute pendent amb els consells insulars, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, avui volem posar en coneixement de tots els ciutadans un altre exemple de les dificultats que té aquest govern per pagar els seus compromisos. Ho hem dit en altres ocasions, és un govern molt àgil i ràpid a l'hora de gastar, però és peresós i molt lent a l'hora de pagar.

Sense comptar les bestretes, a compte del nou model de finançament que suma un deute amb els consells de 144 milions, a dia 1 de juliol de 2015 el Govern devia als consells insulars un total de 24.924.030 euros; a dia 1 de gener de 2016, sis mesos després, aquest deute havia pujat fins als 36.022.239,15 euros, és a dir, 11.098.249,15 euros més que al principi de legislatura, o sigui, un augment d'un 44,52%.

Ja vàrem criticar que el pagament mitjà a proveïdors havia passat de 41,85 dies al mes de juliol de 2015 a 70,47 dies al mes de desembre, darrera dada que coneixem, de forma que el Govern va incrementar en trenta dies el termini mitjà de pagament als proveïdors i el més sorprenent és que açò es produeix en un any, l'any 2015, on la recaptació tributària ha augmentat en 103 milions d'euros més del previst. Per tant, el Govern ingressa més doblers i en canvi paga més tard o deixa de pagar els consells insulars, com és el cas.

Davant aquesta situació d'augment més que considerable del deute amb els consells, té pensat el Govern fer algun calendari de pagament a fi de posar-se al dia en el deute que té amb els consells insulars? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLER D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, una vegada més torna fer demagògia i està confonent els ciutadans. És veritat que

vostè té totes les dades de cada mes, però el que no sap és que cada mes el deute que hi ha a finals de mes el mes següent, el darrer dia hàbil del mes següent es paga tot. Per tant, no devem res als consells insulars, més que el que s'ha generat el mes anterior. Per tant, acaba de fer el ridícul més gran de la història quasi, quasi, o sigui, vostè en temes econòmics veig que en sap poc.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, el període mitjà de pagament no es veu afectat per aquest tema perquè es va pagant i si el deute ha anat augmentant a final d'any és perquè hem tramitat més subvencions, hem tramitat més pagaments a favor dels consells insulars que al mes següent han quedat totalment pagats. Per tant, no hi ha cap preocupació i no crec que aquesta pregunta li vengui per la preocupació que li hagin manifestat els consells insulars perquè no tenen cap queixa, reben la liquiditat i el pagament que toca cada mes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Les dades són les que són, Sra. Consellera, miri, i miri: consells insulars, 25.286.262, 1 de juny; a final d'any, 36.022.000, escolti, i els 144 milions de les bestretes, però aquí fa molta gràcia i a vostè segurament també n'hi fa, de gràcia, però en l'anterior legislatura dia sí i dia també el Sr. Marc Pons o el Sr. Boned insistien que era prioritari, que era urgent pagar les bestretes, 144 milions d'euros, vostè pensa pagar els 144 milions d'euros? Vostè té un calendari per pagar aquests 144 milions d'euros? Vostè pensa fer res amb les bestretes? Perquè era urgent, era prioritari, semblava imminent que s'havien de pagar aquells doblers, i vostè sembla que això ho té oblidat. Ja ningú no parla de les bestretes i els consells insulars varen gastar aquests doblers, aquests 144 milions d'euros els varen gastar ja els consells insulars, i ara no els he tenen i vostè els ho deu.

Per tant, molt bé que vostè pagui -diu- cada mes, però el cert és que el deute va augmentant cada mes, el deute augmenta amb els consells insulars i té aquests 144 milions d'euros que no els ha pagat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Està bé, Sr. Camps, que parlem de bestretes perquè jo li he de dir que el Partit Popular, el Govern del Sr. Bauzá, durant quatre anys va anar augmentat el deute amb bestretes i no en va pagar ni una, és més, la Sindicatura de Comptes cada any li deia que això no estava ben fet, aprovar per Consell de Govern bestretes i no tramitar-les via pressupost. Per tant, això ho va fer el seu partit la legislatura passada.

Bé, li donaré les dades. El pacte de progrés en va reconèixer 39 i en va pagar 37,5. El pacte... el pacte no, el Govern del Sr. Bauzá en va deixar pendents 106,5 milions, o sigui, que els 144 milions pràcticament vénen del temps del Sr. Bauzá.

Li reiter, aquest govern sí que treballa a fer un calendari per pagar les bestretes amb els consells insulars, ja ens hem reunit amb ells i ho seguirem fent. Però a més, li recordaré, ja que vostè també aprofita per recordar-me altres coses, que aquest govern en el pressupost 2016 ha augmentat un 11% el finançament dels consells insulars, gràcies a una política fiscal amb la qual vostè no hi està d'acord, no gràcies a la Llei de finançament, la Llei de finançament no s'ompl tota sola, li hem de posar recursos i els recursos els ha posat aquest govern aprovant unes mesures fiscals que vostè, o el seu partit, no hi dóna suport.

Per tant, en definitiva, el que vull dir és que aquest govern treballa de la mà dels consells insulars i posa més recursos per afavorir la seva autonomia i que pugui executar les seves competències i no hi ha cap problema amb el pagament als consells insulars. I quant a les bestretes aprovam un calendari amb ells per reconèixer-les en el pressupost i poder-les pagar, cosa que no va fer l'anterior govern.

I.10) Pregunta RGE núm. 2089/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projectes aprovats pel Consorci de la borsa de places.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 2089/16, relativa a projectes aprovats pel Consorci de la borsa de places, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. La pregunta es muy sencilla, Sr. Vicepresidente, me gustaría saber en qué situación se encuentran los proyectos del Consorcio de la bolsa de plazas y, viendo como se va desarrollando la mañana, a ver si nos da una alegría y no nos hecha la culpa de como está la situación. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Bé, aquests projectes que s'executen a nivell municipal actualment estan de la següent manera, n'hi ha de les convocatòries de 2013 i de 2014; n'hi ha quatre de finalitzats, n'hi ha sis que actualment estan en obres, n'hi ha quatre més que estan aprovats i que podrien ja iniciar-se les obres, el que passa és que molts d'ells per qüestions de terminis es faran el pròxim hivern per no interferir la temporada turística; i n'hi ha quinze més que en aquests moments estan en diverses fases de tramitació i que s'acabaran aquestes fases de tramitació al llarg de l'any perquè es puguin dur a terme aquestes obres el pròxim hivern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias. Sr. Vicepresidente es una buena noticia, entiendo que todos los proyectos quedarán resueltos y terminados al final de la próxima temporada de invierno ¿es así?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, estam parlant de projectes per valor de 12.192.000 corresponents a 2013 i per valor de 4.666.000 corresponents a la convocatòria de 2014. Com sap, el sistema que es va fer per part de l'anterior govern va ser centralitzar totes i cada una de les feines amb la conselleria pràcticament. Nosaltres consideram que això ha carregat molt la feina del Govern i, per tant, en aquests moments està en tramitació un reforç de personal, concretament quatre tècnics, un enginyer, un arquitecte, un llicenciat en dret i un administratiu, per poder desembossar tots i cada un d'aquests projectes i que, efectivament, el pròxim hivern siguin una realitat.

En qualsevol cas, en el cas hipotètic que hi hagués una nova convocatòria, que hi haurà romanent perquè en aquest moment el Consorci de borsa de places ha tengut tota una sèrie d'ingressos i, per tant, hi hauria, efectivament, possibilitats de treure una nova convocatòria que podríem licitar al llarg d'enguany per tal que es poguessin fer les obres durant el 2017 i 2018, com dic, canviariem el sistema en aquesta nova convocatòria, donariem més marge als ajuntaments perquè formalitzin els contractes ells mateixos, perquè adjudiquin els contractes ells mateixos, descarregar de feina en aquest moment el Govern que no ha tengut prou tècnics per dur a terme aquestes obres i pensam que seria una manera molt més eficaç de poder dur a terme aquestes obres.

En qualsevol cas, hi ha obres a municipis turístics i no turístics, perquè com sap tots aquests projectes afecten qüestions de reconversió de zones turístiques, però també de recuperació de patrimoni històric i natural, d'energies renovables, etc., que no tots, com dic, són a zones costaneres, també municipis d'interior. La idea, per tant, és que aquest hivern, el pròxim hivern i el següent hi haurà obra pública duita a terme entre govern i ajuntaments diversos.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2008/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a educació inclusiva.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 2008/16, relativa a educació inclusiva, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta. Bon dia, Sr. Conseller d'Educació. En el Pla d'acció d'atenció primerenca s'estima que a Balears entre un 2 i un 3% dels infants presenten greus deficiències en el moment de néixer. En el seu conjunt més de 9.000 infants fins a quinze anys necessiten un vertader suport social, sanitari i educatiu per aconseguir una integració i un desenvolupament acceptables en el seu dia a dia. A Formentera aproximadament més de quaranta alumnes de primària i secundària reben atenció especialitzada actualment per causa d'algun tipus de discapacitat.

Vostè, en declaracions de fa uns mesos, ja va reconèixer que en els darrers anys s'han produït importants retallades pel que fa a la dotació de places especialitzades de professionals i d'experts per atendre aquests tipus d'alumnes. A més, també hi ha moltes associacions que actualment demanen la intervenció dels pares en el model educatiu com a part del sistema d'ensenyament dins les aules.

Per tant, Sr. Conseller, jo li demanaria, i crec que també aquesta informació ajudarà a completar la pregunta que ha formulat una diputada del Partit Popular, quines línies d'actuació impulsa el Govern per millorar la inclusió dels alumnes amb discapacitat en el nostre model educatiu?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, presidenta. Diputats i diputades. Sra. Sílvia Tur, moltes gràcies per la pregunta. Miri, jo crec que a la passada legislatura, i en funció de les retallades, un sector que va patir d'una forma significativa va ser tot el sector d'atenció

a la diversitat perquè realment no només hi va haver un increment de ràtios educatius, que això evidentment va en contra d'aquest tipus d'alumnes, sinó que també es va fer una retallada del professorat que donava atenció a la diversitat.

Nosaltres des que hem entrat en el Govern hem fet tota una sèrie de línies que volen recuperar la idea d'educació inclusiva, que torn a repetir, la idea d'educació inclusiva és un concepte que va molt més enllà d'un concepte teòric, implica canvis organitzatius, canvis de concepció, canvis pedagògics, canvis en l'actitud del professorat i de la comunitat educativa i canvis socials, i canvis d'actituds socials.

Per tant, en aquest aspecte nosaltres hem incrementat en aquest principi de curs el nombre de professorat que fa atenció a la diversitat d'una forma important i significativa, no suficient, hem baixat ràtios on ha estat possible, encara no és suficient, però estam en aquesta línia perquè necessitam un context de condicions que així ho possibilitin.

De totes formes, al marge d'aquestes qüestions, nosaltres hem impulsat posar en marxa la Mesa d'educació especial, que és una mesa important de cara a definir polítiques d'educació a nins amb discapacitats, volem, i això ho farem amb els centres, amb els professionals que treballen amb aquest tipus d'alumnes, i ho volem fer de qualque manera d'una forma consensuada.

Cal dir que la passada legislatura molts de centres d'educació especial varen tornar a veure incrementat el seu nombre d'estudiants per mor de les retallades en els centres normals. Nosaltres volem que els centres d'educació especial que hagin d'existir, existeixin, però que siguin més espais de recursos i espais de suport que realment centres que tornin a ingressar d'una forma realment no controlada alumnes amb aquestes dimensions.

També cal dir que hem posat en marxa distintes comissions, grups de feina amb el tema de l'absentisme escolar; treballam amb els serveis socials per a un programa d'intervenció socioeducativa; treballam amb la Conselleria de Salut perquè hi hagi una col·laboració entre ambdues conselleries respecte de nins que necessiten una atenció sanitària i també puguin formar professionals de l'educació per donar resposta quotidiana; treballam també amb el Servei de Salut Mental perquè cada vegada és un problema més significatiu i per tant per tenir protocols al respecte; treballam també amb el tema d'aplicar protocols d'altres capacitats, nins d'espectre autista, de trastorn de conducta, d'hiperactivitat, etc., perquè necessitam un bon diagnòstic. Per tant estam en la línia de recuperar la idea d'escola inclusiva que, torn a repetir, no és una cosa a curt termini...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

...no és una cosa fàcil, sinó que és una cosa que és important per a tota la societat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, Sr. Conseller, gràcies per aquesta explicació tan ampla dels plans d'acció que té prevists la conselleria. M'agradaria simplement dir també que em preocupa el fet que aquest pla d'acció a atenció primerenca sé que no engloba evidentment tota la franja d'edat dels alumnes que tenen discapacitats i que per tant requereixen una atenció especialitzada, però sí que em preocupa saber si aquest pla d'acció a atenció primerenca que es va projectar per a l'any 2010-2014, si la conselleria té previst adequar-lo, evidentment en col·laboració amb la Conselleria de Sanitat i la Conselleria de Serveis Socials, i si per tant tendrem dins el 2016 un nou pla d'acció en aquest sentit.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 2081/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a pla de salut pública.

I.13) Pregunta RGE núm. 2094/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a treballadors acomiadats per la comunitat autònoma de les Illes Balears.

I.14) Pregunta RGE núm. 2083/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a aigües depurades.

I.15) Pregunta RGE núm. 2092/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acords pel canvi.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, els he d'informar que el Govern, en aplicació de l'article 165.4, ha sol·licitat l'ajornament de les preguntes adreçades a la presidència, atesa l'absència de la presidenta per motius justificats. Per tant queden ajornades per al plenari següent.

II. Interpel·lació RGE núm. 356/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb la situació actual de sequera.

Continuam amb el segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE 356/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política del Govern en relació amb la situació actual de sequera. Té la paraula el Sr. Gabriel Company, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. COMPANY I BAUZÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, molt bon dia. Bé, com ja és sabut estam en una situació de sequera a la nostra

comunitat autònoma, una situació que evidentment és molt complicada. Els mesos d'octubre i novembre ja va ploure entre un 50 o un 60% menys del que era habitual, i aqueixa tònica va continuar el mes de desembre, en què pràcticament hi va haver precipitacions fins a un 90% inferiors a les habituals. Tot això té uns efectes molt importants, tant sobre el sector primari de la nostra comunitat autònoma com també sobre els aqüífers, i per tant el subministrament d'aigua potable a la població.

Hem pogut veure com a instàncies de les organitzacions professionals agràries es va començar a reunir una mesa de sequera, i ha tengut tota una sèrie de reunions, reunions on hem pogut constatar, sobretot en els diaris i ara avui encara hem pogut veure unes presentacions que varen fer vostès ahir, que hi ha hagut unes negociacions per posar damunt la taula tota una sèrie de línies d'ajudes.

Jo el que faré serà estructurar un poquet aquesta interpel·lació parlant del que és aquesta situació actual que tenim, veient també el que afecta al sector primari i pegant només una pinzelladeta per veure també, conseller, com tenim tot el que pugui afectar el subministrament d'aigua a les poblacions, i ho vull fer -ja li ho dic de forma anticipada- d'una forma seriosa perquè comprenc que la situació és greu, comprenc que la situació és complicada i que no és gens agradable quan un es troba en aquestes circumstàncies. Jo no vaig haver de viure una situació com aquesta, me'n varen tocar d'altres, però aquesta no la vaig haver de viure.

El que sí és vera és que quan s'asseuen a parlar amb el sector el que s'ha de veure són els doblers que hi ha, i començam per un problema que jo ja vos ho vaig dir, conseller, al començament, pràcticament, bé, quan tractàvem tot el tema de pressuposts, i és que teniu un pressupost molt petit en relació amb el que teníeu o el que duis entre mans, i vos vaig dir "vos faltaran doblers", i de fet això és el que vos passa ara. I què passa?, que quan aconseguíu arrabassar 1,5 milions d'euros del Fons de contingència, que també és un altre dels assumptes de què hauríem de parlar, perquè segons les informacions que m'arriben els jutjats estan bastant enfadats perquè no es paguen determinades sentències que hi ha que han de venir del Fons de contingència, amb la qual cosa vós, com que no ho teniu al pressupost, heu hagut de posar mà, amb la consellera d'Hisenda, al Fons de contingència. Però, bé, vosaltres sabreu, al Govern, el que podeu fer i on vos podeu aferrar.

Però teniu un problema, conseller, i el continuareu tenint, i voldríem que no l'haguéssiu de patir massa per una falta, per una manca d'inversions, una manca de pressupost, una manca de pressupost que vos du a tombar-me una esmena que vos vaig presentar de 5 milions d'euros per posar dins el Consorci d'aigües per evitar precisament fugues d'aigües en els municipis, i ara resulta que heu dit que n'hi posareu 1,5, directament, vull suposar. Jo el que vos proposava era que posàssiu 5 milions d'euros en el pressupost destinats al consorci, i això vol dir que els ajuntaments també n'hi destinassin altres 5, i amb 10 milions d'euros ja es poden fer polítiques per evitar fugues, que, com molt bé heu anat dient vós aquestes darreres setmanes, són importants pràcticament a tots els municipis, a alguns més que a uns altres.

Entrant a les ajudes que tenim en aquests moments amb el sector primari, bé, he pogut veure avui matí el que vàreu presentar ahir horabaixa, que pareix que incrementau un poquet, però crec que teniu un problema important..., en teniu alguns, aquí damunt, que m'agradaria que m'aclaríssiu, més que res també per saber de què estam parlant. Teniu una o diverses línies que encara no teniu dissenyades, i que sembla que, per les informacions que m'arriben, les voleu fer a través del Reglament europeu de PIME, per no anar per "minimis", que això em pareix correcte que ho faceu, em pareix correcte; el que passa és que això té un problema, i és que heu de demanar autorització a la Unió Europea, per tant vos retarda tot l'assumpte. Em preocupa quan puguin arribar aqueixes ajudes al sector perquè com bé sabeu són ajudes que necessiten de forma immediata, sobretot la part de ramaderia, perquè la part d'agricultura, bé, té una sèrie de danys que sens dubte hi són i que vos els reconeixeu, per la presentació que feis, però que no s'executen fins al mes de juny, quan ve la collita.

També no sé molt bé, i m'agradaria que m'ho explicàssiu, com feis comptes articular-les; és a dir, quan donau el menjar o quan deis que donareu menjar als pagesos o als ramaders, què fareu?, els donareu una subvenció sobre la seva factura?; amb màxims?, sense màxims?, etc. És a dir, que em donàssim dues pinzellades un poquet més concretes.

Sí que vos vull dir una cosa: jo entenc que a vos vos han dit "aquí hi ha 1,5 milions d'euros" i no en teniu més; ara són 2, però no en teniu més, i per tant això és el que... -segurament, conseller, perquè jo he estat assegut en aqueixa cadira i sé com funcionen les coses, i vos he dit que procuraré ser responsable-, i heu intentat fer nombres a la inversa, i aquí és on crec que també heu fallat; és a dir, tots dins el sector saben la quantitat que menja una ovella, la quantitat que menja una vaca, la quantitat que mengen un porc i una cabra; ho saben tots: ho saben els vostres tècnics, ho saben els pagesos, etc., i vos el que els heu vengut a dir és que no, que mengen menys, és a dir, els heu posat a règim, i a règim no és bo posar-los-hi, perquè quan poses una vaca a règim produeix menys llet i això et du encara a tenir menys ingressos, i això és una de les coses que fa mal dins el sector, diuen "és que ens prenen un poc per beneïts; és que ara ens vénen a dir que no saben el que mengen aquests animals?"

Aquí jo crec que hauríeu d'anar més alerta. Igual que hauríeu d'anar un poc més alerta quan posau els preus. Vos heu dit que, en qüestió de quilos, una ovella menja 1,3 quilos per dia, quan saben que en menja 1,5; una vaca en menja 11 cada dia, vos heu dit 9; un porc, com que n'hi ha pocs, els heu mantengut, 2 quilos i 2 quilos. És a dir, heu quadrat, que jo ho entenc, que hagueu quadrat, però bé... Però que em digueu que a més calculau a 0,11 euros el quilo de farratge, això és el que es paga aquí quan hi ha farratge normalment, però s'haurà de dur tot de fora.

I hi ha coses que no em quadren tampoc, conseller, i és que ara ens heu sortit ahir i ens deis que, bé, passareu d'1,5 milions a 2, però també deis que passau de tres mesos a quatre; és a dir, posàveu 1,5 milions d'euros per tres mesos, i ara posau 2 milions d'euros per a quatre; vol dir que seguïu mantenint mig milió d'euros per cada mes, vol dir que no hi posau cap euro més per mes; vol dir que si heu calculat malament les ajudes,

que no arriben a un 8% del mal que hi ha, no hi arriben, conseller, vos estau intentant vendre que arriben a un 40% i això és mentida, perquè a més és molt bo de desmuntar, conseller, jo quasi quasi vos agrairia que no hi entreu, val més que hi aneu de front i els digueu "no tenc més doblers", no els enganeu, però no és un 40% ni prop fer-s'hi, no arriba a un 8%, i amb aquestes xifres, conseller, les podem veure quan vulgueu, i el sector també vos ho diu. Per tant el sector, només calculant el tema de ramaderia, vos està dient que no arriba a un 15%, i vos ho diu tothom. Ja no vull parlar de Menorca, a Menorca els deis 0,11 i a Menorca és 0,30, posat a ca seva el menjar al preu que necessita.

Hi ha coses que, com vos dic, de les línies d'ajudes que heu presentat ahir, que em pareixen bé, és a dir..., però que em digueu que posau en marxa un pla de regadiu amb aigua depurada, escoltau, conseller, això ja hi era, però bé, està bé per omplir; això ho tenim al pressupost, no ho heu posat per la sequera; bé, està bé, està bé, no passa res.

Rendiment de mòduls també està bé, és una línia que es posa sempre, ho pagarà Madrid i tal; el problema del rendiment de mòduls és que com que no tens ingressos, tampoc..., que et redueixin els mòduls no serveix de molt però sempre va bé. Permetre la incorporació de menjar no ecològic té un cost zero però també va bé, és una línia que sempre s'ha mantengut, etc.

Bé, la subvenció del transport per a animals de boví i caprí, és allò que vos he dit; bé, cap a l'exterior. Això té un problema, conseller, anau alerta perquè podeu destruir estructures que funcionen o malfuncionen en aquests moments que són les que compren els animals. Clar, us donau una ajuda puntual per enviar animals cap a fora. Però els que els compren a dia d'avui es poden rebotar i d'aquí quatre mesos o cinc, pot ser que el pagès pagui això. Això és una línia que sempre demanen determinades persones del nostre sector, amb uns interessos molt puntuals, però que no són bons col·lectivament per al sector. Us ho dic, seriosament us ho dic, coneixent el que passa després, que gent que se'n du animals a fora, els proveïdors queden sense animals i després diuen, mira, saps què?, els drem ara tots de fora i sacrificats. Per tant, la cabanya d'aquí encara rep molt més. Per tant, us ho dic, hi ha mesures que hi estam d'acord, estan bé i n'hi ha d'altres que no sabem molt bé com estaran i que m'agradaria que m'aclaríssiu.

Quant al tema de subministrament d'aigua a la població -i perquè em queda pràcticament només un minut-, hi ha coses que també em preocupen molt, conseller. Emaya diu que comprarà 10 milions de metres cúbics, n'ha de menester més per subministrar a Palma, perquè realment al Gorg Blau i a Cúber els tenen en molt males condicions. També Calvià diu que continuarà comprant com a mínim 10 milions de metres cúbics que és el que comprava fins ara. Inca va sortir que en volia 4 milions metres cúbics. Amb tots aquests números. i tenint en compte que de Sa Costa no s'ha tret res i també haurem d'estar molt alerta perquè els aqüífers els haurem d'anar alerta, no queda més remei que anar cap a la dessaladora, la dessalació. Però així i tot i anant apurat, a mi em preocupa perquè a la dessaladora de Palma us deixaran 6 línies que funcionaven conseller, n'hi ha 3 que no i aquestes 3 ja no funcionaven quan vos éreu director general, ja no funcionaven, nosaltres no tenguérem sequera i no les vàrem

haver de posar en marxa, així de clar. Nosaltres, les 6 les vàrem anar alternant una rere l'altra perquè si no, les teniu a punt. És a dir..., de fet en aquest moment n'emprau quatre i no sé molt bé per què, ho sé, conseller, perquè és un tema de costos també i segurament vós no agafareu aigua dessalada per infiltrar-la a S'Estremera. I si no, feis-ho, a veure, a veure com sortiran després els números. El forat a ABAQUA encara el tendreu molt més gros. Per tant, haureu de cercar un equilibri, és a dir, no us quedarà més remei.

I, com he dit, continuu fent una interpel·lació, crec jo d'allò més sensata i posant-me un poc en el vostre lloc. La dessaladora d'Andratx l'haureu de posar en marxa, però només pot donar aigua a Andratx. La dessaladora d'Alcúdia donarà aigua a Pollença i a Alcúdia, podreu enviar un petit excedent cap a Palma i a un cost molt alt i això ho podreu fer gràcies a una obra que férem nosaltres perquè poguéis venir aigua cap a Ciutat. Us queda subministrar: Marratxí, Santa Maria, Muro, platja de Muro, Sóller, Maria de la Salut i fins i tot Inca, que no sé com ho fareu.

No tenc temps de parlar-ne més, perquè aquest és un debat per fer-lo ampli. Però només he de parlar d'una pinzellada d'Eivissa i és demanar-vos com teniu l'anell d'Eivissa? Perquè vós vareu dir que el tendríeu en funcionament per a aquest estiu i les notícies que m'arriben és que ho teníeu molt complicat perquè això sigui així. Almenys donem-li un poquet de llum si us pareix, conseller, per intentar que en sortiu el millor possible de tot aquest trull.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Company. En representació del Govern el Sr. Vidal, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Bon dia a tothom. Moltes gràcies, Biel, per la teva intervenció. Començarem un poc posant els punts damunt les i, quin problema tenim? Tenim un problema climàtic, com tu bé has explicat, tenim un increment de la població flotant i de la pressió damunt els nostres recursos hídrics i tenim un estat de les instal·lacions deplorable, per falta de manteniment, que ho hem d'assumir tant tu, com nosaltres, com tots els que han vingut per aquesta casa.

La situació de l'illa de Mallorca li puc dir que és en prealerta, com estava Eivissa el 2014 i que des del darrer trimestre del 2015 va ploure un 71% menys de la mitjana dels darrers 30 anys. A l'illa de Menorca el darrer trimestre del 2015 va ploure un 50% menys de la mitjana dels darrers 30 anys. Per posar-li un exemple, tot i això, a Menorca la situació no és tan preocupant perquè els aqüífers han pogut aguantar i estan recuperant-se un mínim d'un 9%. A l'illa d'Eivissa, com vostè hauria de conèixer la situació d'Eivissa, el darrer trimestre del 2015 va ploure un 12% menys de la mitjana dels

darrers 30 anys i l'estat dels recursos és d'un 57%, quan la mitjana era d'un 61%. A l'illa de Formentera, evidentment com que l'aqüífer és tan petit, depèn quasi totalment de la dessalació.

Però parlem del que hem fet d'ençà que hem arribat per fer front a aquest episodi de sequera. El més important, el primer eix estratègic és la revisió i aprovació d'un pla de sequera. Sr. Company, me cansat d'inflar-lo a dir-li que no va aprovar el Pla de sequera i insistiré, el 2013 quan començàvem l'episodi de sequera que vivim a dia d'avui, vostè decidir retirar del Pla hidrològic un pla de sequera. Sincerament no ho entenc, la revisió del Pla hidrològic la farem, aprovarem el Pla de sequera.

Un altre segon eix de feina, com bé vostè ha dit, és augmentar la disponibilitat de recursos hídrics, no convencionals. Per tant, hem de posar en marxa les dessaladores, hem de posar en marxa la dessaladora d'Andratx, el mes de març, ens costarà uns 220.000 euros i produirà per primera vegada el primer litre d'aigua comercial, aquesta dessaladora. Arbitrarem les noves línies de la dessaladora de Palma, amb un cost estimat entre 200.000 i 800.000, en funció de les infraestructures que haguem de reparar. Connectarem la dessaladora de Ciutadella i Santa Eulària. Ja m'agradaria que allò de Santa Eulària estigués més avançat, però supòs que a vostès els sona un cas de corrupció a dit, Ecomet, que afecta el secretari d'Estat. A més, les aigües regenerades, estam fent feina, com vostè sap, amb els convenis, pactar la venda d'aigua i parlam amb les regants per fer aquesta inversió d'uns 880.000.

El tercer gran eix de treball per garantir és la gestió de la demanda. És a dir, les dessaladores, Sr. Company, els números no li surten malament, no basten, no són la panacea. Les dessaladores són una ajuda, el que haurien d'haver fet és estalviar els nostres recursos, les aigües subterrànies i emprar les dessaladores per base. El que hem fet aquí és especular, sucra al màxim els aqüífers i a l'estiu emprar una mica les dessaladores. I ara, que ens trobam amb episodis de sequeres, no tenim aquests recursos. Evidentment les dessaladores ajuden, però no són la solució. Per tant, hem de gestionar la demanda i com ho farem?, amb campanyes de sensibilització, però demanant a la ciutadania la seva participació; dotant d'eines les administracions locals, amb ordenances tipus i bands, ja ens hem reunit amb la FELIB per parlar amb ells de com ho han de fer; a més, de la reducció de les fugues a les xarxes i dels plans d'emergència que les ciutats de més de 20.000 habitants han de tenir.

Però tot això no ens basta, Sr. Company, hem d'implicar la participació de gent, el quart eix de feina per garantir el subministrament d'aigua. Així ho hem fet amb el Consell Balear de l'Aigua, que ja ens hi hem reunit en dues ocasions. Hem posat en marxa les juntes insulars d'aigua, la primera dijous, la de l'illa d'Eivissa perquè la situació és la més preocupant. Hem fet meses sectorials, com vostè diu, amb el sector agrari, amb el sector hotelier, amb la FELIB, amb diversos ajuntaments, anam dialogant i estenent llaços de com actuar tots per fer front a aquesta emergència o possible emergència que tendrem aquest estiu.

Evidentment la situació, com ja he dit, d'Eivissa és la més preocupant i per això ja tenim el decret de sequera d'Eivissa. Es preveuen actuacions com forçar a utilització d'aigua dessalada, que els camions recarreguin a les dessaladores, produccions de consums autoritzats o les auditories en les administracions locals per fer front a la sequera.

Com vostè deia també, què hem fet? Accions concretes d'ABAQUA, l'empresa que ha de gestionar en part aquest repte, invertir en què les instal·lacions de Sa Costera, uns 120.000 euros, puguin funcionar i puguin dur aigua de Sa Costera. Prorrogarem un any més el contracte en alta de la concessionària perquè en aquest moment d'incertesa no és el moment de fer un canvi de gestor. Estam, com vostè també sap, recepcionant (...) Santa Eulària, que ja ens agradaria ja tenir designats els tècnics, ja tenim preparat el contracte per a la gestió d'emergència, però evidentment estam a l'espera del ministeri, que per cert, dia 7 de març vaig a veure'm amb la ministra.

Com (...) també ampliam, dimarts començam l'ampliació de la dessaladora de Formentera, ja que l'estiu passat vàrem arribar al límit, tot i que vàrem fer una ampliació. Però hem d'agrair també la feina ben feta que va fer el Consell de Formentera, de conscienciació de la gent que havien d'estalviar aigua.

Iniciam també l'expedient de contractació d'ABAQUA de tot el que és la connexió amb Inca. Sí, Sr. Company, els ajuntaments si parlen amb ells, poden i volen comprar aigua.

A més, també actuacions urgents per poder posar en marxa la dessaladora d'Alcúdia amb major potència, poder treure major rendiment a la d'Andratx, per poder subministrar com vostè ha dit a Palma, Andratx i Calvià. Actuacions també per suprimir privilegis. No pot ser que venguem l'aigua a un camp de golf més barata d'allò que la venem a la ciutadania.

Són actuacions concretes que ABAQUA està prenent i està adoptant per fer front a la sequera.

Si em permet, també dedicarem un temps més extens a la sequera agrària, coneixedors dels efectes que està tenint en el nostre camp, compromesos des del Govern de fer-hi feina. Així sabem que som conscients que la germinació de llavors ha estat deficient, de l'aparició d'algunes plagues i malalties. Som conscients de l'aturada del creixement. I per això hem adoptat mesures, Sr. Company. Com vostè sap hem reunit ja quatre vegades la Mesa tècnica amb el sector, dialogant, posant mesures, cada vegada establim mesures noves i, per tant, les hem hagut de desenvolupar. Hem fet oficialment la declaració de sequera, primer pas per poder tramitar qualsevol tipus d'ajuda. Va ser publicada el 4 de febrer en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. Hem demanat col·laboració a altres institucions per reduir petits efectes, però, com vostè deia, tot suma i, per tant, hem demanat la congelació de la taxa de residus carnis al Consell de Mallorca. I com he dit, a la ministra en funcions, li hem demanat que ens atengui, que ens doni audiència dia 7 de març per plantejar-li més actuacions.

Si em permet, aniré desgranant altres mesures que han pres des de la Direcció General d'Agricultura. La posada en marxa

dels regadius, sí, 886.000 euros per fer feina en els regadius, perquè ara mateix molts no estan en condicions d'operar i això, en aquests moments de sequera, és més greu del que podria ser-ho en altres moments. A més, també hem demanat la reducció de l'índex de l'IRPF, com vostè ha dit, que és una mesura que li vàrem demanar el 12 de febrer al ministeri. Mesures extraordinàries: permetre la incorporació de menjar no ecològic als ramats ecològics, la subvenció per treure animals oví i caprí cap a l'exterior, entenem que així garantim que els preus a l'illa no baixin més, per tant, crec que és una acció que pot generar beneficis. A través del FOGAIBA també hem adoptat tot un conjunt de mesures, entre d'altres, facilitar una línia de crèdits amb col·laboració d'ISBA que permetrà donar liquiditat a totes les empreses del sector per fer front a aquesta situació. Posam a disposició del sector uns crèdits de 8 milions, on seran beneficiaris tant els titulars d'explotacions agràries ramaderes, les cooperatives, les SAT, les organitzacions empresarials, els pagesos per un termini de cinc anys amb un any de carència on el Govern assumeix tots els costos ja siguin el cost de l'aval, de la despesa d'obertura, despesa d'estudi i el (...) final.

A més, actuacions des de SEMILLA, com bé sap, no li he de presentar el Proalfa perquè vostè el coneix bé, ja que vostè és el que va vendre Plandisa, però enguany tenim el compromís per als ramaders de Ses Salines i Campos de passar de les 500 o 800 tones que vostès els subministraven a 1.741, amb preu de referència de la Llonja de Lleida, a més, aquesta despesa ens suposarà uns 300.000 euros. Des de SEMILLA també adoptarem la mesura de la campanya de llavor certificada, una vegada que hem perdut aquestes collites hem d'afavorir..., teníem intenció de fer-ho en llavor certificada, estudiarem amb el sector i amb la col·laboració dels consells insulars, que la mesura és més potent. La mesura, potser, estrella ha estat la de subministrar ajudes per a l'alimentació del ramat, el ramat és el que està patint més la situació. Inicialment havíem previst una mesura de tres mesos que donava 1,5 milions d'euros, a petició del sector ho hem ampliat, es va demanar que s'ampliàs aquesta ajuda i hem passat a 2 milions ja que hem ampliat un mes més, novembre, desembre, gener i febrer. Per tant, amb aquestes ajudes pensam que podrem cobrir... persones presentant la seva factura a l'hora de sol·licitar l'ajuda podran cobrir despeses realitzades de novembre, desembre, gener o febrer o en els dos mesos posteriors a haver tret l'ajuda, i així permetre la màxima facilitat de justificació d'aquesta ajuda. Afectarà el ramat oví, el caprí, el porcí i el boví en extensiu, serà subvencionable la compra de pinsos, farratges, complements de qualsevol modalitat que es trobin al mercat, verd, granulat, farines, bales, i evidentment no està subjecte a mínims, que això és important, perquè hi ha moltes empreses especialment en el sector porcí que ja tenen molt subjectes a aquest tema de mínims. Beneficiaris, tot tipus de titulars d'explotacions, socis cultivadors i amitgers.

O sigui, posem-hi xifres, reduïm-ho, simplifiquem-ho, significa 9,20 euros per ovella i cabra; per a les vaques lleteres, 50,60 euros; per vaques en extensiu, el mateix, 50,60, i per porcí en extensiu, 13,80. Evidentment això cobreix el que s'ha vist afectat, s'han vist afectades aquestes pastures, s'han vist afectat aquests... el que hi havia ara sembrat, per tant, cobrim un 40% del que suposava la despesa del que s'ha vist afectat, Sr. Company.

Evidentment, els càlculs estan trets, els preus, d'una cosa que no sé si coneix vostè que es diu el Servei d'Estadística de SEMILLA que gaudeix d'uns grans professionals que són els que marquen els preus i els que marquen el que s'ha de fer, però és clar evidentment sempre vostè demanarà més.

Com deia, des del Govern hem fet un esforç, vostè ha criticat que veníem del fons de contingència, el que hem fet és posar nous recursos dins Agricultura, perquè la situació és excepcional i per tant, necessitam mesures excepcionals i el Govern és conscient que el sector agrari té un moment difícil i per tant, es posa al seu costat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Rèplica de l'autor de la interpel·lació, Sr. Company, per un temps de cinc minuts.

EL SR. COMPANYY I BAUZÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, li continuo dient, vostè m'ha parlat de tota una sèrie de línies, que això ja era pressupost, que em parli de la dessaladora de Formentera, si vol, la Sra. Tur n'hi pot parlar, Formentera feia molts d'anys que no tenia aigua potable i en va començar a tenir gràcies a unes inversions que vàrem fer en el temps que jo estava assegut a la cadira on ara seu vostè i li quedava i estava firmat per contracte fer aquesta inversió enguany i només faltaria que no la fessin, però això està firmat de fa tres anys, eh?, amb un problema que hi havia de costos, vull dir que aquí supòs que la Sra. Tur ja se'n cuidarà de renegociar-ho amb vostès perquè ho estava renegociant amb mi.

Per tant, el mateix que em diu d'això són d'altres línies d'ajuda, és a dir..., no li puc admetre com a una línia d'ajuda o com a una cosa puntual de sequera ni allò de Formentera ni allò de les aigües depurades, etc., quan ho tindrà en marxa allò de les aigües depurades, conseller?, aquestes inversions, mesos, ja voldria jo que les fes de forma immediata.

I el segon, a veure, no facem demagògia amb les aigües depurades, vostè miri-ho si té aquesta estadística, SEMILLA la conec bastant bé perquè la vaig muntar jo, per tant, la conec bastant bé i conec els seus professionals, i com que els conec sé que saben el que costa dur el menjar de fora i ho saben ells que no són 0,11 euros, eh, conseller?, ho saben i no els vull posar en una mala situació perquè després sempre hi ha pressions, i tal, jo no els hi vull posar, però la realitat és la que és.

Per tant, jo li demanaria que intenti cercar més, al vostè està arribant, fent arribar al sector agrari, que està molt bé que vostè hi posi línies d'ajudes i que posi préstecs, està molt bé, vull dir, jo d'aquestes coses no diré res, el que li dic és que són totalment insuficients i sobretot que arriben escassament a un 8% i que el que ha fet ara és...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...no, és que li puc explicar si vol..., si el president em dona deu minuts més li explicaré... és clar que sí, amb els números i tot, perquè el problema que vostè..., ja li ho he comentat, és que els

números els fa primer levant animals, vostè diu... sí, sí, hi ha una cosa, sàpiguen els senyors diputats, que es diu la reposició. La reposició és quan un senyor té 100 vaques i en deixa 25 o 30 de reposició cada any i va renovant tota la cabana, vostè les deixa fora, ha dit aquestes no mengen, aquestes no mengen, clar, tot per què?, perquè ha d'arribar al milió i mig d'euros que tenia i ara als dos. Conseller, és que això són matemàtiques. És que m'estim més que no entrem en aquesta..., perquè si no és quan jo m'he de posar a recriminar-li que... etc., i cregui'm, els pagesos estaran més contents si vostè diu, no en tenc més que si els vol enganar fent-los creure això altre i vostè ho sap perquè li ho han dit a les meses de sequera i a les meses de negociació.

Un altre tema que li vull dir..., no hi entraré més ara, perquè no ens dona temps, ja tendrem altres moments per parlar-ne, però, conseller, miri, Pla hidrològic del 2001, febrer del 1999, article 79, *criterios y actuaciones frente a...*, el feren vostès, eh?, vostès, un article destinat a sequera, un, i diu: "als tres primers anys de vigència del pla s'hauran d'establir *planes de contingència para situaciones de emergencia por sequía con el contenido mínimo siguiente*", pum-pum, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, vostès hi estigueren, d'acord, d'acord, vostès no ho feren i es posaren tres anys, al 2001, des del 2011 en què es va tornar cap aquí des de Madrid. Exactament el mateix, aquell del 2011 tenia vuit articles, conseller, són aquí, vuit articles. El que vàrem aprovar nosaltres diu pràcticament el que deia el del 2011 en relació amb la sequera, és aquí també, conseller, i diu les actuacions que s'han de fer i diu bàsicament seran les que s'especifiquen en el pla especial d'actuació amb alerta i sequera, les zones que hi ha, com s'han de triar, això és a la memòria del pla hidrològic del 2015, no em conti més mentides que és més bo de fer agafar un mentider que un coix, conseller. Jo no hi vull entrar aquí, però vostè ha dit mentides en algunes coses.

La sequera, aquí ho deim textualment, és el pla hidrològic, l'article 113 em sembla que és, el 113, li diu exactament allò del 2001, conseller, i després li diu que s'haurà de fer, al 2015 el pla es va aprovar el 15 de juliol del 2015, qui hi havia de conseller?, d'acord, d'acord, qui hi havia?, vostè, Sr. Conseller, vostè estava... i aquest pla l'obliga a vostè a fer un pla de sequera.

Miri, és que allò que he dit dels mentiders, conseller: pla esborrany *Proyecto de plan especial de actuaciones en situaciones de alerta y eventual sequía de las Islas Baleares*, vostè ho té penjat, l'ha pensat ara a la seva pàgina web, *diciembre 2009*, ni tan sols ha llevat la data, el tenia vostè!, quan vostès governaven, per què no el varen posar en marxa?, que em sembla molt bé, ho hem de debatre, però el tenia vostè, desembre del 2009 i ara em ve a retreure que això, culpa meva, no hi ha un pla de sequera quan es vostè el que l'hauria de tenir fet després de vuit mesos, vuit mesos du vostè de conseller i m'ha retret el pla de sequera, l'hauria d'haver fet ja.

Per tant, què li vull dir, conseller?, només li vull dir que no desviem atencions dient que jo no vaig afrontar la sequera... de fet, aquí diu el que s'ha de fer i el que s'ha de mirar i tot el *rollo*, el nostre pla hidrològic i la memòria també ho diu, per tant, què li estic dient?..., ho diu, és que el tenc aquí, conseller, cony, és que, és que... no tenc temps, però m'agradaria llegir-li-

ho, són deu pàgines que parlen de sequera, i li diu: “entre las restantes medidas a adoptar se adoptarán las siguientes: utilización de aguas regeneradas para limpieza de calles, riego, parques, jardines; asignación de volúmenes de reserva de aguas superficiales específicamente destinadas a situaciones de sequía, construcciones de infraestructuras, intensificación de campaña de concienciación...”.

Vostè no fa res, res, res, que no estigui en el nostre pla que li vàrem deixar a vostè, no fa res, no, de ver, no fa res més, és que, a més, no pot fer res més perquè aquí ho diu tot i diu el que deia el 2001. Que vostè ha de fer una cosa molt més extensa, un pla...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Company, hauria d'anar acabant.

EL SR. COMPANYY I BAUZÀ:

... acab, Sr. President, gràcies-, un pla d'actuació, sense cap dubte, l'ha de fer. Només li demanaria una cosa, conseller, que quan faci aquest pla d'actuació, perquè aquest està fet, i com aquest n'hi ha d'altres de plans i d'estudis fets dins la seva conselleria, per fer el Pla Hidrològic, i tenc les factures, hi varen gastar vostès 4,5 milions d'euros, aquest pic podríem sortir-ne amb menys, tal vegada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Contrarèplica per part del Govern. El Sr. Vidal per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Biel, és que riuré un poc ara recordant el debat dels pressuposts de les esmenes que tu em deies, conseller, vas curt de pressuposts. Per un costat tu em deies esmenes que em duien doblers i per l'altra em llevaven d'Agricultura per dur a Kovacs. Per tant, si vols que tornem a recordar aquest debat el tornam a recordar. És a dir, des del Partit Popular es llevaven doblers d'Agricultura per dur a Kovacs. Recordem aquesta esmena si vols, Biel.

Anem als temes, no anem al passat, Biel, tu i jo, què hem fet cadascun, què has fet tu, què he fet jo. Què vares fer tu, Biel? El 2013 viure de rendes, fantàstic, havia plogut. 2009, 2010, 2011 va ploure, collonut, per tant, aturam les dessaladores, no feim manteniment i anam a explotar els aqüífers al màxim. Visquem de les bonances, crisi econòmica, no gastem doblers amb el manteniment de les infraestructures, que em sembla bé, però vaig gestionar. Encara diria més, perquè en el 2013 en el moment que començàvem aquesta situació, que estàvem en prealerta, i puc dir que començàvem a estar en prealerta perquè li puc dir, perquè ara ho hem calculat, perquè els indicadors estan en aquest pla hidrològic de 2009, Pla de sequera que vostè diu, són els indicadors que venim emprant per poder dir que estam en prealerta, perquè tu, Biel, els vares llevar de dins el Pla Hidrològic que havia d'aprovar.

Per tant, els vares llevar tu a aquests indicadors, tots aquests indicadors els calculam ara en base a un esborrany que no existeix, que no té cap referent legal. Són indicadors que teòricament empram perquè tenim aquest document de referència de 2009. El 2013 no sabies que estaves en prealerta a Eivissa i no te'n vares tèmer que estaves en prealerta i, evidentment, si no saps l'indicador i no te'n tems, no actues. Això va passar. Evidentment, ara aquí, a Mallorca, ens passa el mateix que a Eivissa, ens passa el mateix que a Eivissa, estam en prealerta, com l'any passat, fa dos anys, hi estava Eivissa, i estam actuant.

Evidentment, miracles no en farem, o sigui, miracles a Lourdes si hem de demanar que ploqui. La visió estratègica aquesta que va tenir també va seguir en la mateixa, si vol que parlem de S'Estremera, que veig que és un tema que t'encanta, Biel. S'Estremera em deies l'altre dia que havia baixat de nivell, t'ho puc dir, sí, ha baixat de nivell, sí, d'acord, ha baixat de nivell, per què? Hi ha passat un estiu per damunt, ha passat una sequera, però jo ara diré la comparativa, època Company 2014-2015 s'infiltraren 720.000 només, eh?, i després l'època Vidal, per dir-ho de qualque manera ja que està de moda el tema d'emprar cognoms, 2015-2016, 880.000, en època de sequera estam infiltrant molt més que vostès. Això es diu gestionar un recurs i passar pena pel recurs i preparar-nos per l'estiu.

Gestió d'aigua, no a curt termini com la que vàreu fer. I no em treguis el 2002, parlem del que vares fer tu i del que faig jo, Biel. No sé aquesta moda d'anar traient el passat, la prehistòria, els dinosaures a passejar, però si vols podem seguir parlant. Camp de golf per sota del cost, el que cobraven a Alcanada amb una concessió, un euro l'hem posat a un euro i mig. Esper que estiguin d'acord amb aquesta mesura perquè si no, Biel, ja no podem discutir més.

Però sobretot, Biel, el que volem tenir clar, del que estam cansats, aquest govern està junt al sector agrari, du recursos de fora per posar en el sector agrari, fa un esforç pel sector agrari i reconeix que té una situació i dialoga amb el sector agrari, de bona fe. Crec que ja està bé de monopolitzar que tu ets l'única veu que pot parlar amb autoritat del camp... ja està bé, és a dir, la veritat del Sr. Company, no, hi ha altres visions de l'agricultura, Biel, hi ha altres interlocutors. Aquest dissabte, la veritat, l'entrevista del Sr. Cortès, expresident d'Asaja i exconseller d'Agricultura, era per emmarcar, que, misteriosament, una persona que no és... políticament oposada a mi, clarament, crec que em donava la raó en un tema que venim dient, Biel, no emprenyis l'agricultura, no facis sobre... perquè fas mal al sector, ajudem tots al sector i no fer demagògia ni un ús polititzat tant de les estructures agràries com del que passa. Pateixen, Biel, hi ha moments de sequera, no és necessari fer demagògia.

Aquí posam recursos, mesures concretes i les desenvolupam intentant el major suport que podem al sector agrari. Tu, Biel, sempre posant en dubte aquest fet, i això no t'ho puc permetre, no puc permetre que posis en dubte aquest govern i te'n vagis sempre amb historietes, amb demagògies, amb contes per aquest tema. Biel, hem de ser seriosos i esperar i agrairia que la bancada popular i tu com a exconseller ajudis en un moment

difícil com el que vivim, un moment excepcional, per tirar endavant mesures excepcionals.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal.

III. Moció RGE núm. 1970/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nou model de reconversió turística, derivat del debat de la Interpel·lació RGE núm. 8551/15.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 1970/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a nou model de reconversió turística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 8551/15.

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES per defensar la moció, el Sr. Melià per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Entenem que aquesta moció recull els elements bàsics del que va ser un debat de la interpel·lació que vàrem presentar, que pensam que va ser un debat interessant i que va ser un debat de fons i que va ser un debat que ens pot plantejar els grans reptes que té la principal indústria de les Illes Balears que, com tots sabem, és el turisme. Per tant, hem intentat concretar els punts que nosaltres pensam que haurien de ser objecte d'una regulació, d'una actuació de la Conselleria de Turisme, especialment, amb relació a aquests grans reptes.

El primer repte que entenem que tenim és el tema del tot inclòs. El tot inclòs és una oferta que tots sabem que es produeix, tots sabem que hi ha molts establiments que fan aquesta modalitat d'oferta, sabem que hi ha una demanda en el mercat i que, per tant, difícilment es pot prohibir, però que com passa en tants d'ordre de la vida això té alguns efectes negatius, sobretot ha tengut un efecte important negatiu a l'oferta complementària. I també entenem que la manera d'intentar equilibrar els efectes negatius d'aquesta oferta del tot inclòs és a través de l'establiment d'estàndards de qualitat.

Per tant, atès que hi ha un compromís per part de la conselleria de regular aquest tot inclòs, sí que entenem que aquest tot inclòs és lògic que estigui dins la regulació general de la Llei de turisme, volem empènyer que es faci aquesta regulació i hem posat un petit exemple a la nostra moció de cap on podria ser un estàndard de qualitat, pot ser un exemple anecdòtic, però entenem que això que els establiments que fan tot inclòs es dediquin a donar plàstic és evident que no donen una bona imatge del nostre producte. Per tant, és un exemple molt petit, molt anecdòtic sí es vol, però almanco és una mostra de cap on podria ser aquesta nova regulació del tot inclòs per establir aquests paràmetres de qualitat i, per tant, avançar que

aquells que vulguin fer tot inclòs ho facin amb unes condicions adients i no ho facin -diguem-, amb una baixa qualitat del producte turístic que ofereixen, oferim, en aquesta terra.

Una segona qüestió que per a nosaltres és fonamental, molt importat i més urgent encara després de l'entrada en el debat de l'impost de turisme... de les estades turístiques, és el tema del lloguer turístic, un tema que ja hem debatut a bastament en aquest parlament, que evidentment hi tornarem en el seu moment, però que entenem que ja que és una modalitat subjecte al pagament de l'impost més que mai ara fa falta que hi hagi una regulació que el faci viable. Ja sabem que hi ha una regulació que consisteix en la seva previsió, però bé, evidentment nosaltres a això no li deim exactament una regulació sinó directament una prohibició.

Per tant, nosaltres advocam perquè sigui possible que els propietaris que tenen habitatges plurifamiliars o unifamiliars en determinades circumstàncies puguin oferir-los com un lloguer turístic fent una declaració responsable davant la conselleria i, per tant, amb tots els controls i, evidentment, pagant tots els tributs que siguin pertinents. De fet, el nostre grup parlamentari té presentada aquí una proposició no de llei amb algunes línies del que nosaltres pensam que hauria de ser la regulació d'aquest lloguer turístic, però és imprescindible que es produeixi aquesta regulació.

Per tant, nosaltres volem, a través de la moció, que el Govern presenti d'una vegada per totes un projecte de llei de regulació de lloguers turístics en un termini breu, en un termini breu, és que el que hauria calgut és que aquesta regulació s'hagués produït abans de l'inici de la temporada d'enguany; això ja veiem que serà difícilment possible, però sí que entenem que no podem allargar aquesta inseguretat jurídica a la qual els anteriors governs del Partit Popular han abocat a tants i tants petits i mitjans propietaris de les Illes Balears. Per tant, volem que aquesta regulació, que faci possible aquest lloguer, evidentment, ja dic, amb unes determinades condicions de qualitat, sense cridar un efecte especulatiu, es faci d'una manera ràpida. Nosaltres hem posat tres mesos, i després em referiré a les esmenes que s'han presentat pels altres grups parlamentaris, que també fan referència un poc a aquest termini.

La tercera qüestió que plantejam a la nostra moció és el tema de la desestacionalització, això és un clàssic, ja sabem que un dels objectius del turisme ja fa molts d'anys és la desestacionalització, això no és gens fàcil, perquè, evidentment, el sol i platja té unes característiques geogràfiques i es produeix a l'estiu, i a l'hivern tenim moltes més dificultats; però una de les dificultats que tenim és la manca de connexió aèria, la manca de connexió aèria fa que sigui molt més difícil estirar la temporada turística. Per tant, nosaltres entenem que el Govern ha d'intervenir en el tema de les places aèries perquè sigui possible venir en temporada mitjana i en temporada baixa i que no hi hagi una impossibilitat material de voler venir a fer turisme a les Illes Balears en temporada mitjana i, sobretot, en temporada baixa, perquè simplement no hi ha avions que facin les connexions adequades entre els nostres aeroports i els mercats emissors de turisme.

Un cinquena qüestió és el famós tema de l'impost d'estades turístiques. Nosaltres aquí volem insistir que l'impost ha d'anar adreçat a pal·liar i a compensar els efectes negatius que ha tengut el turisme, ha tengut molts efectes positius, però també ha tengut efectes negatius i, per tant, entenem que una bona part dels recursos han d'anar dedicats a pal·liar aquests efectes i, per tant, a reconvertir les zones turístiques, fer-les més competitives, dotar-les de la sostenibilitat ambiental adequada. El tema de les depuradores, és una de les grans necessitats que tenen moltes zones turístiques, una gran inversió en depuradores, fruit d'aquesta pressió humana que hi ha a les zones turístiques. Per tant, entenem que haurien d'anar dirigides aquestes inversions a aquestes zones turístiques, almanco, ja dic, en una bona part.

I finalment, la nostra moció el que planteja és la necessitat de la planificació turística, ja vaig dir en el debat de la interpel·lació que s'havien derogat el plans d'ordenació de l'oferta turística i que, en aquest moment, després de molts anys d'esforços perquè tenguéssim una planificació turística/territorial, en relació amb aquesta gran activitat econòmica, resultava que ara no teníem planificació perquè s'havia derogat. Per tant, anam malament, perquè, precisament, del que es tracta és de saber cap on caminam d'una manera ben estudiada, ben planificada, ben plantejada. Per tant, volem que el Govern col·labori amb els consells insulars per fer aquesta planificació turística la qual consideram essencial.

Breument, em referiré a les esmenes presentades. Nosaltres les esmenes, en relació amb el punt 1, que és el tema del tot inclòs, podem entendre que s'allargui, es replantegi la nostra formulació en el sentit que sigui el Govern, presenti el seu projecte de llei abans de finals del 2016 i, lògicament, després el Govern no domina els terminis parlamentaris i per tant ja serà al Parlament a qui correspondrà dir quan s'aprova aquesta regulació del tot inclòs. Per tant, en aquest sentit podríem acceptar l'esmena que se'ns ha plantejat.

En relació amb el lloguer turístic, també se'ns intenta fer una esmena per allargar el termini, aquí proposaríem una transacció; és a dir, la nostra transacció seria que en lloc de dir "tres mesos" posàs "sis mesos". Entenem que tramitar un projecte de llei el qual nosaltres voldríem que fos un projecte de llei específic per al lloguer turístic i que entenem que no necessàriament ha d'anar dins el paquet de la modificació de la Llei del turisme, aquesta regulació específica del lloguer turístic entenem que, efectivament, hi ha d'haver uns tràmits d'informació pública, una tramitació del projecte de llei, però entenem que, amb un termini de sis mesos, hi ha més que suficient per cobrir aquests terminis legals imprescindibles. I ja dic, és urgent, el Govern, en teoria, ja hi ha fet feina durant aquests mesos, i per tant no volem allargar, no estam en disposició de fer una oferta de més termini en relació amb aquest objectiu de regular el lloguer turístic.

I en relació amb el punt 4, que és l'altra esmena, nosaltres volem insistir que l'impost ha de dedicar una part dels seus ingressos a pal·liar el tema de la reconversió turística o donar fruit a la reconversió turística, a donar possibilitats de fer reconversió turística a les zones turístiques. I per tant, la transacció que podríem oferir és que en lloc que digui "a dedicar bona part de l'impost" digui "a dedicar una part",

suavitzar allò de bona part, però que quedí clar que almanco una part d'aquest impost anirà a les zones turístiques i anirà cap a la reconversió d'aquestes zones, que és el principal efecte negatiu que ha tengut el turisme a les Illes Balears.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Intervencions dels grups parlamentaris presentants de les esmenes RGE núm. 2798, 2799 i 2800/16. Per defensar-les i fixar-ne la posició, pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

Disculpi, president. Entenem que el primer proponent de les esmenes és el Grup MÉS per Mallorca i per tant em correspondria...

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, Sr. Reus. Doncs, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, he de dir que estam d'acord amb pràcticament la totalitat de la moció, podríem dir en un 80%, així que voldríem afinar alguns aspectes i m'hi referiré punt per punt.

Respecte del primer punt, regular l'oferta hotelera del tot inclòs, hi estam d'acord, si bé volíem precisar, i així ho fem a la nostra esmena, és clar, com que existeix una regulació del tot inclòs a la llei, s'anomena Pensió Completa Integral, se li va donar aquest nom, i quasi quasi vostè feia referència i posava un exemple o una anècdota a la proposició i realment la regulació que hi ha quasi quasi ho és com a una anècdota, perquè la regulació que hi ha és que pràcticament l'únic requisit que té és no poder treure les consumicions a l'exterior. Estam d'acord que aquesta regulació és insuficient, l'hem de revisar, estam d'acord que hi hem d'introduir paràmetres de qualitat.

La referència que fa a aquesta anècdota que deia dels tassons de plàstic, tal com està formulat a mode d'exemple, entenem que no era del tot adequat, perquè, per exemple, en el servei de piscina actualment està prohibit l'ús del vidre, i si posàssim aquest exemple doncs podríem entrar en una contradicció que actualment el servei de bar, quan s'ofereix a la zona de piscina, doncs no pot tenir vidre. Per tant, d'acord amb el principi general, només que la nostra esmena entenem que en aquest cas afina un poc la redacció.

I com ja ha explicat, el tema de l'entrada en vigor no correspon al Govern, sinó que correspon al Parlament, depèn de la tramitació que es faci, doncs, en aquest cas hi estariem d'acord.

És clar, aquesta i altres modificacions nosaltres entenem que s'havien de fer dins el marc d'una revisió de la Llei

turística i per això en el segon punt també fem referència al mateix termini, entenent que tot havia de formar part d'una mateixa revisió, però, en qualsevol cas, sí que ens semblaria bé, entenent que tenim visions diferents, però sí que veuríem bé el fet de plantejar almanco un termini de sis mesos i l'alternativa que proposa vostè també la veuríem bé.

Respecte d'aquest punt segon, també, bé, ja ho ha dit, però no és fer una regulació, vull dir, no és una regulació de zero, existeix una regulació, es va fer; en aquesta regulació..., és que s'ha dit des de diferents bandes que Balears és una comunitat autònoma que no té regulació de lloguer de vacances, sí que la té, la té només referida als habitatges unifamiliars i amb determinades característiques, una regulació que es va fer i que no agrada. Volem una nova regulació, una regulació que no amagui una realitat que succeeix, que l'hem d'afrontar, que l'hem de regular i que l'hem de modular.

Hem de ser conscients també de la situació de pressió mediambiental que patim, hem d'obrir un debat sobre la capacitat de càrrega que tenen aquestes illes, sobre el nombre de places que oferim. I són elements que també haurem de tenir en compte dins aquesta regulació, i El Pi mateix, a la seva proposició no de llei la qual crec que està registrada i que aviat es debatrà, proposava alguns sistemes, per exemple, el fet de limitar l'antiguitat dels habitatges, és una cosa que em sembla raonable, per exemple per al tema d'evitar..., o sigui, la qüestió és: hem de permetre, però hem d'evitar l'especulació, hem d'evitar que això ens dugui a un bum immobiliari associat al lloguer turístic, per exemple. O el fet que els consells insulars o els ajuntaments puguin delimitar zones allà on es pugui o no dur a terme; o si s'han de definir màxims de places de persones.

Vull dir que són coses que el Govern ha de fer una proposta, que el Govern haurà de parlar, i molt, amb els consells i amb els ajuntaments, i és una realitat que s'ha de regular amb seny i que ho hem de fer bé. Per això, ens sembla adequat que s'accepti aquest increment del termini per fer-ho, amb els sis mesos, i acceptaríem la transacció que proposa.

Respecte del punt 3, hi estam totalment d'acord.

Respecte del punt 5, també.

El punt 4, no és que no estiguem d'acord amb el fons o amb la transacció que proposa, però és més un tema que crec que no és procedent que el Parlament prengui un acord en aquest sentit, perquè aquí parlem de qui decidirà les inversions i a què les destinarà, quan parlem d'un projecte de llei que es tramita i on hi ha en qüestió el qui, perquè dins el projecte de llei s'ha posat una comissió, que hi ha esmenes sobre la composició d'aquesta comissió i sobre..., evidentment formalment hi ha el Consell de Govern que aprovarà les inversions, però el Consell de Govern serà una aprovació formal, perquè qui ho decidirà serà la comissió. Podem instar el Govern si aquí decidirà les inversions? És una comissió que no sabem encara quina composició tindrà, quines majories hi haurà d'haver depenent de les esmenes que s'aprovin en aquest Parlament.

I també, de la mateixa manera, la finalitat, hi pot haver diverses finalitats, estan previstes a la llei; hi ha esmenes que van destinades a aquestes finalitats i per tant no podem dir a

quina finalitat, instar a què es destina una finalitat quan aquesta finalitat no sabem com acabarà el projecte de llei. Per tant, més que res és una qüestió de forma, que no podem dir al Govern que ho destini a una finalitat concreta, quan no sabem qui ho decidirà ni com, ni quines finalitats hi haurà. Per tant, entenem que no, que ara mateix instar el Govern a una cosa que quan es troba pendent d'aprovar un projecte de llei que no sabem com quedarà redactat, no ens pareix oportú.

Sí que hi ha una qüestió que gestiona el Govern que entenem que ha de servir per a la finalitat que se li demana i que és a la que s'ha referit avui el Sr. Gijón a una pregunta, quan ha parlat del Consorci de la borsa de places. El Consorci de la borsa de places, precisament hi ha una sèrie d'inversions aturades que la conselleria intenta agilitar i que s'hi hauria de donar un impuls. I estan paralitzades..., el vicepresident, quan ha contestat al Sr. Gijón, no li ha dit molt directament, però jo sí que li puc dir que estan paralitzades per mor de la fórmula que va elegir l'anterior Consell de Turisme de l'anterior Junta Rectora del Consorci de Places, la fórmula que va triar per dur a terme aquests projectes. Uns projectes els quals per dur-se a terme els havia de tramitar la conselleria, els havia d'adjudicar la conselleria i per fer-ho, abans, els ajuntaments havien d'aportar un 20% que havien d'ingressar a la conselleria, perquè es pogués fer la licitació.

I tot això, en lloc de fer-ho com es fa amb altres convocatòries o per exemple amb els plans d'obres i serveis, que es treu una convocatòria i els ajuntaments és qui els adjudica l'ajuda, després fan la tramitació de la licitació i de l'execució de l'obra, doncs es va triar aquest altre sistema que no ha permès a la conselleria donar l'agilitat que hauria de tenir.

Per això proposàvem aquesta alternativa, perquè això sí que és un tema que ara mateix és en mans del Govern, que depèn del Govern i que s'haurien de realitzar noves convocatòries de projectes adreçades, precisament, a aquesta finalitat, que sí que actualment és la que preveu el fons del Consorci de la borsa de places. Per tant, en aquest sentit anava la nostra esmena, i reiter que no és tant una qüestió que no estiguem d'acord amb el punt 4, sinó que no ho podem dir quan no podem instar el Govern a una cosa que dependrà d'un projecte de llei que encara no s'ha aprovat i que no sabem com quedarà.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Damià Borràs, del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. El Pi ens proposa un catàleg de mesures per reconvertir el model turístic, fa temps que parlem de canviar de model sense acabar de deixar clar, però, quins són els objectius. Més enllà dels terminis massa curts que ens proposa El Pi i més enllà del debat sobre el destí de l'impost d'estades turístiques, que crec que tots podem compartir el fons

de la moció. Si regulam de manera condreta el lloguer turístic i el tot inclòs, guanyarem en qualitat i en legalitat. Els beneficis del turisme arribaran, si més no, en teoria, més gent, en parlarem, però, la setmana que ve dels lloguers.

Si milloram la connectivitat en temporada baixa incrementarem les estades quan convé; si milloram les infraestructures i els equipaments, millorarem l'oferta. La coordinació i la cooperació, per altra banda, sempre són positives.

Les mesures que ens proposa El Pi són necessàries, tot i que no són suficients, per més que em consti que el Sr. Melià no pretén exhaurir el catàleg de solucions, sinó encetar un debat. Les respostes són correctes, però crec que no hem endevinat ni uns ni altres les preguntes: què compren els turistes? (...) per uns dies allò que compren, compren recursos naturals, el sol i les platges, el paisatge, i compren també el nostre patrimoni heretat, el paisatge transformat, ben transformat s'entén, i el patrimoni cultural, dit en un sentit ample. Sabem què compren, però convindria que reflexionéssim també sobre què paguen, perquè els turistes compren una cosa i paguem per una altra. Miraré d'explicar-me.

Solem incidir sempre en allò que els turistes compren i en allò que volem que comprin, però hauríem d'actuar també i sobretot sobre allò que paguen, sobretot si volem una societat més pròspera, més equitativa i més sostenible socialment, estat del benestar, pensions, etcètera, i també més sostenible mediambientalment. La prosperitat, el fet de disposar d'una bona renda per càpita mitjana, ha d'anar acompanyada per un just repartiment d'aquesta renda, principi d'equitat, i hem de deixar d'expropiar el futur, el territori i el paisatge, al nostre benefici immediat. Anem a veure on som.

Tenim, un, la intensitat turística més alta d'Espanya.

Dos, hem passat de ser els anys vuitanta la renda per càpita més alta a ser els setens, a penes una mica per sobre de la mitjana, només una comunitat ha perdut més posicions, Canàries, la segona en intensitat turística.

Les Illes Balears, Canàries i Múrcia són les comunitats que els últims quinze anys, en proporció, han creat més llocs de feina, però són també les comunitats on més ha crescut l'atur i en les que hi ha hagut més immigració.

Quatre, les Illes Balears han creat entre 2002 i 2014, 100.000 llocs de feina, dos de cada tres, 65.000 han estat ocupats per estrangers.

Taxa d'aturats espanyols a Balears el 2014, en temporada alta, 14,2%. El 41,2% de les persones ocupades a les Illes Balears té una baixa qualificació, no ha passat de l'ESO.

Sis, tot i tenir una renda per càpita una mica més alta que la mitjana, tenim els salaris per sota de la mitjana.

I set, les Illes Balears, amb Canàries i Múrcia i amb Andalusia, és qui presenta taxes d'abandonament escolar prematures més altes, més dures.

Aquest és el paisatge moral que s'amaga darrere el trompeteig triomfal de les estadístiques turístiques. Allò que és rellevant, Sr. Gijón, no és creure o deixar de creure en el turisme, allò que és rellevant és si creiem o no en una societat més pròspera, més equitativa i més sostenible, en una societat decent. La paradoxa del pollastre, si el Sr. Melià i jo tenim un pollastre i jo me'l menj sencer, les estadístiques diran que hem menjat mig pollastre cadascun.

Per resumir el panorama, les comunitats més turístiques són les que hem tengut una pitjor evolució de la renda per càpita i un creixement més gran de l'atur, tot i ser les que han creat més llocs de feina. Som també les que hem absorbit més immigració, tenim les taxes d'abandonament escolar més altes i que pagam els salaris més baixos. De tot açò nosaltres en som els campions.

Tothom ha de poder guanyar-se la vida, faltaria més, però exportam els joves més capaços i preparats i atraïem, sobretot, gent de baixa capacitat i de poca remuneració. Obsessionats com estam en què els turistes gastin més, oblidam que allò que importa és el valor afegit que generen, 6 de cada 10 euros dels turistes ni arriba a les Illes. Creix el PIB, sí, però baixa el PIB per càpita; per créixer econòmicament hem hagut de créixer demogràficament encara més, i com més creixem demogràficament manco i pitjor repartim el creixement de la renda, toca manco a repartir. Si hi ha qui parla de moment dolç és perquè només es mira el pastís abans de fer-ne les porcions.

Bona part dels llocs de feina que cream ens empobreixen col·lectivament, hipotequen el nostre benestar futur i moralment ens envileixen. No podem caure una altra vegada en l'etern parany. Si aquest estiu hi haurà problemes d'aigua no serà perquè aquest hivern no ha plogut. Les dessaladores només poden ser un remei quan ja no hi ha més remei. Cada vegada que una costura ambiental o social està a punt de rebentar tornam a fugir cap endavant. Si cada vegada que engreixam compram una talla més acabarem per fer esclatar la coronària social de les Illes Balears.

Si volem una societat més pròspera, més equitativa i més sostenible, si no estam d'acord amb una societat que per tota resposta segueixi expropiant el futur a les generacions que vindran, les respostes a les nostres preguntes han de ser unes altres. Ens capficam a millorar allò que compren els nostres clients; ho hem de millorar, no dic que no, no me malinterpretin, però ens enganam si pensam que els nostres clients paguen per allò que compren, que paguen pel nostre patrimoni natural i el nostre patrimoni heretat, com diria l'economista Miquel Puig, a qui dec algunes reflexions a més de moltes dades. Els turistes compren sol i platja, el paisatge, els molins del Pla, els talaiots, Dalt Vila, però paguen en realitat el preu d'aquestes coses? Un parèntesi: el 40% d'allò que paga un turista no arriba a les Illes, s'ho endú el transportista o el majorista de viatges; de qui quedam que és client el turista? És més, bona part d'allò que un turista gasta aquí se'n va a empreses de fora, el pa Bimbo i tot, si no ho impedim, i una part d'allò que els turistes gasten en empreses que diuen ser d'aquí s'inverteix, però s'inverteixen fora les plusvàlues generades aquí, s'usurpa una part d'açò al benefici social, social. Allò que els turistes compren, el patrimoni natural i el patrimoni heretat, la matèria primera de la indústria

turística, és de totes i de tots, nostre i de les generacions que vindran. Tampoc no queda aquí la major part dels impostos, IVA, però també IRPF i tants d'altres, i les taxes, AENA i Autoritat Portuària.

Després d'haver descomptat tot açò del preu que paguen els turistes ens podríem demanar si la part que encara queda del preu que paguen és el preu del nostre patrimoni natural i del nostre patrimoni heretat, és a dir, si el preu que paguen i arriba aquí a les Illes Balears és el preu d'allò que compren. La resposta, en la meua opinió, és que no. Allò que paguen els turistes, el preu que realment paguen, és el preu de les hores de les treballadores i dels treballadors de la indústria turística; vet aquí el preu que paguen, i la qüestió.

Ens hem cansat de sentir dir que per ser més rendibles, per generar més valor afegit, hem de millorar la productivitat i la qualitat. Es tracta, per dir-ho amb un exemple, que els cambres serveixin més plats per hora i pel mateix salari, més productivitat?; els cambres han de servir amb el mateix salari els mateixos plats per hora que ara o menys i tot, si volen, però els han de servir millor per poder vendre'ls més cars, més qualitat?; o pretenem millorar la qualitat i la productivitat a la vegada i ho volem fer sense tocar les remuneracions? La millora del tot inclòs passa també per la millora dels salaris i també la de la resta de productes turístics. Si el salari del cambrer no puja, tot i pujar la productivitat i/o la qualitat, s'incrementa el guany empresarial, però disminueix la decència social, tant si puja el preu del plat com si puja el nombre de clients atesos.

Si em permeten els faré una pregunta incòmoda. Tenen millor salari i millors condicions laborals els treballadores i les treballadores d'un hotel de quatre estrelles que un de dues o tres? Quan un hotel puja de categoria puguen en proporció els salaris que s'hi paguen? Recorden vostès la categoria dels hotels on s'explotaven els falsos becaris romanesos? La màfia laboral que tenim a la presó no regentava, ni prop fer-hi, antres de baixa estofa. Als pirates de sempre hem d'afegir ara els corsaris emparats per la llei Delgado del turisme i la reforma laboral. És cert que els empresaris turístics que actuen així no són tots ni són la majoria, tot i que a l'hora de pagar salaris ben pocs se'n salven.

Continuem amb l'exemple del cambrer. I si milloram la seva formació i dignificam la seva remuneració, pujam el seu salari, i en conseqüència pujam els preus dels plats i de les copes que serveix? Si volem reconvertir el model cap a una societat més pròspera, més equitativa i més sostenible és aquí on hem de ferir. Els treballadors i les treballadores de la indústria turística han de participar de la renda que generen; el resultat del seu treball i del treball dels empresaris s'ha de sumar al valor que aporta la indústria turística, allò que els turistes compren però no paguen, el patrimoni natural i el patrimoni heretat. Són patrimoni de tots, però no són propietat de ningú, ningú no es pot aprofitar per al seu lucre exclusiu de l'ús que ara en fa la indústria turística, l'ús legítim que en fa la indústria turística, i no diguem de l'abús que n'ha fet el creixement desmesurat i dels que en voldrien continuar fent, els autors intel·lectuals de les lleis de Bauzá, el seu *Pepito Grillo* i qualche Pinotxo.

És amb aquest objectiu que hem de treballar. Per més que pugui el pressupost públic destinat a millorar el producte turístic ben poc resoldrem si no repartim millor la renda. És el mercat laboral allò que hauríem de regular. Diu el PP -ho ha dit avui el Sr. Tadeo- que la prioritat és crear llocs de feina. No, l'objectiu no és crear llocs de feina sinó acabar amb l'atur, amb la feina precària, a vegades clandestina i gairebé sempre mal remunerada. Només canviarem el model si som capaços de regular el mercat laboral, si acabam amb les hores de treball il·legals i si establim un salari turístic decent, suficient, just i que realment es pagui; una remuneració que faci participar els treballadors turístics de la renda que ajuden a generar. La qualitat del turisme s'ha de mesurar pel valor que aporta; allò que farà que la nostra societat sigui millor serà que siguem capaços de millorar els salaris i, de retruc, generar impostos més equitatius per millorar així les infraestructures, l'entorn turístic i no turístic, i els serveis públics, i a partir d'aquí podrem començar llavors a posar els ulls i l'impuls polític i social a recuperar el pols industrial.

No (...) només a curar les nafres socials causades per la crisi, la desregulació laboral i el corsarisme fiscal. La necessitat urgent de cauteritzar tantes ferides no ens ha d'impedir atacar les causes de la malaltia; cap societat no es cura amb remeis pal·liatius. És d'aquestes coses, de canviar aquestes coses, que parlam quan parlam de la facultat de medicina. Quan parlam d'innovació no és de Bill Gates, que parlam; parlam de feina, de la prosperitat i el benestar, de l'avenir dels al·lots i les al·lotes, i que elles no cobrin un 16% manco que ells per la mateixa feina; parlam del futur dels fills i de les filles de les maltractades i mal pagades cambres de pis. Si tot i l'esquena baldada...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, ha d'anar acabant, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Estic acabant, Sra. Presidenta. Si tot i l'esquena baldada les cambres de pis tiren endavant la feina i la família és per al futur de les seves filles i dels seus fills, perquè puguin anar més enllà de l'ESO i no com ara, perquè puguin prosperar i tinguin una vida més digna de la que elles pateixen en silenci, tots i que alguns les (...). Que la puguin viure aquí, a ca nostra, a ca seva, i una societat més decent, millor que la que nosaltres hem heretat, és la nostra responsabilitat col·lectiva, responsabilitat política i responsabilitat moral, senyores i senyors diputats.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Melià, per la proposta que ha fet. Com han dit els altres portaveus que m'han precedit estem d'acord en el fons i per tant, doncs, crec, diguem, que les transaccions tal com vostè les ha plantejades i

com li ha replicat el Sr. Reus doncs, bé, deixen un espai per a l'acord.

Jo crec que la diagnosi o la radiografia que ha fet el Sr. Borràs ha estat excel·lent, realment ens ha aportat tot el marc ideològic que justifica que estiguem d'acord amb això i amb moltes altres mesures que s'haurien de prendre, però que realment amb unes dades irrefutables el Sr. Borràs ha mostrat clarament com una determinada visió del turisme ens ha portat a la situació en què estem, i que l'aparent prosperitat ens estigui conduint a una situació molt negativa per a l'economia a Balears. L'economia de Balears està malalta, està malalta entre altres coses perquè tenim un model turístic que no és sa i que porta tota una sèrie de disfuncions que ha explicat molt bé el Sr. Borràs. Per tant és per això, és per totes aquestes coses que ha dit el Sr. Borràs, que estem d'acord amb la seva opinió, i per tant cal començar a emprendre mesures urgents per reconvertir el sector turístic.

Concretament a les propostes que ens ha fet entenc que l'esmena primera està acceptada. La transacció que ens proposa a la segona esmena, els sis mesos per regular el lloguer turístic, també ens sembla bé, perquè és veritat que és urgent però és un tema realment molt complex; nosaltres estem totalment a favor que els ciutadans que tenen pisos en règim de propietat horitzontal puguin llogar-los, però també és un tema que és molt delicat de regular, perquè si se'ns en va de les mans podem estar abundant en els problemes de qualitat que estem dient; per tant és una cosa que s'ha de regular ben regulada, és un tema que si no es regula bé pot generar moltes molèsties a l'entorn; per tant amb això el que li vull dir és que és un tema que, és veritat, és urgent, però s'ha de fer amb seny i s'ha de fer pensant amb tots els pros i els contres i per tant..., bé, jo continuo pensant que sis mesos és un termini prou exigent per la dificultat del tema, i també després perquè hem d'entendre que en política turística tenim altres iniciatives en marxa i, bé, és a dir, han d'anar passant els vagons un a un pel túnel perquè no provoquem un col·lapse. Però bé, si vostè ens proposa aquesta transacció, l'acceptam.

I pel que fa al punt 4, jo estic totalment d'acord amb el que ha dit el Sr. Reus, i crec, Sr. Melià, que vostè també hi estarà d'acord, és una qüestió purament processal; és a dir, si estem en aquests moments discutint una llei de l'impost turístic, que vostè invoca aquí, per decidir com s'ha de repartir i on s'ha de repartir, estava dient que és un tema purament processal en el seu punt 4, el fet pel qual nosaltres no hi estam d'acord. És passar l'arada davant dels bous, discutim una llei que va sobre açò, aleshores que en aquest moment processal, nosaltres, com a Parlament, ens posicionem sobre això, quan el tema es discuteix de forma molt més substantiva, molt més aprofundida i amb tots els seus pros i els seus contres a la Comissió d'Hisenda, que tramita aquesta llei, em sembla que no és el moment.

Per tant, el nostre grup no està d'acord..., és a dir, no estem d'acord amb aquest punt. Si ens accepta la nostra esmena, hi votarem a favor, i si no hi votariem en contra.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups que no han presentat esmenes. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. La verdad es que es difícil estar en contra de las propuestas, tanto las que presenta El Pi, como las que presentan el resto de partidos, porque al final hablamos de temas muy genéricos, pero luego no le ponemos el acento. Yo creo que, señores de El Pi, la semana pasada perdimos una oportunidad fantástica, no porque..., es evidente que nosotros no estábamos a favor de la ecotasa y no estamos a favor de la ecotasa, pero sí perdimos la oportunidad de pararlo hasta el 1 de enero de 2016, como son ustedes mismos los que lo solicitan, incluso para poder regular algo que hoy viene aquí, y en eso estoy de acuerdo con el Sr. Castells y el Sr. Reus, traemos aquí una cosa que se va a debatir esta tarde precisamente como enmienda en la Ley turística.

Y era una oportunidad buenísima para haber dicho, vamos a pararnos, vamos a tener seis meses, yo también estoy de acuerdo con el cambio de los seis meses, de hecho nosotros la semana que viene teníamos presentada una enmienda en este sentido de seis meses para regular el alquiler turístico vacacional, y podríamos haber incluido todo esto en el nuevo borrador de la ley. Me imagino que ustedes sus motivos tendrán y no lo voy a poner ni siquiera en cuestión.

Sr. Borràs, está muy bien el análisis, indiscutible, pero la realidad es difícil también de torcer. Mire, si quiere que haya mejor empleo y si quiere que haya mejor gasto por turista, la única manera es mejorar el producto, en eso estamos de acuerdo. Y mejorar el producto puede venir por dos vías: o damos más calidad de lo que ofrecemos o no se sabe muy bien cómo, vamos a aumentar el salario de los trabajadores, cosa que no le corresponde a este Parlamento, por mucho que insistamos, ni a la regulación, o mejorar la rentabilidad de los productos que ofrece. Hay una cuestión que es indiscutible, la ratio de personal en hoteles de 3 estrellas es menor que el de hoteles de 4 estrellas y menor que el de hoteles de 5 estrellas.

Y lo mismo ocurre con el sector complementario, un restaurante de 1 tenedor tiene una ratio menor que un restaurante de 3 tenedores. Bueno, pues si es a eso a lo que vamos a tender, convendría que nos pusiéramos todos de acuerdo para de verdad ir encaminados a ese sitio, porque está muy bien decir queremos que vengan menos clientes y que gasten más, pero lo que hay que ver es si esos menos clientes que vienen y gastan más, es suficiente para mantener al resto de la comunidad. Y lo que es la realidad de Baleares, no es que vengan muchos clientes, que vienen, sino que vienen concentrados. Y mientras no resolvamos ese problema, más todos los esfuerzos que pueda hacer este Gobierno en mejorar otros sectores, que está muy bien, pero que insisto, con pocos medios, porque al final nosotros lo que hacemos, de momento lo que hemos hecho en estos meses es por lo pronto poner un impuesto.

Y ese impuesto, ya lo dijimos el otro día, no va a mejorar la productividad de nada, en sí mismo el impuesto no va a

mejorar la productividad de nada. Pero mientras tanto seguimos hablando mal, usted lo ha vuelto a repetir otra vez hoy, habla de la explotación laboral. Pero, mire, yo el otro día, revisando las preguntas que le hemos hecho al Gobierno, de los 1.300 expedientes que se han abierto a empresas del sector, menos de un 5% han conllevado una sanción y ¿por qué? Porque sencillamente no se estaba incumpliendo ningún tipo de normativa. Pero seguimos hablando y seguimos insistiendo en que se está produciendo una explotación laboral.

Bueno, yo creo que tendríamos que intentar, en la manera de lo que sea posible, ponernos todos de acuerdo, si efectivamente es eso lo que queremos, que yo creo que, en general, en líneas generales estamos todos de acuerdo, deberíamos de intentar ponernos de acuerdo para que eso se materialice en algo, porque claro, decimos seis meses para regular el alquiler vacacional, bueno, pero es que llevamos ocho, y es un tema que es fundamental, porque se nos está colando por allí el doble..., prácticamente un 50% adicional de turistas que están viniendo por un alquiler vacacional. Y está regulado de una manera, que ya lo dije el otro día, que puede gustar más o puede gustar menos pero es una realidad que está regulada y no hemos hecho nada en estos ocho meses para impedirlo, ni modificar la ley anterior, ni poner los mecanismos para que eso se pueda regular. Por tanto, algo tendremos que hacer y no lo hemos hecho.

En el tema del todo incluido pasa lo mismo, vamos a hacerlo a finales de 2016. Bueno, pero es que al final del 2016, habremos gastado ya prácticamente dos años para regular una cosa, que tampoco es sencilla, no se engañen, no se engañen. Cuando hablamos del todo incluido es muy fácil hablar, pero es muy difícil escribir para luego regularlo. Lo mismo que nos va a ocurrir con el alquiler vacacional. Pero va pasando el tiempo y no estamos tomando las decisiones.

Nosotros, por nuestra parte, las propuestas de El Pi, ya le digo, las vamos a aceptar todas y si se admiten algunas de las enmiendas, que también se podrían perfectamente admitir, porque lo único que estamos haciendo es alargar el tiempo, que no es lo deseable, pero más allá de eso lo que convendría es que nos pusiéramos a trabajar de verdad. Porque aquí estamos hablando, no, en lugar de tres meses, seis meses, en lugar de seis meses a finales de 2016. Pero es que no estamos entrando en el debate de verdad y seguimos aquí hablando y discutiendo y van pasando los meses. Y mientras tanto, seguimos hablando de cambio de modelo productivo, seguimos hablando de mejora de competitividad, seguimos hablando de alargar temporadas, pero la realidad es que no hemos hecho absolutamente nada. Culpa de ustedes, culpa nuestra y culpa de todos, porque esta es la pura realidad.

Por lo tanto, a ver si de una vez por todas nos ponemos y conseguimos..., en temas que *a priori* parece que estamos de acuerdo, a ver si de verdad llegamos a un acuerdo.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, consideram que ja s'ha dit quasi tot, perquè reincidim una i altra vegada en els mateixos arguments. Coincidim amb el fons de la proposta. Compartim el marc i la radiografia que ha fet també el diputat Borràs sobre com enquadrar tota aquesta situació, bé ja coneixem les desagradables conseqüències cap a la imatge de les nostres illes, provocades pel turisme barat i massificat, dut al paroxisme, consideram, amb el conegut tot inclòs; un tot inclòs que, a més, té un vessant declarat i una altre fantasma, que imagino que aquest Govern també coneix a la perfecció, que són els establiments que tenen aquesta oferta també de manera encoberta, ja que no l'anuncien fins que el client es registra i li ofereixen aquesta possibilitat pagant un extra.

Crec que som molts els que pensam que les nostres diferents illes són una destinació diferent d'aquelles per les quals va néixer el tot inclòs. Sí, som una comunitat turística, però el desenvolupament econòmic d'aquest sector i la redistribució a què es referia també el Sr. Borràs, dels seus beneficis, passa per una proposta de valor suficientment atractiva com perquè els turistes decideixin sortir dels seus hotels i deixar de demandar el tot inclòs, que limita la seva llibertat d'acció i que frena el seu desig d'explorar la destinació.

I és clar, això suposa, s'ha dit i s'ha repetit, una aposta absoluta per la qualitat que millori i consolidi la competitivitat de la destinació i oferir als visitants un entorn agradable i segur i, a més, que potenciï una oferta turística alternativa basada en altres plaers: la gastronomia, la cultura, una oferta comercial pròpia, pràctica d'esports a l'aire lliure, en fi.

És clar, ens trobem a un moment en què hi ha noves formes de turisme també que permeten atreure un altre tipus de client, més curiós, i que se senti atret també per les especificitats del lloc que visita. Per tant, insistim, compartim la filosofia de la proposta d'El Pi, però sí que, quant al primer punt, per exemple, sí que trobam més encertada, en terminis i també en el fons, les esmenes presentades pel Govern, que amb qualque cosa hi estam d'acord.

La proposta que més s'ha sentit durant els darrers anys per minimitzar el tot inclòs és aquesta definició d'uns estàndards mínims de qualitat; ja sabem que ens acusaran d'intervencionistes, però ens alegraria, ens alegra que El Pi es pugui animar a intervenir en la política de producte de l'empresari: qualitat dels aliments, varietats dels productes, diferents menjars, intentarem que usin també al màxim el producte local, horaris de serveis, etcètera. No sé fins a quin punt aquest intervencionisme coincideix amb la seva ideologia, però consideram que, de moment, és l'única manera amb la qual podríem minimitzar aquest tot inclòs. Ho dic perquè ens acusaran d'influir en el preu del producte, precisament el component més sensible del client objectiu del tot inclòs, i ens podrien fins i tot que el producte comercialitzat pogués quedar fora dels preus de mercat, no ho sé, ja ens ho dirà el Sr. Gijón.

Però, en fi, entenc que nosaltres som aquí, sota un mandat ciutadà, per regular i regular no equival a expropiar els drets als controls de les principals eines de posicionament en el mercat: producte i preu, sinó a corregir els errors del mercat per saber

cap a quin horitzó volem dirigir-nos com a societat. En fi, pràcticament totes les comunitats autònomes han regulat el sector turístic a través de lleis generals de turisme, però és que, a més, el Partit Popular, molt desregulador, per permetre la destrucció del nostre territori, ja es va dedicar a regular, consideram que sota demanda, un sector com el del lloguer turístic. La llei Bauzá contra el lloguer turístic i la modificació de la Llei d'arrendaments urbans varen causar una gran polèmica, però tampoc no afectaren massa la realitat de la situació. Aquestes modificacions legislatives, per tant, únicament obeïen a l'interès polític comercial de crear un estat de confusió en l'opinió pública, i varen deixar en uns llimbs legal i d'inseguretat jurídica les associacions que ara ens reclamen solucions.

És un tema complex, crec que tots ho han dit, activitat legítima, economia submergida, economia col·laboradora, negoci, diferències entre illes, entre zones turístiques, urbanes, exigència de regulació per part de molts ajuntaments d'aquesta gran quantitat d'oferta, suposadament il·legal, existent, que pugui dinamitzar l'economia local; preocupació per la superpoblació, a Eivissa i Formentera en els mesos d'estiu, que, per motius econòmics, a més, expulsa la població local de les seves llars. Quines garanties quant a informació, neteja, seguretat tendran els viatgers.

En fi, crec que és un tema prou complex per ser resolt en tres mesos, com vostès proposaven, i és una patata calenta en mans del Govern, que haurà de resoldre, perquè creiem que hauria de tenir un major marge, ni crec que amb les transaccions que hem, esperem que sis mesos puguin ser suficients, però coincideix també amb que sis mesos pot ser un termini massa exigent, amb la qual cosa, bé, hi votarem a favor, però, en principi, consideram que no sé si n'hi haurà prou.

Quant a la connexió, en fi, sí, instam el Govern que faci l'esforç d'aconseguir-ho, evidentment. S'ha assenyalat que els esforços i els plantejaments institucionals han d'anar encaminats cap a la millora de les connexions en temporada baixa, per suposat, i a favor de totes les companyies aèries; aquí s'ha arribat a dir que nosaltres no estariem a favor de pagar subvencions a empreses de l'àmbit privat, com sí que s'ha fet a altres comunitats, per exemple, amb Ryanair, sinó que s'haurien d'optimitzar, implementar rebaixes, incentius, que AENA en aquests moments ja ofereix per a l'obertura de noves rutes i estacionalitat.

Quant al punt 4, que potser és el que ens provoca també més dubtes, crec que ja ho han dit la resta de portaveus, és un projecte de llei en tramitació, a més una tramitació no exempta de tensions, com s'ha pogut comprovar, per tant entenem que s'ha de deixar que continuï la seva tramitació per saber com s'han de repartir aquests doblers. I ja els diem que no consideram, no consideram que aquesta rehabilitació de zones madures sigui un dels nostres objectius. Per fer una reflexió en aquest sentit, crec que el que s'ha de millorar és la relació de convivència entre la població local i el turista en aquestes zones. Hi ha hagut unes conseqüències socials de la crisi econòmica i de certes polítiques, denominades postcrisi, desenvolupades fonamentalment des del 2008 les quals transformen també les ciutats; hi ha processos d'empobriment,

augment de la vulnerabilitat urbana i de la segregació social que deriven en l'aparició d'un nou ordre espacial.

Per una altra banda, les mesures de protecció territorial es produeixen en les fases alcistes dels cicles econòmics, en les etapes de crisi es generalitzen mesures desreguladores pròximes a l'urbanisme neoliberal, ultraliberal, diria jo. A més, es produeix un fre a la rehabilitació i un finançament de propostes lligades a aquest embelliment urbà, tematització cultural i potenciació del sector immobiliari.

En definitiva, consideram que s'assisteix a un reforçament del sector privat, de desregulació de la pràctica urbanística, inclòs el nou rol atorgat al sector privat en la direcció d'algunes estratègies de recuperació. Sota l'objectiu de reconversió moltes vegades s'amaga la idea de construir *resorts* turístics en clau madurs, tematitzant espais, integrant oferta hotelera i complementària; lògicament, nosaltres ens oposam a això i consideram que la segregació és una conseqüència inherent al desenvolupament urbà de moltes destinacions turístiques litorals. Nuclis que passen a formar part de la ciutat degradada amb només quatre o cinc dècades d'història urbana, aspecte que ens hauria de dur a una reflexió profunda.

Per resumir els diferents punts, estariem d'acord amb tots els punts, excepte amb el punt 4, però, amb la transacció també feta a partir dels grups del Govern, consideram que també podríem estar-hi a favor.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos apoyaremos esta moción en todos sus puntos. Ciudadanos da una gran importancia a la industria turística, es consciente de que genera, directa o indirectamente, un 85% del PIB de la comunidad. Aún así, la actividad turística es manifiestamente mejorable desde muchos puntos de vista.

Las medidas que se tomen deben estar basadas en la calidad, en la desestacionalización y en la sostenibilidad económica, social y medioambiental. A nuestro entender, las políticas que se han de llevar a cabo para cumplir con estos tres objetivos, han de ir encaminadas a: primero, facilitar la modernización de los establecimientos turísticos, promoviendo la subida de categoría; segundo, a la mejora del entorno de las zonas turísticas, tanto en infraestructuras, equipamientos y limpieza, pero también paisajísticamente, esponjando las zonas maduras, introduciendo espacios verdes comunes, ensanchando las aceras para permitir un turismo accesible para todos y soterrar contenedores, por ejemplo, y tercero, una necesaria profesionalización en los puestos de trabajo que realiza el sector, que redundará, sin duda, en mejoras laborales.

Ofreciendo calidad tendremos turismo de calidad, es decir, un turismo que aprecie el entorno que está disfrutando.

Ciudadanos tiene una enmienda a la Ley del impuesto turístico para asegurar que lo recaudado se invierta en infraestructuras y equipamientos que permitan un turismo sostenible. Y posee otra enmienda, donde se pide que en la Comisión de turismo sostenible entren a formar parte los sectores a los que se les grava el producto.

La Ley del impuesto turístico, esa que ustedes permitieron su tramitación, no deja nada claro ambos puntos tan importantes. Y ahora ustedes lo quieren enmendar con este punto 4, que igualmente apoyamos.

También apoyaremos el punto 3 y el punto 5 de la moción, que hacen referencia a impulsar acciones de coordinación y cooperación entre el Govern y los consells insulares, para realizar una buena planificación turística. Y se insta al Govern a trabajar por una mejora de la conexión aérea durante la temporada baja.

Dentro de esta planificación turística aprovechamos, porque, a nuestro entender, se deberían tener muy en cuenta todas aquellas medidas que promocionen la desestacionalización, y desde Ciudadanos siempre hemos apostado por el turismo deportivo, como pieza clave para ese fin, que, además, permite potenciar nuestras zonas de interior, los agroturismos y la cultura gastronómica.

Además, creemos que una apuesta segura es el cicloturismo: se deben promocionar nuestras islas como lugar de entreno a los equipos internacionales de ciclismo. Baleares debe hacerse líder en ofrecer, de febrero a mayo, las mejores carreteras y rutas, así como los mejores hoteles con infraestructura adecuada. Los consejos insulares, por lo tanto, son una pieza clave para la promoción de esta oferta, ya que nuestras carreteras comarcales necesitan de inversión para la mejora de los arcones y hacerlas seguras, y esto es competencia de dicha institución. La apuesta por el turismo deportivo en temporada baja necesita, efectivamente, de una gran coordinación entre Govern y todos los consejos insulares para planificación y promoción de eventos, evitando el solapamiento y distribuyéndolos en el tiempo y en diferentes lugares.

En cuanto al punto 1, desde Ciudadanos estamos de acuerdo en instar al Govern a que se regule la oferta hotelera del todo incluido, es decir que haya un listado de todos los hoteles que secunden este tipo de oferta. Pero además creemos que es hora de abrir el debate del todo incluido, de hacer una mesa técnica y de diálogo entre todos los agentes implicados y grupos parlamentarios, sobre qué parámetros de calidad ha de reunir el todo incluido, y si debería incluir o no barra libre de bebidas alcohólicas, siempre con la idea clara de qué modelo de turismo queremos promocionar de cara al exterior.

En cuanto al punto 2, desde Ciudadanos consideramos que ya se tendría que estar trabajando para legalizar y regular el alquiler turístico, es más, ya debería estar regulado, siendo que venía la Ley del impuesto turístico. En este punto 2 se le pide al Govern que en tres meses, tres meses, saque a la luz toda la oferta ilegal y se haga un marco regulador. Un alquiler turístico

que es el 40% de la oferta. Y me llama la atención el plazo de los tres meses, da la sensación de que ustedes tienen cargo de conciencia y quieren justificar su abstención, que va a favorecer la implantación de una Ley del impuesto turístico,...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... que es injusta por el cómo se va a implantar y que, gracias a su abstención, esas injusticias van a ocurrir.

Primera injusticia: se va a implantar para esta temporada, cuando todos los paquetes turísticos estaban cerrados. ¿Quién va a pagar el impuesto? A la oferta legal le ha caído un marrón, a la ilegal no.

Segunda injusticia: el impuesto sólo graba al producto legal, al que cumple con la ley, al que paga el resto de impuestos, ese es el premio, por cumplir, que te da el Govern *del pacte*, otro impuesto para tu producto. Es el propio Govern el que favorece la oferta ilegal haciéndola más competitividad.

Tercera injusticia: a los negocios legales se les obliga a ser los recaudadores del impuesto, obligándoles a que se costeen ellos los gastos de administrar el impuesto, gasto en personal y en tiempo, que le corresponde a los funcionarios de la administración; gasto en personal y en tiempo que tampoco sufre la oferta ilegal.

Estas tres injusticias, que al Govern, en su afán recaudador, le dan igual, a Ciudadanos no; no nos da igual, porque creemos que desde el Parlamento los políticos tenemos que legislar leyes justas, justas para todos, las leyes no pueden generar injusticia y este impuesto, por las prisas, las genera. Y justamente, con el que cumple con la ley frente al que la incumple. Por eso, hizo una enmienda a la totalidad.

Ahora, El Pi, con este punto 3, quiere que esas injusticias no ocurran, pero ya es tarde. Aún así, también apoyaremos este punto, para que el Govern se ponga las pilas.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el Sr. Borràs m'ha fet un al·legat, diguem-ho així, més de política general, més sobre el model econòmic, en alguns aspectes podria estar-hi d'acord, evidentment les dades són moltes, també vostè s'ha oblidat de l'increment poblacional tan important que hi ha hagut a les Illes Balears quan parlava del pollastre, el pollastre també és que resulta que ja no som vostè i jo que ens ho mengem, sinó que hi ha hagut altra gent que ha vengut a menjar el pollastre.

Però bé, no hi entraré perquè això ens duria molt enfora i això és una moció sobre reconversió turística i, per tant, a vostè el que li puc dir és que un dels objectius d'aquest Govern, que nosaltres compartim, és la diversificació econòmica i l'aposta

per la reindustrialització i l'aposta per la innovació, que nosaltres consideram absolutament insuficients en la seva plasmació pressupostària, per tant se suposa que és cap aquí, una de les maneres a través de les quals podríem compensar aquest model econòmic que vostè ha posat en qüestió.

Que també li vull recordar que vostè estava en disposició de fer esmenes a aquesta moció i per tant, si hi havia alguns elements que vostè considerava essencials, com el tema dels salaris, hagués presentat una esmena i haguéssim valorat la seva conveniència o no, cosa que vostè no ha fet i que tampoc no veig el seu partit posant els salaris aquests que vostè reclama aquí, d'una manera obligatòria, a través de no sé si Pedro Sánchez o de qui sigui president, si és que arriba això al Govern central que s'ocupa d'aquesta competència.

Jo els dic als partits d'esquerra i els ho vull reiterar, de vegades els seus discursos en negatiu crec que no col·laboren a tenir una visió encertada del turisme; ho dic perquè, és clar, si el Sr. Borràs aquí parla d'exploació laboral i el Sr. Castells diu que el model turístic no és sa, no llancen, al nostre mode, en la nostra opinió, no llancen un bon missatge. Què el model turístic necessita millores? Que no és tan sa com voldríem, però que és prou fort? Això seria un altre plantejament, però de vegades les frases duen implícit un missatge que crec que vostès equivoquen a l'hora de posicionar-se en aquesta qüestió.

Em diuen, el punt 4 no el votarem a favor per un tema de forma, per un tema processal; no, per un tema d'incomoditat, a vostès el punt 4 els incomoda, i com que els incomoda no el volen votar i cerquen un argument per no entrar en la qüestió, perquè aquí la qüestió, que un poc la plantejava el portaveu de Podemos, és a què dedicam aquests recursos. I com que amb això no hi ha acord i com que amb això hi ha una discussió, em venen amb el tema de forma, no el tema processal ara no toca, no. Si hi estiguessin d'acord, ja tocaria ja, el que passa és que com que els crea incomoditat, el que cal és intentar llevar-s'ho de damunt de la manera que vulguin.

Que em sorprèn que el portaveu de Podemos coincideixi amb vostè, Sr. Borràs, perquè si nosaltres coincidim amb vostè en una cosa és en l'aposta per la facultat de medicina; el senyor de Podemos es veu que ha canviat de posició, perquè com que ha dit que hi estava d'acord es veu que ara accepten la facultat de medicina. Benvinguts a la facultat de medicina, estam molt contents d'aquest canvi d'opinió de Podemos en relació amb aquesta qüestió.

Que, per cert, Sr. Jarabo, no hem acabat d'entendre la seva intervenció, ni jo, ni el Sr. Font, ni la Sra. Sureda... O nosaltres estam espessos o vostè està espès o tots dos estam espessos, però no acabam d'entendre la seva exposició ni totes les seves reflexions, perquè si vostè està tan preocupat per la ciutat degradada hauria d'estar d'acord amb el nostre plantejament, perquè nosaltres el que volem és precisament combatre la degradació que han produït aquests efectes negatius del turisme, i per això intentam trobar els recursos per combatre aquesta degradació, però resulta que vostè vota en contra de la seva pròpia reflexió, amb la qual cosa ja li dic que simplement no he entès on ens volen dur.

Sr. Gijón, nosaltres no hem perdut cap oportunitat, nosaltres hem estat coherents amb la nostra postura. Si vostès... Home!, vostè diu "han perdut una oportunitat per aturar-ho"; no, és que vostès estan en contra de l'ecotaxa, estan en contra de l'ecotaxa; nosaltres no estam en contra de l'ecotaxa, nosaltres volem millorar el projecte de llei que ha presentat el Govern, i per això hem presentat 21 esmenes, però nosaltres no hi estam en contra radicalment; vostès hi estan en contra i volien aprofitar perquè nosaltres els féssim seguidisme, i nosaltres no li farem seguidisme, ni a vostè ni a ningú, nosaltres serem coherents amb el nostre plantejament polític en totes les qüestions, i això és el que hem fet i en aquesta línia continuarem.

No tenim càrrec de consciència. Em sap greu que el Grup Mixt no..., pareix que no s'ha llegit el projecte de llei, perquè a vegades diuen unes coses... L'oferta il·legal, que vostès li diuen oferta il·legal, també està subjecta a l'impost, també ha de pagar l'impost; vostès llegeixin qui ha de pagar l'impost, tothom l'ha de pagar, tothom l'ha de pagar; no fa falta tenir una comunicació prèvia de la Conselleria de Turisme per haver de pagar l'impost. És que vostès estan dient una cosa que és falsa i que és equivocada. Tothom ha de pagar i nosaltres el que deim és que, a part del fet que tothom hagi de pagar, hauria de tenir les condicions per poder fer la seva oferta turística, i per això demanam aquest lloguer turístic.

I, per cert, sabem que és un tema complex, però jo crec que en un any i mig de govern hi ha, entre el que duim i els sis mesos, crec que n'hi ha ben bé prou per poder fer un projecte de llei de lloguer turístic, perquè si vostès, senyors d'esquerres, en un any i mig no són capaços de fer un lloguer turístic, la veritat és que no s'estan posant qualificatius molt positius sobre la seva capacitat de gestió. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Melià, hauria d'anar concretant si vol votació separada i com queda exactament la moció.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Perdoni, Sra. Presidenta. Això ho he fet anteriorment. Acceptam l'esmena al punt 1, transaccionam l'esmena al punt 2 en el sentit de llevar 3 mesos i posar 6 mesos, i la tercera esmena no l'acceptam. I votació separada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam la votació del punt 1 amb l'esmena incorporada. Iniciam la votació. Votam.

Vots a favor, 54. Queda aprovat el punt 1.

Votació del punt 2 amb la transacció. Votam.

Vots a favor, 54. Queda aprovat el punt 2 amb la transacció.

Votam el punt 3. Votam.

Vots a favor, 53; vots en contra, 1.

Votació del punt 4. Votam.

Vots a favor, 23; vots en contra, 31. El punt 4 queda rebutjat.

Votació del punt 5. Votam.

Vots a favor, 54. Queda aprovat el punt 5.

IV.1) Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 5572/15, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, Gent per Formentera, per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTBI fòbia.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la proposició de llei, i en primer lloc debatrem la proposició no de llei RGE 5572/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista..., proposició de..., Podem Illes Balears, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, Gent per Formentera, per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals, i per eradicar l'LGTBI fòbia.

La secretària primera llegeix el criteri del Govern, escrit RGE 6626/15.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

“Molt Hble. Sra. Consuelo Huertas Calatayud, presidenta del Parlament de les Illes Balears.

Assumpte: Manifestació del criteri del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració i la tramitació de la proposició de llei per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals, i per eradicar l'LGTBI fòbia, RGE 5572/2015.

Us remet, adjunt, el certificat de l'acord adoptat pel Consell de Govern en la sessió de dia 2 d'octubre de 2015, pel qual es manifesta el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la proposició de llei per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals, i per eradicar l'LGTBI fòbia, RGE 5572/2015, la qual cosa us pos en coneixement perquè prengueu i doneu la tramitació reglamentària corresponent.

Marc Pons i Pons, secretari del Consell de Govern, certifica que el Consell de Govern, en la sessió de dia 2 d'octubre de 2015, adoptà, entre d'altres, l'acord següent:

Acord de manifestació del criteri del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració i la tramitació de la Proposició de llei per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals, i per eradicar l'LGTBI fòbia, RGE 5572/2015.

El Consell de Govern, a proposta del conseller de Presidència, adopta l'acord següent:

Primer. Manifestar, atès el que disposa l'apartat 3 de l'article 131 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la Proposició de llei per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals, i per eradicar l'LGTBI fòbia, RGE 5572/2015.

Segon. Manifestar igual, en consideració al que estableix el mateix article del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears pel que fa a la tramitació de la proposició de llei esmentada.

Tercer. Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns.

I perquè consti i tenguui els efectes que corresponguin, expedesc aquest certificat amb el vistiplau de la presidenta.”

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups parlamentaris presentants de la iniciativa en l'ordre que han signat l'escrit RGE 5572/15. Té la paraula la Sra. Silvia Cano, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CANO I JUAN:

Molt bon dia. Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Benvinguts i benvingudes les entitats que ens acompanyen en aquest debat d'avui, la presa en consideració d'una proposició de llei per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals, i per eradicar l'LGTBI fòbia a la nostra comunitat autònoma. Amb aquesta proposició de llei ens posam a l'avantguarda en polítiques antidiscriminatòries, tal i com han fet altres comunitats autònomes com Extremadura, Catalunya, Canàries, Galícia i la Comunitat Valenciana. En aquests moments també estan fent la seva tramitació comunitats com Andalusia o Madrid, treballant en una llei integral pel dret de les persones transsexuals.

Hi ha qui pensa que la igualtat formal que predica la Constitució o el nostre Estatut d'Autonomia és suficient per garantir l'exercici de la lliure personalitat sense cap mena d'obstacle o discriminació. Els estudis, els informes i les estadístiques ens ho desmenteixen. Un estudi de ja fa alguns anys com el de l'Agència Europea dels drets fonamentals confirma les tendències LGTBI fòbiques en tot el continent europeu. Varen entrevistar més de 93.000 persones de 27 països de la Unió Europea i Croàcia, i quasi la meitat, el 47% de les persones entrevistades, va assegurar que en el darrer any havia patit alguna forma de discriminació per la seva orientació sexual; quasi una de cada quatre persones havia denunciat ser víctima d'assalts, amenaces violentes en els darrers cinc anys, i un 6% va afirmar que havia estat atacada físicament el darrer any.

Els delictes més comuns al nostre país són els delictes d'odi d'orientació sexual o identitat sexual; un 40% d'aquests delictes són per orientació sexual i identitat sexual. Ara bé, les dades que tenim encara no són totalment fiables perquè es calcula que només denuncien un 20% dels casos. Segons el darrer informe publicat pel Ministeri de l'Interior 2014 el perfil de l'agressor homòfob més estès és el d'un home espanyol

entre 16 i 40 anys. Un 38% del col·lectiu LGTBI pateix algun tipus d'agressió; segons les dades d'aquest ministeri darrerament s'ha produït un repunt de les agressions, el 2014 pujaren un 13% respecte de l'any anterior. Altre informe de l'Injuve assegura que el 80% de la població jove espanyola reconeix haver presenciats agressions verbals a homosexuals i transsexuals, un 40% de situacions d'exclusió i un 20% de violència física. Les víctimes no es volen enfrontar a una denúncia a comissaria ni a la possible publicitat que això comporta, perquè encara queda molt de camí per recórrer a la nostra societat.

Per acabar amb les discriminacions, amb l'LGTBI fòbia, és imprescindible un canvi cultural, un canvi de mentalitat. Partim de segles d'una fèrria moral catòlica i una llarga dictadura on es varen posar en marxa dispositius de repressió moral, policial i psiquiàtrica del règim franquista contra gais, lesbianes i transsexuals. Des del final de la Guerra Civil els homosexuals varen ser la diana de la policia, de la medicina, de l'església, i a Espanya va quedar expressament prohibida l'homosexualitat amb la reforma de la *Ley de vagos y maleantes* del 54. Silenciats i apartats de la societat amb tres estigmes, considerats pecadors, malalts i delinqüents, la comunitat LGTBI va viure davant el franquisme un procés de deshumanització que justificà socialment la seva inferioritat.

L'arribada de la democràcia va suposar en la societat espanyola un grans procés de canvi polític que es traduí en una major tolerància, però venim d'aquest *background*. Ara bé, el gran bot qualitatiu en polítiques antidiscriminatòries el donam amb el govern socialista president pel govern de José Luis Rodríguez Zapatero, amb lleis com la de memòria històrica, en què el Parlament nacional va assumir la responsabilitat de rehabilitar la memòria dels morts per homofòbia i transfòbia, el que ens va convertir en el primer estat democràtic a reconèixer la persecució de transsexuals i homosexuals, a fer pedagogia i indemnitzar les víctimes; la Llei d'identitat de gènere, que va posar fi a la discriminació i a l'humiliació administrativa reconeixent la identitat sexual de les persones transsexuals sense necessitat de procés judicial o reassignació sexual; la Llei per a la igualtat efectiva entre dones i homes, perquè marca el camí del que han de ser les polítiques antidiscriminatòries i les accions transversals; o el matrimoni igualitari, que ja ha complert una dècada, que ens va convertir llavors en el quart país del món amb aquesta legislació.

La ferma oposició de la dreta i dels sectors més ultres, com aquí a Balears l'Institut de Política Familiar, va mantenir amb la presentació del recurs d'inconstitucional i que el Tribunal Constitucional va desestimar el novembre de 2012, el que va acabar amb set anys d'angoixa i d'incertesa per a les famílies homoparentals, ara sembla que torna a la càrrega. S'escudaren en un debat nominatiu, però no ho era; nosaltres teníem molt clar que no es podia dir d'una manera diferent allò que era igual, perquè això hagués tengut repercussions legals importants sobretot en l'àmbit laboral. Deu anys després podem afirmar rotundament que la família no només s'ha destruït, com afirmava la dreta, sinó que s'ha reforçat amb la incorporació de noves formes de família en igualtat davant la llei.

Volem seguir amb aquesta estela de progrés. Des del Grup Socialista consideram fonamental una llei autonòmica LGTBI

per poder passar de la igualtat formal a la igualtat real. El dret a no ser discriminat ha de ser un principi general de l'ordenament jurídic balear, i d'això va aquesta llei, d'articular la resposta institucional adequada per garantir la igualtat de condicions de gais, lesbianes, bisexuals, transsexuals i intersexuals en el seu dia a dia, tant pel que fa a la seva participació social en els àmbits laboral, civil, social, sanitari, educatiu, econòmic, cultural, com en les seves etapes de la vida, com pot ser l'estat civil, la formació d'una família, la malaltia, la privació de la llibertat o fins i tot la mort.

Necessitam aquesta llei perquè en el dia a dia es produeixen massa discriminacions i vexacions; agressions com la succeïda l'estiu passat al cantant Kevin Coll a Inca, que va ser agredit i apallissat; agressions o vulneracions quan no et lloguen una casa perquè ets gai o lesbiana; vulneracions quan has de romandre a l'armari per por al rebuig dels teus companys de feina; la doble discriminació de les dones lesbianes, on un senzill acte com la visita al ginecòleg s'ha de convertir en un exercici d'activisme; discriminacions com la negació a l'accés a teràpies de reproducció assistida, perquè segons la ministra Ana Pastor *la falta de varón no es un problema médico*; la incomprensió també que pateixen els fills dels matrimonis igualitaris, i quan l'escola es converteix en un autèntic infern per a molts de nins i nines, i això repercuteix en la seva salut en el rendiment escolar, i fins i tot es viuen episodis tràgics com la mort d'Alan ara fa uns mesos. Per evitar aquestes situacions volem posar fil a l'agulla amb una llei que afecta tots els àmbits de la vida garantint una resposta adequada per part de l'administració. A més de la creació d'un òrgan de participació i consulta, com serà el Consell LGTBI, apostam per un servei professional d'atenció integral per atendre les persones que pateixen, hagin patit o estiguin en risc de patir discriminació, i aquests professionals tendran el deure d'intervenció davant una situació de risc o sospita fonamentada per tal de comunicar-ho als cossos i forces de seguretat de l'Estat.

En definitiva, és una llei ambiciosa que contempla les diferents esferes de la vida social i personal i que té voluntat de protegir, assessorar i reparar les discriminacions posant un èmfasi especial en l'educació per tal de prevenir l'LGTBI fòbia.

Senyores i senyors, cal treballar perquè allò normal sigui la diversitat, perquè la igualtat arribi a cada racó de la nostra convivència. Per acabar la meua intervenció vull destacar la frase d'un gran company que ens va deixar fa uns mesos, una persona magnífica que ha vengut moltes vegades a Mallorca a donar suport a les iniciatives que hem duit a terme des del grup LGTBI, un gran activista i defensor dels drets humans del col·lectiu LGTBI, Pedro Zerolo, que avui estaria molt content...

(Alguns aplaudiments)

...i amb aquesta frase vull acabar: *"Hay que caminar hacia la igualdad social, esto es combatir la homofobia, la transfobia, la bifobia, y esto se consigue con educación, educación y educación"*.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, diputades, diputats, treballadors i treballadores de la Cambra i membres del Govern. Aquesta llei que presentam avui és una llei que em permet sentir molt orgullosa d'una societat que avança cap a la justícia, la igualtat i la diversitat amb pas ferm. Com a feminista des del bressol sé que el nostre cos i les nostres vides són política i avui m'agradaria recordar tantes dones i homes represaliats que han donat la seva vida per l'alliberament sexual.

Aquesta llei tracta, precisament, d'alliberar-nos, de celebrar la nostra llibertat perquè el masclisme i l'LGTTBI fòbia és un càstig a la societat en el seu conjunt. No cal pertànyer a un col·lectiu minoritari ni majoritari per patir la seva xacra.

La llibertat de ser com som i d'estimar com vulguem és per a totes i per a tots. Una societat com la nostra, i encara la gent grans se'n ho recorda, va viure la prohibició de l'homosexualitat, les tortures legals amb electroxocs, els tancaments a les presons i, sobretot, l'ofegament social a totes les vides que no eren heteronormatives.

En temps de Franco, ja ho ha recordat abans la diputada Cano, les persones homosexuals eren tractades a través de la *Ley de vagos y maleantes* de 1954, feta, com recorda el diputat Nel Martí, a un article publicat al diari *Ara*: "per perseguir, empresonar i torturar a los homosexuales, rufianes y proxenetas, los mendigos profesionales y los que vivan de la mendicidad ajena."

Avui la nostra societat ha comprès l'errada d'aquesta vergonya i xacra que tant de temps ha durat i orgullosa va sortir al carrer a defensar el matrimoni entre homosexuals, per sortir també i trencar d'una vegada la tirania i la foscor que els de sempre van fer servir per enterrar-la. Però vàrem guanyar, vàrem guanyar i amb això guanyàrem totes i tots.

Per això, avui vull demanar al Partit Popular, últim baluard de l'homofòbia política, que pugui a aquesta faristol a esmenar la seva errada. Sabeu, senyors i senyores del Partit Popular, el comportament vergonyós que la societat en el seu conjunt us retreu; tingueu valor, per favor, i pugeu a aquest faristol per demanar perdó. Perdó per anar en contra del progrés i votar en contra d'una llei que era de justícia; perdó per portar-la al Tribunal Constitucional, allargant el patiment de les famílies que sofrien d'inseguretats jurídica a la qual les vareu condemnar.

I m'agradaria també que el Sr. Camps no perdés avui l'oportunitat de demanar també perdó al diputat Nel Martí, per les seves paraules homofòbiques. Avui és el dia per fer-ho, Sr. Camps, i crec que té una molt bona oportunitat.

El Partit Popular tem molt aprovar, la seva ombra de partit corrupte no és l'única que ha de regenerar. Han de sortir, i crec

que és una molt bona oportunitat avui i ho poden demostrar amb el seu vot, que estan disposats a sortir de la caverna de l'homofòbia, la lesbofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

Sra. Prohens, per això li deman a vostè la responsabilitat de fer net els seus escons perquè mai més l'homofòbia...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camargo, per favor, no es dirigeixi als diputats en particular, perquè no li poden contestar.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... D'acord- ... i la transfòbia no s'haurien d'asseure mai en aquest parlament. Siau valents, trenqueu la vergonyosa consigna de vot i voteu amb llibertat per protegir les llibertats sexuals, el que avui demanam és un vot amb llibertat per protegir llibertats. Deixeu, per favor, sols els homòfobs de la seva bancada.

Aquest llei ho permet, perquè és una llei molt transversal, és una llei per a la igualtat real que devem molt particularment als moviments d'alliberament sexual de les nostres illes. Ben Amics, moltíssimes gràcies per la colossal feina feta en dècades d'esforç i treball, sou una brúixola per a aquest parlament i també ho sou per a Podem a les Illes.

També vull recordar, però, que aquesta llei no és una llei de punt final, és una llei per començar, per començar a fer camí. La nostra societat encara té un problema molt greu d'LGTTBI fòbia arrelat a la nostra terra, després de tants d'anys d'intransigència i obscurantisme.

A Espanya, malgrat ser el tercer país de la Unió Europea on més es respecta la igualtat de drets, un 38% dels homosexuals i transsexuals varen ser víctimes de discriminació l'any 2014, ja s'ha recordat també abans algunes xifres escarrufants, un 3,54 del total va ser agredit físicament per LGTTBI fòbia només a l'any 2014, però només el 16% de les víctimes ho varen denunciar, un percentatge encara menor que a Europa. Com a conclusió, per tant, un 84% de les persones agredides físicament al nostre país per raó d'LGTTBI fòbia no han denunciat. Això són dades que ens haurien de preocupar molt i per això es fa més necessari que mai aprovar una llei com aquesta.

Precisament aquesta llei el que fa és posar totes les eines perquè totes aquestes agressions no quedin impunes a tots els àmbits de la vida quotidiana. Però voldria aturar-me en un aspecte on encara hi ha moltíssima feina a fer, i encara aquí l'exemple una altra pic de Ben Amics ens guia. L'LGTTBI fòbia a les aules encara és una realitat cruel que ha portat a molts de joves i infants al suïcidi per l'assetjament que varen patir. Això és el que hem d'anomenar "assassinat social" per fer fora eufemismes.

Organitzacions diferents varen realitzar una anàlisi estadística d'un grup d'individus de 129 municipis de l'Estat espanyol que va indicar que prop de la meitat dels estudiants homosexuals que sofreix assetjament, *bullying* com es coneix, homòfob, han plantejat llevar-se la vida per aquesta raó.

L'anàlisi revela que el 43% dels joves i adolescents homosexuals i bisexuals que sofreixen assetjament escolar ha arribat en algun moment a plantejar-se el suïcidi, i d'aquest grup un 85 ha arribat a planificar-ho, la qual cosa suposa un 35% del total. No m'aturaré molt més en xifres perquè vull anar a l'arrel de les coses.

La protecció dels nins i nines en l'escola ha de ser, per tant, una prioritat d'aquest govern i precisament per això ens hem de felicitar perquè aquesta llei el que fa és comprometre la Conselleria d'Educació a ser un vertader motor contra la lluita d'aquesta xacra, que silenciosament es cobra vides humanes.

El que hem de fer és construir una vida que valgui la pena ser viscuda també per les persones que estimen d'una altra manera, on la igualtat, la diversitat i el respecte siguin la primera lliçó que s'aprengui a una escola equitativa.

Vull fer esment, des d'aquest faristol, a l'assassinat social d'Alan a Rubí que posa un rostre humà a la fredor d'aquestes xifres, d'aquest drama. Alan, un jove de 17 anys va patir l'assetjament que el va portar a diferents centres educatius, va ser ingressat per depressió i finalment es va suïcidar.

A casa nostra vull aprofitar també per recordar avui el cas de Kevin, un al·lot gai al qual donaren una pallissa a Inca, un fet que recordava abans el company de Ben Amics, Jan, quan tornava a casa seva sota el crit de "*maricón de mierda*". Mai, mai més no s'haurien d'haver donat situacions com aquestes, però malauradament a Podem som ben conscients que moltes víctimes de *bullying* i d'agressions homòfobes són anònimes i tenen por a denunciar la seva situació.

Segons un informe del Ministeri d'Interior sobre delictes d'odi, Balears ocupa el quart lloc estatal en nombre de denúncies per motius d'orientació sexual i/o identitat de gènere de la víctima; 44 varen ser les denúncies recollides durant l'any 2014, i sense mesures com les que avui defensam aquí, sense aquesta llei, les coses pot ser no canviïn. És l'administració que ha de vetllar a favor de les nostres aules, aules de llibertat.

Amb aquesta llei, per tant, volem, en definitiva, que les aules, els carrers, les places, tots els espais públics siguin espais en llibertat i que mai ningú no pugui vexar ningú per com i a qui vol estimar.

Acabaré citant Víctor Hugo que deia: "La llibertat d'amar no és menys sagrada que la llibertat de pensar". Per això, vull convidar a tothom aquí a pensar que mai més la manera d'estimar pugui ser motiu de discriminació i de violència.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sra. Presidenta, m'agradaria intervenir per al·lusions. M'ha al·ludit directament i crec que hi ha hagut una sèrie de falsedats i em permet demanar-li que pugui corregir-les.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té tres minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Seré molt breu, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camargo, li he de dir que jo mai no he insultat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps... No, res, pot continuar.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sra. Camargo, li he de dir que jo mai no he insultat el Sr. Nel Martí, sí que és cert que el Sr. Nel Martí m'ha posat una demanda la qual ha estat arxivada per tres vegades, i que jo consider que no he insultat mai el Sr. Nel Martí, els jutjats de moment estan comprovant que no, que efectivament no he insultat mai el Sr. Nel Martí, i per tant, m'agradaria que vostè rectificués les afirmacions que ha fet avui aquí.

Moltes gràcies.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no hi pot haver un debat, ho sento.

Té la paraula la Sra. Bel Busquets del Grup Parlamentari Més per Mallorca.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades, i companys i companyes de Ben Amics. Crec que avui els protagonistes són l'objectiu d'aquesta llei i no segons quines manifestacions que més val no remoure.

El compromís dels partits d'esquerres en la societat és allò que clarament ens diferencia amb la dreta. Els partits progressistes volem fer més feliç la vida de les persones i amb aquesta proposició de llei, per garantir els drets de les lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTBI fòbia, aconseguirem que no només aquest col·lectiu pugui viure la seva vida amb normalitat, sinó que tota la societat viurem millor perquè tots i totes formem part de l'entorn LGTBI, com a amics, com a companys de feina, com a familiars.

Les lleis garanteixen els drets socials i la no discriminació, en aquest cas per orientació sexual o per expressió o identitat de gènere. Pot ser discriminada una persona pel fet de viure o compartir la seva vida amb una altra persona del mateix sexe? Té menys drets una persona perquè viu la seva sexualitat d'una manera determinada? Per descomptat que tots i totes contestaríem que no, però la realitat i el dia a dia del col·lectiu

LGTBI ens demostra que la plena igualtat és lluny de ser plenament assolida.

L'evolució en matèria de drets per a les persones LGTBI ha estat motivada pel canvi de comprensió social respecte d'aquesta qüestió, si bé aquest canvi és gradual i desigual.

Aquesta llei regula un seguit d'aspectes en què les estadístiques dels darrers anys demostren la conveniència d'actuar respecte d'aquesta qüestió. La llei estableix la inclusió en tots els sectors que conformen la societat, en l'àmbit professional i laboral, educatiu, cultural, de lleure, esportiu, als mitjans de comunicació, de la salut, de l'ocupació, del servei social, de la cooperació i la solidaritat, la diversitat familiar i específicament de la transsexualitat.

Com a objectiu, la llei pretén establir i regular els principis, els mitjans i les mesures per garantir plenament la igualtat real i efectiva i els drets de les persones lesbianes, gais, bisexuals, transsexuals, transgènere i intersexuals mitjançant la prevenció, correcció i eliminació de tota discriminació per raó d'orientació sexual, expressió i identitat de gènere ens els àmbits tant públics com privats sobre els quals el Govern de les Illes Balears, els consells insulars i els ens locals tenen competències.

La finalitat d'aquesta llei és establir les condicions per les quals els drets del col·lectiu LGTBI i dels grups en què s'integren siguin reals i efectius, facilitar-los la participació i la representació en tots els àmbits de la vida social, contribuir a la superació dels estereotips que afecten negativament la percepció social d'aquestes persones i establir mesures concretes per assolir una societat més justa, lliure, basada en la igualtat de tracte i d'oportunitat de les persones LGTBI i on s'accepti la diversitat com a un valor afegit.

Per assolir aquests objectius cal planificar l'organització administrativa amb un òrgan participatiu i consultiu permanent com serà el Consell LGTBI, cal coordinar les polítiques, cal establir les polítiques públiques que intervindran en els diversos àmbits i sectors d'intervenció, en especial cal incidir en el mercat de treball i les actuacions en ocupació, la diversitat de famílies LGTBI i els homes i dones transsexuals. I fent una passa endavant, la llei estableix mecanismes administratius per garantir la igualtat efectiva del col·lectiu.

Per tot el que he explicat, la d'avui és una llei per garantir lleis i llibertats, per tant, és una llei que ens farà millors com a societat.

I vull acabar amb les paraules amb les quals va començar el meu company Nel Martí el seu article en premsa aquest cap de setmana: "Cap llei no pot dir com s'ha d'estimar, però les lleis sí que han de servir per impedir que les diverses formes d'afectivitat, d'identitat i d'orientació sexual puguin ser un motiu de discriminació i marginació social."

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats, Ben Amics i al públic que avui especialment és aquí per escoltar aquest punt de l'ordre del dia, com a un fet important en la lluita per la llibertat afectiva i sexual en aquesta comunitat.

Evidentment jo no som protagonista de res, ni ho vull ser, els protagonistes són Ben Amics, els protagonistes són en Kevin, el qual s'ha esmentat, un menorquí que va patir i no va tenir cap resposta per part de molts de grups polítics, patint una situació d'agressió física per la seva condició..., orientació sexual, o n'Alan, que és un d'aquells jove que han patit tants i tants de *fakes* homofòbics, d'identitats falses que s'amaguen darrere les xarxes socials i que el que fan és practicar un *bullying* autènticament assasí. Cadascú tindrà la seva consciència, se la podrien ben mirar.

La proposició de llei per garantir el drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTBI fòbia és una llei a favor de la dignitat humana, específica per a un col·lectiu, és cert, però que implica i afecta tota una comunitat, la de les Illes Balears. És també, emperò, una llei en contra dels miserables, de les misèries morals d'humanitat i d'humanisme, perquè s'ha de ser molt miserable per marginar, discriminar, humiliar, violentar moralment o físicament una persona per motius de raça, de gènere, d'identitat o orientació sexual, en definitiva, pel fet de ser diferent. I els poders públics no poden ser tolerants amb els intolerants, és un deure dels poders públics, hauria de ser un deure dels poders públics, articular els mecanismes legislatius i institucionals de gestió perquè tots i totes puguin viure la seva vida, i l'afectivitat i la sexualitat també formen part de la vida, amb llibertat i amb dignitat.

Mirin, aquest triangle que avui duc gravat a la samarreta és el símbol, el distintiu que van portar més de 10.000 persones, per raó de la seva identitat o orientació sexual, als camps de concentració nazis, on van ser empresonats, torturats i aniquilats. Aquest triangle és el símbol de la màxima expressió de la marginació i repressió a les persones homosexuals. Aquest triangle ens recorda les misèries de les quals parlava a l'inici de la intervenció, d'on venim i d'on ha estat capaç d'arribar el gènere humà.

També el franquisme el qual alguns no volen condemnar ni penalitzar la seva apologia, però ara ja no hi cap el silenci ni la indefinició, un franquisme, com bé s'ha recordat, que va actuar miserablement contra la dignitat de les persones. El règim del general Franco, a través de la *Ley de vagos y maleantes* va perseguir, empresonar a, textualment diu, "*a los homosexuales, rufianes y proxenetas, a los mendigos profesionales -mendigos profesionales- y a los que vivan de la mendicidad ajena*", *mendicidad ajena*. Deia també: "*Se les aplicarán las siguientes medidas: a) Internado en un establecimiento de trabajo o colonia agrícola. Los homosexuales sometidos a esta medida*

de seguridad deberán ser internados en instituciones especiales y, en todo caso, con absoluta separación de los demás.”

Més tard, el 1970, a través de la *Ley de peligrosidad y rehabilitación social*, el nostre miserable general va voler curar l'homosexualitat a través de descàrregues elèctriques les quals acabaven quan hi havia un estímul heterosexual. Podria fer gràcia, però, com podran comprendre, ningú no es va curar i, lògicament, sí que molts van morir electrocutats.

La d'avui no vol ser una llei de memòria històrica per restituir la dignitat de tanta gent humiliada, marginada, maltractada i assassinada per raons de la seva orientació sexual i la seva identitat sexual, tot i que val a dir que ni l'indult del 1975 ni l'amnistia del 1976 no van tenir en compte i beneficiar les persones homosexuals detingudes durant el franquisme. La d'avui, emperò, és una llei per garantir drets i llibertats, per combatre la discriminació i la violència moral, simbòlica o física, contra les persones homosexuals, però també per impulsar una llei així cal saber d'on venim; venim de qui pretenia curar l'homosexualitat per anar a una llei per curar, perseguir i sancionar l'homofòbia.

Amb aquesta llei volem canviar el triangle de supressió afectiva i sexual que avui duc en aquesta samarreta, pel triangle de la llibertat afectiva i sexual que representa l'arc de Sant Martí i que avui ens acompanya en aquesta banda de l'hemicicle.

I qui té el deure primer d'actuar? De prendre la iniciativa és, sense cap dubte, el Parlament, el Parlament dels ciutadans de les Illes Balears ha de ser el Parlament garant de la dignitat humana. Després de la lluita per la despenalització, era necessari encetar polítiques d'igualtat, en un entorn en el qual l'orientació sexual és causa de discriminació en molts àmbits i on els homosexuals són objecte d'abusos, escarni i violència, els governs del món occidental van iniciar, van començar a desenvolupar lleis per garantir la igualtat entre homosexuals i heterosexuals, així com protegir-los contra la violència homòfoba.

Les primeres mesures legislatives dels anys vuitanta van anar en el sentit de reformar la legislació penal, així l'Estat espanyol, el 1995, reforma el Codi Penal, en el qual s'introdueix la discriminació per motiu d'orientació sexual, com a una sanció penal. Posteriorment, una nova reforma del Codi Civil reconeixrà el matrimoni homosexual, essent el tercer estat, després d'Holanda i Bèlgica, que col·loca l'Estat espanyol a l'avantguarda dels estats compromesos amb les polítiques de ciutadania plena.

Però tot d'una, vam comprovar, es va comprovar que les reformes penals eren insuficients per fer front a la discriminació social i laboral i inicien, comencen a desenvolupar-se lleis específiques. I som aquí, la proposició de llei que avui debatem s'ha de situar aquí, en aquest context, una iniciativa que s'emmarca en una legislació europea molt clara: el Parlament Europeu, el 2006, aprova una resolució sobre l'homofòbia, la resolució es fonamenta, diu ella mateixa, en les convencions de les Nacions Unides i el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, diu la resolució

que l'homofòbia es basa en prejudicis comparables al racisme, la xenofòbia o el sexisme i que es manifesta tant a l'esfera pública com privada, de formes molt diferents, com el llenguatge que incita a la discriminació, la violència verbal, psicològica o física, així com la persecució i l'assassinat. I en concret, el punt 5 d'aquesta resolució, insta, la llegesc textualment: “els estats membres -l'Estat espanyol ho és- a intensificar la lluita contra l'homofòbia, mitjançant mètodes educatius i utilitzant mitjans administratius, judicials i legislatius.”

Bé, idò, segons les dades oficials és urgent posar fil a l'agulla, segons l'Informe d'incidents relacionats amb els delictes d'odi, el qual ja s'ha esmentat, del Ministeri de l'Interior, el 39,9% dels fets enregistrats el 2014 estan relacionats amb l'orientació i l'identitat sexual, és el percentatge dels sectors afectats més elevats, per davall hi ha els delictes de racisme, xenofòbia, entre d'altres. Per províncies, les Illes Balears és la tercera amb més nombre d'incidents relacionats amb l'orientació o identitat sexual, i, una xifra que no s'ha esmentat, la comunitat autònoma som, percentualment en relació amb la població total, on hi ha més casos, la primera on hi ha més casos d'homofòbia.

Em podria referir també a les dades, alguna ja se n'ha citat, que fan referència als alumnes; crec que l'Observatori Internacional de Justícia Juvenil és prou clar quan afirma que l'homofòbia genera abús o *bullying* a l'etapa escolar, i també és prou clar el Col·legi Oficial de Psicòlegs de les Illes Balears el qual, conscient i preocupat pel creixent nombre de casos de violència i assetjament escolar, per raons de discriminació o identitat sexual, va fer públic, no fa massa, el novembre del 2015, una crida a l'administració pública perquè s'hi doni una resposta ràpida i coordinada. I en aquest sentit crec que és just afirmar que el Govern va prendre nota i fa feina de valent amb aquest objectiu.

Quin és, idò, l'objectiu de la proposició de llei que avui presentam: garantir, desenvolupar els drets de les persones LGTBI i evitar i castigar situacions de discriminació i violència. Volem que a les Illes es pugui viure la diversitat sexual i afectiva amb llibertat i plenitud; volem donar resposta a una necessitat que, des de diverses institucions i associacions professionals, s'ha reclamat i posat de manifest, i volem, finalment, donar resposta a una reivindicació històrica del col·lectiu LGTBI.

La proposició de llei proposa mesures per fer efectiu el dret d'igualtat i a la no discriminació per raó d'orientació sexual, mesures preventives, mesures per donar resposta al compliment dels drets reconeguts, i mesures, també, correctives, sancionadores. I per posar-ho en marxa s'estableixen tres figures: una, de participació, el Consell LGTBI de les Illes Balears; una altra, d'informació, orientació i tramitació, el Servei integral per atendre persones que pateixen o es trobin en risc de patir discriminació o violència per raó de l'orientació, identitat o expressió de gènere, i finalment, funcions de coordinació fonamentals intraadministrativa i interadministrativa.

Creo que és important deixar clar que som davant una proposició de llei que presentam i que és una norma de tipus

administratiu, que recull tant compromisos per part de l'administració pública per tal de fer efectius els drets de les persones gais, lesbianes, transsexuals, bisexuals o intersexuals, com l'establiment d'un règim sancionador; aquest règim ha vingut a omplir un buit que tradicionalment havia deixat el Codi Penal establint un llistat d'infraccions i fets sancionables pel seu caràcter discriminatori.

La llei també preveu el deure d'intervenció, s'ha dit, i és molt important: quan els professionals tinguin coneixement d'una situació de risc o tinguin una sospita fonamentada de discriminació, de violència per raó d'orientació sexual, d'identitat de gènere o d'expressió de gènere, tenen el deure de comunicar-ho a l'òrgan competent.

I finalment, també voldria destacar que la llei estableix intervencions en tots els àmbits i s'implementa la coeducació. L'escola no és només un lloc d'aprenentatge i desenvolupament intel·lectual, sinó també un espai de socialització i convivència; en canvi, avui, lamentablement, el 81% dels alumnes que es defineix com a lesbiana, gai o bisexual no s'atreveix a sortir de l'armari en el centre educatiu, aquest és un símptoma molt lamentable que hi resta molt per fer perquè la llibertat afectiva i sexual sigui una realitat en aquestes illes.

És evident que amb aquesta llei no canviarem el món, però també ho és que pot ser un instrument molt vàlid per fer un món molt millor, açò es tractava, d'açò es tracta, esper que tots ho entenguin així.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur, per un temps de set minuts i mig. No vol fer ús de la paraula la Sra. Tur.

Intervencions en torn a favor? El Pi. Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda d'El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La defensa de la llibertat de les persones comença pel reconeixement, el respecte i la no discriminació de ningú per raó de pensament, raça, credo, gènere o orientació sexual. Un partit amb un fort contingut liberal, com és El Pi, i compromès amb el benestar i els drets socials, no pot més que estar d'acord amb aquelles polítiques que tendeixen a consolidar la llibertat de les persones i la igualtat d'oportunitats en una societat justa i no discriminatòria, lesbianes, gais, bisexuals, transsexuals i intersexuals són aquí i no volem tancar els ulls. Per aquesta raó no podem ignorar la realitat dels comportaments humans, ni els bagatges culturals que arrossegam, que sovint incorporen actituds que desdiuen d'aquest objectiu de no discriminació i de respecte per la diversitat humana.

Les actituds homòfobes han format part de la nostra cultura occidental gairebé fins a l'actualitat, la discriminació per raó

d'orientació sexual ha condemnat moltes persones a amagar la seva identitat, generació rera generació, i a adoptar una doble vida per a no patir l'exclusió de la col·lectivitat social dins la qual s'integraven. Per sort ja ha passat a la història el temps en què l'homosexualitat era concebuda com a una malaltia, una abominació o un delictes punible, en alguns casos amb la pena capital, ha passat a la història a Europa, perquè, desgraciadament, encara és així en alguns països, quan no, una desgràcia que era motiu de vergonya, negació i molt de patiment. Patiment que afecta de manera molt especial la gent més sensible de la nostra societat, els nins o joves adolescents que saben que se senten diferents i que encara avui no troben la manera d'incorporar-se a una societat que els accepti tal i com són, amb naturalitat.

Aquesta realitat ha anat acompanyada moltes vegades d'actituds excloents, amb violència verbal o física, amb incomprensió, amb sentiment d'incomoditat o amb la negació d'una realitat que, per molt que vulguem ignorar, és allà, i conforma el dia a dia de moltes de les persones que ens envolten i hi tenim tracte i amistat, fins i tot podria donar-se el cas de la nostra pròpia vida.

Les democràcies avançades no poden donar l'esquena a la realitat, tots els principis de llibertat, justícia, igualtat, no discriminació no n'hi ha prou a proclamar-los i plasmar-los en normes generalistes, perquè assoleixin la seva eficàcia i arribin a tots els col·lectius és necessari de vegades adoptar mesures específiques, és necessari aprovar lleis com aquesta i desplegar-les amb actuacions concretes, com moltes de les que es proposen en el seu articulat.

Nosaltres venim d'un partit centrista, liberal, com dèiem abans, i no ens agrada l'excés de reglamentació. Defensem els valors que hem heretat dels nostres avantpassats i els volem projectar cap al futur per millorar-los i adaptar-los a la societat d'avui en dia. Per aquesta raó, entenem que tant la llibertat individual com la família que defensem s'han d'edificar amb criteris de justícia i no discriminació.

Aquest projecte de llei pot tenir virtuts i defectes, per a nosaltres he de dir que el trobam un tant reiteratiu, reglamentista pel que fa a l'aire intervencionista que traspuja i contundent en la sanció com a eina punitiva. No ens agrada la inversió de la càrrega de la prova, ni tampoc l'adopció de mesures que requereixin la intervenció dels cossos de seguretat. Sí que ens agrada que s'abordi el tema de manera valenta per implicar tota la societat civil, el món de la sanitat i els serveis socials, el món de l'educació i l'esport, el món de la cultura, els espectacles i els mitjans de comunicació, els col·lectius empresarials i laborals, tots ells compromesos amb la divulgació d'aquests valors d'integració i de no discriminació.

Respecte dels elements que contempla aquest projecte de llei, quan pertoqui presentarem les esmenes en els termes que hem assenyalat i que no s'avenen amb la nostra manera d'entendre la política i la filosofia de les normes que s'han de regular. Però entenem que hi ha casos en els quals la injustícia que arrosseguen determinats col·lectius simplement mereixen un dir: estam amb vosaltres i us fem costat. Aquest és el nostre cas, altres comunitats autònomes, com la catalana, que ha estat pionera en l'aprovació d'una llei com aquesta, ha demostrat

que la seva aplicació, tot just fa un any de la seva aprovació, ha estat positiva i integradora.

Per tant, des d'El Pi no posarem traves perquè aquesta llei pugui passar els seus tràmits pertinents. Per això i pels motius abans esmentats, votarem a favor i intentarem millorar-la amb les esmenes pertinents.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions en contra de la proposició de llei.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, nosaltres no fem cap intervenció en contra, tenim la intenció d'abstenir-nos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, ara intervencions per fixar posicions, té la paraula la Sra. Sandra Fernández, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. En primer lugar, dar la bienvenida a los representantes de Ben Amics y a todas las personas que han querido acompañarnos en este debate parlamentario.

Tengo que decir que alguna de las intervenciones que se han producido aquí me han decepcionado, porque traen a debatir una ley como ésta, que defiende, pues, los derechos evidentemente tan necesarios de las personas que pueden ver inculcados estos mismos, y lo hacen desde el odio y desde el rencor alguna de estas intervenciones, y la verdad es que es algo que me decepciona.

Sra. Camargo, la ley que permite el matrimonio homosexual de personas del mismo sexo se aprobó en España por un gobierno socialista, como ya nos han recordado las personas que han intervenido y se ha mantenido estos cuatro años de gobierno del Partido Popular. El Partido Popular tiene superado este debate, supérenlo ustedes, también.

También han hecho referencia en repetidas ocasiones a la dictadura franquista, creo que deberían empezar también a asumir que vivimos en democracia desde hace más de 38 años, asímanlo de una vez.

De todas formas, decirle al Sr. Nel Martí, que no tenemos ningún problema, ningún problema en condenar la persecución que se produjo en el régimen franquista hacia todo el colectivo LGTBI, como tampoco tenemos ningún problema y condenamos todas las represiones que se producen hoy en día, como por ejemplo a los ciudadanos cubanos del régimen castrista, que algunos de ustedes todavía defienden.

(Alguns aplaudiments)

También nos gustaría matizar que lo que debatimos hoy es la toma en consideración de una ley, no estamos votando esta ley, es la toma en consideración de una ley, y evidentemente tramitar una ley, aprobar una ley en este Parlamento creo que es algo que debemos tomarnos muy en serio, no es algo que haya que tomarse a la ligera, que sea algo para quedar bien, tenemos que aprobar leyes que evidentemente sirvan para el objetivo para el cual las vamos a aprobar.

Estamos de acuerdo, desde el Partido Popular, en abrir un debate sobre esta cuestión, porque evidentemente es una realidad que a día de hoy, a pesar de vivir en una sociedad más tolerante y más abierta, creo que eso también es algo que debemos reconocernos a todos, pero a pesar de eso todavía aún existen muchas personas que discriminan a otras por razón de su orientación sexual. Se ha comentado aquí, en esta misma tribuna, que un porcentaje muy alto de los delitos de odio se producen precisamente por razones de orientación o de identidad sexual.

Dentro de la problemática del acoso escolar, también es muy alto el porcentaje de acoso escolar que se produce por la misma razón.

También las dificultades que pueden sufrir día a día las personas que pertenecen al colectivo LGTBI.

Por eso, creemos que es muy necesario el poder debatir sobre esta cuestión en este Parlamento y el poder impulsar determinadas normas o determinadas leyes para paliar esta situación tan injusta.

También es cierto que nos ha surgido la duda de si era necesaria una ley específica para esta problemática, porque es cierto que tenemos herramientas, las administraciones tienen herramientas para promover planes de sensibilización para poder, evidentemente, conseguir que esta discriminación no se produzca, porque ya hay normativa al efecto, de hecho en la misma exposición de motivos así se reproduce, pero también es cierto que la aprobación de una ley es un mandato legal a las administraciones públicas y da mayor fuerza a todas las acciones que puedan desarrollarse por parte de la administración.

En la propia ley se hace mención al artículo 14 de la Constitución Española, que nos dice que los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer ninguna discriminación por razón de raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición.

En este sentido, la misma exposición de motivos hace referencia a la responsabilidad de los poderes públicos, de promover la igualdad de todas las personas, con independencia del origen, la nacionalidad, sexo, raza, religión, condición social u orientación sexual. Nos surge la pregunta también de si regulamos en contra de la discriminación de un colectivo, tal vez podríamos hacer una regulación en contra de toda la discriminación de los diferentes colectivos, hay países que tienen leyes de igualdad de trato, leyes en contra de la discriminación y, tal vez, podríamos ser más ambiciosos y hacer una ley que vaya en contra de la discriminación, que ya prevé nuestra Constitución que no se puede dar.

De todas formas, si entramos a debatir más en concreto la ley, sí que nos han surgido una serie de dudas jurídicas, que son las que nos han llevado a tomar el planteamiento de esta abstención, como ya les comentaba, una serie de dudas que ya planteamos a la Asociación Ben Amics, cuando nos presentaron esta ley, y que -creo que ha hecho referencia también la representante de El Pi- una de ellas es la inversión de la carga de la prueba: creemos que en un estado de derecho, donde debe prevalecer el principio de presunción de inocencia, invertir la carga de la prueba en un procedimiento administrativo, cuando ni siquiera van a tener todas las garantías de un procedimiento procesal, por ejemplo, no creemos que sea adecuado y, de hecho, es una de las cosas que nos ha suscitado muchísimas más dudas jurídicas.

También la relación de infracciones que se prevé en la ley: creemos que en muchos casos roza ya los ilícitos penales, la propia ley ya establece que no se puede penar, evidentemente, doblemente, y la responsabilidad, en el caso de observar que se comete un delito, es denunciarlo y no, evidentemente, sancionarlo por vía administrativa, pero es que en la relación de las infracciones que se prevé creemos que incluso muchos de ellos ya suponen una constitución de un delito.

También decirles que, y al contrario que pasa en alguna de las otras leyes de otras comunidades autónomas, creemos que ya la exposición de motivos, que la primera frase habla de que el objetivo de esta ley es desarrollar y garantizar los derechos de lesbianas, gays, bisexuales, transexuales e intersexuales, creemos que debemos garantizar los derechos de todas las personas, independientemente, evidentemente, en este caso de su orientación, condición o identidad sexual, una persona no tiene derecho, por ser heterosexual o por ser homosexual o por ser lesbiana, tiene derecho por ser persona, y me parece que es un matiz importante porque esta reflexión se va produciendo a lo largo de la ley, y yo creo que debemos superar ya esto y hablar de los derechos de las personas, con independencia de su condición. Y esto es algo que aparece muy repetidamente en la ley.

Dicho esto, decirles que desde el Partido Popular nos abstenemos en esta toma en consideración, porque, como ya les digo, no estamos de acuerdo con algunos de los aspectos que se plantean en esta ley, pero evidentemente trabajaremos con nuestras aportaciones, con nuestras enmiendas para poder mejorar esta ley, porque sí que creemos que es muy importante que entre todos trabajemos para evitar la discriminación de cualquier tipo de colectivo y, en este caso, del colectivo LGTBI, que tiene evidentemente los mismos derechos que cualquier otra persona y es responsabilidad de las administraciones públicas el poder garantizarlo.

Y en este sentido, vuelvo a repetir, nos abstenemos, pero con la intención de poder hacer todas las aportaciones necesarias para que la ley que salga de este Parlament sea la mejor ley posible.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Bienvenidos también a los representantes de las entidades y de los colectivos LGTBI que hoy nos acompañan, bienvenidos a esta toma en consideración de la ley, de vuestra ley, de la ley del derecho a la igualdad y a la no discriminación.

Desde Ciudadanos siempre defendemos que todas las personas deben ser tratadas en igualdad y con respecto, independientemente de sus circunstancias personales, de su raza, de su sexo, de su orientación sexual, de sus ideas, de su religión, de su identidad o de la lengua que hablan. La lucha contra la discriminación es la lucha por la dignidad inherente al ser humano, es una lucha que, a lo largo del tiempo, ha ido sumando leyes, tratados y resoluciones internacionales, para evitar que los derechos de todos se conviertan en privilegios de unos pocos.

Y, sin embargo, pese a todas esas leyes de obligado cumplimiento y encontrarnos inmersos en una sociedad que se llena la boca de hablar de igualdad y de respeto, la intolerancia y la discriminación existen, son hechos cotidianos que tristemente sólo perciben las personas a las que se les hace daño, hechos que si cada uno de nosotros reflexiona podría relatar unos cuantos. A nadie nos es ajeno muestras de homofobia y de rechazo hacia personas que no son heterosexuales, o burlas chistes u ofensas gratuitas que se banalizan y que se aceptan como algo normal. Son hechos cotidianos que reflejan el fracaso de una sociedad incapaz de educar en la igualdad y en el respeto.

La solución no reside en legislar más, sino en que todos pongamos el valor de las personas por encima de las ideologías y los prejuicios. Esta ley que estamos hoy tomando en consideración recoge numerosos artículos sobre el derecho a la igualdad y a la no discriminación recogidos en nuestra Constitución, en nuestro Estatuto y en todos los tratados y resoluciones del Parlamento Europeo relativos a los derechos humanos. La ley aplica estos artículos genéricos al colectivo LGTBI, para conseguir que en los diferentes ámbitos de la vida de una persona se tenga la garantía de la no discriminación. Así, apunta a la necesaria formación y sensibilización de cualquier profesional ante los problemas que sufre este colectivo, a que se promuevan las condiciones necesarias para que se garantice la igualdad de derechos. No podemos estar más de acuerdo con este articulado y con el espíritu de la ley.

Pero desde Ciudadanos mostramos nuestro desacuerdo hacia aquellos artículos que promueven facilidades específicas en el ámbito laboral, cultural o social por el hecho de tener una orientación sexual determinada, ya que consideramos que estos privilegios van en contra del propio espíritu de la ley y del propio colectivo, que reclama igualdad entre las personas.

También mostramos nuestro desacuerdo con la inversión de la carga de la prueba, ya que consideramos que la presunción de inocencia es uno de los pilares de nuestro estado de derecho.

Legislar es una tarea de gran responsabilidad, las leyes tienen que ser justas, justas para todos.

Por lo dicho, Ciudadanos se abstendrá en la toma en consideración de la ley y propondremos enmiendas al articulado, con la finalidad de poder llegar a acuerdos, como se merece esta ley.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació, procedirem a la votació de la presa o no en consideració de la proposició de llei debatuda.

Votam.

Vots a favor, 35; abstencions, 21. Queda aprovada la proposició de llei per garantir els drets de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals i per eradicar l'LGTTBI fòbia.

(Alguns aplaudiments)

Farem un recés i continuarem a les tres i mitja.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, reprenem la sessió.

IV.2) Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7581/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista, Podem Illes Balears i Mixt, Gent per Formentera, balear de fosses.

Passam al debat de la Proposició de llei RGE núm. 7581/15, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista, Podem Illes Balears i Mixt, Gent per Formentera, balear de fosses.

La secretària primera llegeix el criteri del Govern, escrit RGE núm. 8574/15.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

“Acord de manifestació del criteri del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració i la tramitació de la Proposició de la llei balear de fosses, RGE núm. 7581/2015.

Una vegada examinada la documentació presentada pel conseller de Presidència, el Consell de Govern adopta l'acord següent:

Primer, manifestar, atès el que disposa l'apartat 3 de l'article 131 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de

la presa en consideració de la Proposició de llei balear de fosses RGE núm. 7581/2015.

Segon, manifestar igualment en consideració al que estableix el mateix article del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears pel que fa a la tramitació de la proposició de la llei esmentada.

Tercer, donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears, perquè se'n derivin els efectes oportuns.”

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups parlamentaris presentants de la iniciativa, en l'ordre que han signat l'escrit RGE núm. 7581/15, per un temps de quinze minuts. Té la paraula la Sra. Margalida Capellà del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Bona tarda a tothom. Voldria explicar avui d'on ve aquesta proposició de llei, a l'exposició de motius vostès ja poden llegir la justificació que hem considerat oportuna per tal d'argumentar aquesta llei.

Mirin, fa 10 anys, justament aquesta setmana, ahir, vull dir, demà, dia 24 de febrer, es creava a Mallorca l'Associació per la Recuperació de la Memòria Històrica de Mallorca, jo en aquell moment hi era present. Vostès saben per què i com es va fundar aquesta associació? Els ho volia explicar.

La néta d'un desaparegut del franquisme, de la Guerra Civil en concret, volia posar una denúncia, no trobava normal que sa mare no sapigués on podia anar a denunciar la desaparició de son pare. Aquella néta va fer una crida i va demanar: qui em pot ajudar a mi a denunciar la desaparició del meu padri? Ho va fer amb una crida pública i van començar a sortir fills i filles de desapareguts de la Guerra Civil, nets, netes, nebots. Tots venien amb por, molts no n'havien parlat mai. Un dia venia un net d'un desaparegut, acompanyant sa mare, un altre venia una senyora amb una foto petita, vella i et deia que era l'únic que tenia, l'únic record que tenia de son pare, a qui no havia conegut. Tots venien amb una història comuna, una història de patiment i, a més, una història d'abandó, del sentiment d'haver estat abandonats i marginats per aquesta societat. Van venir historiadors, mestres, va venir fins i tot una psicòloga que ens parlava dels problemes que tenien aquestes persones, uns problemes que passen de generació en generació.

Van venir persones, com jo, que no trobaven normal tenir fosses i desapareguts a Mallorca. La solució al que denominam el problema dels desapareguts, semblava aleshores molt senzilla, tenim fosses comunes, tenim desapareguts i tenim famílies que cerquen els desapareguts i que reclamen que s'obrin aquestes fosses. I vàrem dir fa 10 anys, bé, obrim les fosses, per què no? Però ens vàrem trobar amb les típiques preguntes que es fan davant d'aquests problemes: qui obri la fossa? Com obrim la fossa? Quan? Per què?

Bàsicament el problema era i és qui obri les fosses comunes, qui està obligat a obrir les fosses comunes, qui és competent per obrir una fossa comuna en aquesta comunitat

autònoma. És l'ajuntament? L'ajuntament d'on? L'ajuntament d'on hi ha la fossa comuna? O hi té qualque cosa a dir l'ajuntament de les víctimes que són a aquella fossa comuna? És el consell insular que té les competències en matèria arqueològica, en matèria de cultura? És el Govern que té competència en matèria de salut?

En aquell moment, fa 10 anys, en algunes comunitats autònomes el Govern assumia la competència, perquè ho consideraven un tema de salut, en altres eren les diputacions, perquè es considerava que era un tema de cultura, però aquí ningú no assumia la competència.

Des de l'Associació es va considerar que si érem davant d'un delictes, aleshores havia de ser la Fiscalia qui investigàs, havia de ser el Ministeri de Justícia. Però bé, la Fiscalia no actuava. Aleshores, es va considerar que el més normal seria posar una denúncia, on? Davant l'Audiència Nacional, parlàvem de crims contra la humanitat, de crims comesos de forma massiva i sistemàtica i de crims que eren imprescriptibles, és a dir, havien passat setanta anys i s'havia de continuar investigant què havia passat.

Vàrem posar una denúncia davant l'Audiència Nacional l'any 2006, vostès ja saben com va acabar. El resum és que el primer judici sobre els crims del franquisme, va acabar amb el jutge jutjat, és a dir, amb el jutge que volia investigar aquelles desaparicions, acusat de prevaricació, i ara ho tenim suspès. Això tampoc no va ser normal, com tampoc no ho és que a Argentina s'investiguin ara aquestes desaparicions i no s'investiguin a Espanya. Hi ha moltes coses que no són normals en aquesta història de desapareguts i fosses.

Per a mi, la més inexplicable i incomprensible és que la Llei de memòria història de 2006, delegàs en les famílies i en les associacions l'exhumació de les fosses, això una llei de la democràcia. És a dir, el Govern paga, o pagava, les pales i les famílies desenterraven els seus morts. Això no és normal, això no és just i això no és humà.

Així i tot, amb aquesta llei de 2006, a Espanya, a partir d'aquell moment s'han realitzat 350 exhumacions i s'han trobat 8.500 esquelets, 8.500 persones que encara no estan totes identificades. A Balears hi ha hagut una sola exhumació que va suposar un esforç enorme per a tots els voluntaris que hi van participar, amb l'únic suport institucional i personal de la batlessa del municipi on hi havia aquella fossa.

No pot ser, senyores i senyors diputats, no pot ser que l'exhumació d'una fossa de persones assassinades, principalment per les seves idees polítiques, depengui de la bona voluntat de les autoritats públiques. Hi ha massa patiment, hi ha massa dolor; és inhumà que les pròpies famílies hagin de gestionar aquest dolor; és inhumà que les famílies hagin de desenterrar aquests morts. Hi ha d'haver una autoritat pública que es responsabilitzi de tot el procés, per llei. Hi ha d'haver la presidenta o el president del Govern de les Illes Balears que a cada exhumació d'una fossa, s'hi personi i se'n responsabilitzi d'això. És una qüestió de democràcia, senyors, i som a una societat democràtica que ha girat l'esquena a totes aquestes persones.

Proposam per això que el Govern assumeixi la competència en la localització, protecció i exhumació de les fosses comunes i en la localització i identificació de les persones desaparegudes. Per què el Govern? En primer lloc per garantir l'eficàcia i la coordinació entre les institucions que estan afectades per aquest problema, i que també hi tenen un interès. I en segon lloc, per evitar que el pes de les exhumacions caigui en uns pocs ajuntaments. En aquestes fosses hi ha víctimes de tots els pobles.

Amb aquesta llei les fosses que fins ara no han estat de ningú, seran fosses de tothom, seran fosses de tots. I els desapareguts que fins ara només ho han estat de les seves famílies, ara seran un poc nostres, perquè els desapareguts de la Guerra Civil i del franquisme són els nostres desapareguts. El dia que tots els grups polítics ho assumeixin, aquesta democràcia serà més normal. La democràcia espanyola té un deute històric amb els desapareguts i amb aquesta llei començam a tancar un capítol negre en la història d'aquesta democràcia, on no hi són tots encara, hi falten els desapareguts i els trobarem.

Però cercant-los, cercant els desapareguts, demanant ajuda als ajuntaments, tramitant la denúncia davant l'Audiència Nacional, han passat 10 anys, 10 anys en què les famílies dels desapareguts han hagut d'escoltar tot allò de: "tot està perdonat", "tot està oblidat", "no obrim ferides", "ara no és el moment". Quan serà el moment? I les ferides de qui, ens demanam. Jo crec que sí que és el moment, i volem obrir les fosses, no les ferides i ho farem amb aquesta llei. Aquesta llei arriba massa tard, n'hem de ser conscients, fa 10 anys ens pensàvem que ho aconseguiríem molt més aviat i ara no hi són tots.

Han anat morint fills, filles, néts, a qui avui voldria recordar, perquè avui estic segura que haguessin vingut: Jan Marquès, Maria Estades, Maria Jordà, Esperança Peris, Antònia Alomar Jaume, Margalida Oliver, Martina Serra, Miquel Mercadal Serra, Antoni Trobat, Antoni Thomàs, Josep Muntaner, Consol Sancho, Secundina Sancho, Dolors Cabello, Antònia Bennàssar, Libertario Gelabert, José María Aguirre, Catalina Sitjar Trobat. Avui serien aquí amb nosaltres.

Avui fa quatre anys que moria el periodista Xico Llull a Eivissa, el seu primer llibre *Eivissencs i formenterencs als camps nazis* començava amb aquesta dedicatòria: "Als oblidats, als marginats, als qui mai no figuren als llibres d'història". Amb aquesta llei, els desapareguts de la Guerra Civil entren dins la història per la porta del Parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Font del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. I volem donar la benvinguda a les entitats que avui ens acompanyen.

L'atzar de la vida és realment curiós, avui, 23 de febrer, aniversari del cop d'estat, debatem la presa en consideració de la proposició de llei balear de fosses. Aquesta llei parteix del compromís adquirit en els acords de governabilitat cap a les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme a les Illes Balears, juntament amb la Llei balear de memòria democràtica, la qual es redacta en aquests moments.

Si bé és cert que el desenvolupament de la Guerra Civil a Menorca va ser diferent al de la resta de la comunitat autònoma i que a la nostra illa no tenim fosses, no podíem fer altra cosa que afegir-nos a la redacció d'aquesta llei, per solidaritat i coherència ideològica, perquè els desapareguts són tots nostres. Molt s'ha dit sobre la necessitat o no, de parlar de la memòria històrica i de fer possible que els familiars puguin saber allà on van ser enterrats els seus. Sense cap mena de dubte n'hem de parlar i encara més, passar de les paraules als fets. I aquesta passa l'hem de fer ja per dignitat humana i democràtica.

La Llei balear de fosses desplegarà la Llei 52/2007, anomenada Llei de memòria històrica i establirà la competència i, així mateix, el compromís del Govern de les Illes Balears en la localització de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la dictadura franquista, així com la localització, senyalització, dignificació, protecció i, si és possible, exhumació de les fosses comunes que es trobin en territori balear. La finalitat d'aquesta llei és complir les obligacions que Espanya en aquests moments incompleix, perquè de manera oficial no s'investiguen ni es cerquen les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme, així com insten les Nacions Unides, ni tampoc com reclamen les famílies i les associacions de desapareguts.

Cal recordar que l'ONU ha reclamat en moltes ocasions que s'investiguin tant les morts de la Guerra Civil, com les desaparicions de l'època franquista. També la Comissió Permanent de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, va aprovar per unanimitat una condemna del règim franquista, en la que s'instava el Govern espanyol a crear una comissió d'investigació sobre els crims de la dictadura. El redactor de l'ONU va ser prou contundent amb la necessitat de fer més en la recerca de la veritat i la justícia sobre aquests fets i per a la reparació de les víctimes.

D'acord amb el previst a l'article 12.2 de la Llei 52/2007, del 26 de desembre, per la qual es reconeixen i amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la dictadura, el Govern de l'Estat tenia l'encàrrec de confeccionar un mapa integrat de tot el territori espanyol en el qual constessin els terrenys on s'han localitzat restes de persones desaparegudes violentament durant la Guerra Civil, o la repressió política posterior. Segons l'esmentat article, en aquest mapa s'incorporarien les dades proporcionades per les diferents administracions públiques competents, per la qual cosa s'han signat els corresponents convenis de col·laboració amb diverses comunitats autònomes.

Per tant, les dades per a l'elaboració del mapa procedeixen de la informació aportada al Ministeri de Justícia per les diferents comunitats autònomes signants d'aquests convenis de col·laboració i per associacions, fundacions o entitats dedicades a activitats de recuperació de la memòria històrica, els treballs d'investigació dels quals han rebut subvencions del Ministeri de la Presidència.

Les Nacions Unides no considera adequada la política de subvencions a famílies i associacions per exhumar fosses duta a terme pel Govern espanyol entre el 2008 i 2011, perquè delega en les famílies la responsabilitat de cercar els desapareguts, quan hauria de ser l'Estat qui ho faci, en concret l'administració de justícia.

Per açò, el primer any d'execució de la Llei balear de fosses consistirà en actualitzar i publicar el mapa de fosses, actualitzar el cens de persones desaparegudes, analitzar l'estat de les fosses localitzades en els mapes i decidir sempre dins la comissió tècnica.

Com a Govern no podem seguir donant l'esquena a totes aquestes famílies, a aquestes entitats que han fet una feina ingent. És necessari actuar amb urgència, celeritat i eficàcia, perquè molts dels familiars i testimonis ja són grans i jugam amb el temps en contra.

Així, avui iniciem el camí de dignificació i compromís amb la ciutadania i és obligatori fer públic el nostre agraïment a totes aquelles associacions que durant aquests anys han fet feina per tal de poder recuperar aquests morts i dignificar la memòria d'aquest país.

I vull acabar la meua intervenció recuperant les paraules del doctor d'història contemporània de la Universitat de Barcelona, Antoni Segura: "Aquesta llei és necessària, perquè més enllà de les responsabilitats que van tenir els rebels en l'esclat de la Guerra Civil, un poble que honora els seus morts i que dignifica el lloc on descansen és un poble que mira al futur perquè ha estat capaç de saldar les factures del passat".

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Cano del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CANO I JUAN:

Molt bones tardes, senyors diputats i diputades, molt bones tardes a les entitats memorialistes que ens acompanyen avui horabaixa i també als familiars de les persones desaparegudes.

Avui és un dia molt emocionant, iniciem el tràmit parlamentari per aprovar una llei molt esperada i que desgraciadament arriba massa tard per a aquelles persones que ja ens han deixat i que no han pogut veure en vida com es recuperen les restes dels seus familiars, de sa mare, de son pare,

del seu oncle i poder donar-los una sepultura digna, enterrar-los amb la família.

Aquesta és una setmana molt simbòlica, avui és 23-F, un dia com avui, fa 35 anys, Espanya va tremolar de nou amb les forces del búnquer, però el camí a la democràcia era imparabile. Demà farà 79 anys de la infàmia dels afusellaments del diputat de les Corts constituents de la II República, el socialista Alexandre Jaume, del Batle de Palma, Emili Darder, d'Antoni Maria Ques; o de l'ex-batle d'Inca, Antoni Mateu Ferrer, acusats d'infringir el ban signat pel General Goded, el 19 de juliol del 36.

Com a societat, com a demòcrates que defensam els drets humans, tenim un deute moral amb les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura. I resulta paradoxal que precisament estiguem aquí avui exigint veritat, justícia i reparació, la generació dels nets i les renetes d'aquesta guerra. Per què una Llei de fosses a les nostres illes? Perquè en 30 anys d'Estatut d'Autonomia a les Illes Balears no s'ha fet suficient justícia a les víctimes de la repressió franquista i de la Guerra Civil, ni s'ha reconegut totes aquelles persones que lluitaren de valent per la llibertat, per la democràcia i per l'autonomia, més enllà d'iniciatives puntuals que s'han desenvolupat durant aquests anys, de la mà dels grups municipals, els ajuntaments, o els consells, com per exemple el Consell de Mallorca.

Perquè, com a demòcrates que defensam els drets humans, hem de recordar les víctimes de la democràcia que patiren pel règim franquista; perquè són moltes les persones que encara a dia d'avui tenen els seus familiars sense identificar, enterrats a fosses comunes, i perquè contra l'extermini de la memòria, hem de reivindicar el llegat democràtic, patrimoni ciutadà i garantia dels nostres drets i llibertats.

Amb aquesta proposició de llei el Parlament es posiciona al costat dels drets humans, del dret internacional, amb els drets de les víctimes a la justícia, paritat i reparació i, perquè coneixent el passat i la veritat, un dels episodis més ignominiosos de la nostra història recent, evitarem tesis negacionistes i revisionistes, perquè aquesta és la millor garantia de no repetir-los. I també ho diré, perquè tenim una oportunitat històrica, per la correlació de forces en aquest Parlament, que ens permet fer justícia i aprovar una llei com la que avui debatem.

Vull recordar altres companys i companyes de passades legislatures que varen presentar iniciatives similars, com la companya Aina Rado a l'any 2007, o el company Cosme Bonet la passada legislatura, i, desgraciadament, aquestes iniciatives varen caure en sac buit.

La Llei estatal de la memòria històrica, aprovada el 28 de desembre del 2007, va intentar donar resposta a una injustícia històrica, establia el reconeixement a les víctimes, el dret a la compensació econòmica, la il·legimitat dels tribunals i condemnes, que no il·legalitat, així com les mesures pels símbols i monuments commemoratius que exaltassin la sublevació militar.

No som la primera comunitat autònoma que fem una llei d'aquest tipus, Navarra la té des del 2013, maldament el nou

govern no hagi desplegat ni una coma; a Catalunya tenen una llei de fosses per reconèixer els drets als ciutadans a obtenir informació sobre els seus desapareguts, també regulen un mapa de fosses i un cens de desapareguts, també tenen una llei de memorial democràtic, o a Andalusia també han començat la seva tramitació d'una llei de memòria democràtica.

La memòria és sempre un fenomen col·lectiu, conforma la nostra identitat com a societat. La proposta que avui presentam representa en si mateixa una proposta ètica, que sorgeix de la trobada amb la memòria; el reconeixement col·lectiu d'una injustícia, de la barbàrie comesa a les nostres Illes, una proposta per deixar enrera la indiferència que ens deshumanitza, manifestant la voluntat institucional de reparació, localitzant les fosses comunes, preservant-les i retornant, en la mesura del possible, les víctimes als seus familiars perquè els puguin enterrar en pau.

Deia el filòsof Walter Benjamin que la història de les societats l'escriuen els vencedors, escriuen els metarelat i les versions oficials de la història, defineixen el seu acomodament, el patrimoni cultural, els objectes i les imatges que simbolitzen la tradició, disposen dels llocs que han d'albergar els records i, així mateix, s'encarreguen d'esborrar o de fer invisibles els continguts inscrits a la història dels vençuts. La història no es pot canviar, és la que és, ara bé, podem escriure una nota a peu de pàgina, recordar el passat és un compromís ètic amb les generacions del present i les futures i fer nostres les recomanacions del relator especial de l'Organització de les Nacions Unides, Pablo de Greiff, al seu informe sobre la promoció de la veritat, justícia i reparació, per evitar que això no torni a passar mai més, com a una salvaguarda del respecte als drets humans.

La democràcia té un deute amb les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme, en aquest país hi ha hagut víctimes de primera i de segona i les republicanes han estat invisibles, i això és immoral. Milers de famílies han hagut de plorar els seus morts en silenci, sense poder parlar ni tan sols del tema, com a societat tenim un deute. Aquí, el conflicte armat entre els dos bàndols, entre els demòcrates i els colpistes, va durar poc, el que sí vàrem tenir va ser una dura repressió perfectament sistematitzada contra dones i homes civils per part dels feixistes nacionals catòlics, que es varen fer ràpidament amb el control; dones i homes assassinats sense motiu o sense més motiu que ser professor, sindicalista, gai, feminista, d'esquerres o per pensar diferent, per defensar la legalitat, la democràcia, assassinats a qualsevol vorera de la carretera o contra la paret d'un cementiri. Centenars de persones varen ser afusellades a les nostres illes, les entitats memorialistes, com Memòria de Mallorca o Fòrum per la República o Fòrum d'Eivissa, per la Memòria, perdó, parlen de 2.000 persones desaparegudes a territori balear, han documentat 56 fosses a Mallorca, Eivissa i Formentera, i encara resta per determinar si a Menorca, efectivament, també existeixen.

A pesar que el nostre estat ha ratificat totes les resolucions i convencions sobre la desaparició forçada de l'ONU, la realitat és que quasi 115.000 homes i dones romanen a fosses comunes, a tota Espanya hi ha fosses amb més de mil persones a dins, sense haver estat identificades i enterrades dignament per les seves famílies. Espanya és el segon país del món en nombre de

desaparicions forçades, després de la Cambodja dels Khmers Roigs.

A l'any 2000, amb el president José María Aznar, es varen fer les primeres exhumacions en el nostre país amb metodologia científica. El Ministeri de Defensa va posar un pla per recuperar els cossos de la Divisió Azul a Rússia, es varen recuperar 1.300 persones, se'n varen identificar 900 i 20 cossos varen ser repatriats. Aquest pla és vigent a dia d'avui. El Nadal del 2014 va anar un altre equip a realitzar exhumacions.

La Llei de memòria històrica del 2007, impulsada pel Govern de José Luís Rodríguez Zapatero, va ser una passa significativa per restituir la dignitat de les víctimes del franquisme. Era una llei que necessita de desenvolupament reglamentari per part de les comunitats, per col·laborar en la recerca, en la localització, en la identificació i exhumació. Si el 2012 aquesta llei tenia un pressupost de 6,2 milions d'euros, el 2013 el va baixar a 2,5, per desaparèixer la partida pressupostària en els següents exercicis pressupostaris, ni tan sols hi ha hagut dotació aquest darrer any, clausurant el Govern d'Espanya l'Oficina per les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura.

Per donar compliment a aquesta llei, proposam dotar al Govern balear de la competència per localitzar les víctimes de la Guerra Civil i el franquisme i per actuar en el procés d'identificació i exhumacions. S'elaborarà un cens de persones desaparegudes, que contendrà les dades necessàries per permetre la localització i, si és possible, identificació de les persones desaparegudes, i s'elaborarà un mapa de fosses, com ha comentat la companya Margalida Capellà, que se sumaria a l'estatal.

A més, és fonamental dignificar els llocs d'enterrament, senyalitzar les fosses, protegir-les amb el màxim grau de protecció i posar una placa commemorativa, perquè no som davant de qualsevol tipus de troballa arqueològica, parlem de víctimes mortes violentament. Per això, el Govern podrà denunciar davant la Fiscalia els indicis de crims contra la humanitat els quals, recordem, són imprescriptibles.

Una de les principals reivindicacions del col·lectiu memorialista és que l'Estat assumís la iniciativa i el cost de les exhumacions i aquesta llei ho contempla. Per als pressuposts d'enguany ja hi ha una partida de 30.000 euros per crear la coordinació de la comissió tècnica i acabar amb els mapes de fosses. Per a l'any que ve ja es posarien en marxa les primeres exhumacions.

Ja per acabar, des del Grup Socialista vull fer un reconeixement especial a les entitats memorialistes, en especial a Memòria de Mallorca, que, de manera voluntària durant tots aquests anys, han fet una feina rigorosa, minuciosa i amb un suport institucional més aviat tímid, una feina de valent elaborant el mapa de fosses i aconseguint fites molt importants com l'obertura de la fossa de Sant Joan i realitzar les exhumacions que han donat molta pau a moltes famílies i als "mariandos", i s'han situat sempre, de manera incondicional al costat de les víctimes i han assumit de vegades una feina que s'hagués hagut d'assumir per part de les institucions públiques, des de fa ja molt de temps.

Amb aquesta llei ens posicionam al costat dels drets humans, del dret internacional i dels principis de veritat, justícia i reparació i intentam escurçar la bretxa existent entre les víctimes i les institucions perquè, com he dit abans, no pot ser que a Espanya hi hagi consideració diferent per a les víctimes, que hi hagi víctimes de primera, de segona i de tercera categoria. Això és un acte de justícia i de normalitat democràtica, és un camí que no ha de tenir marxa enrera, però també urgeix de certa celeritat, perquè moltes persones que han estat tota la seva vida intentant cercar sa mare, son pare, el seu oncle, desgraciadament, moren, perquè ja són persones molt grans i volen veure en vida com les seves persones estimades poden ser enterrades d'una manera digna en els seus nínxols familiars i honorar-les.

Per això, des del Grup Socialista pensam que aquesta llei és molt necessària, que és un acte de justícia social i animam tots els grups a donar-li el suport.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta, senyores diputades, senyors diputats, treballadors i treballadores de la cambra. Vull agrair la presència dels companys i companyes d'Unitat Cívica per la República i de Memòria de Mallorca que avui ens visiten.

Vergonya, sí, una paraula que ho emmarca tot, vergonya. Vergonya els hauria de fer a totes i a tots i als partits presents en aquesta cambra, representants de les ciutadanes i dels ciutadans que compten ja diverses dècades de la ratificació del Conveni Europeu de Drets Humans del 79, avui continuem sense conèixer el parador de més de 140.000 desapareguts arreu de tot l'Estat, víctimes de la Guerra Civil i posterior dictadura, víctimes de la repressió franquista. No podem de cap de les maneres continuar ostentant la vergonya de ser el segon país del món amb més fosses comunes sense identificar, després de Cambodja.

Dades que posen la pell de gallina, a un país en democràcia, un obscur període de la nostra història que ens va deixar vídues, nens i nenes orfes, nets i netes que no han conegut els seus padrins i famílies rompudes, amb històries molt dures rera seu. Històries com la de Margalida Jaume, casada amb Antoni Alomar, relloger d'ofici, va ser assassinada quan estava embarassada de set mesos, pocs dies després els falangistes mataren el seu home; el matrimoni va deixar dues nenes menors de deu anys. O de Joan Canyelles de Can Manent, tenia 31 anys i era casat, pertanyia al Partit Socialista, feia feina de picapedrer; una parella de guàrdies civils i un falangista anaren a cercar-lo a ca seva, el trobaren amagat dins el llenyer; quan el se'n duen, pel carrer es va creuar amb les seves dues filles que sortien de l'escola i, en contra de l'opinió del falangista, els guàrdies li permeteren besar-les; quan la seva germana Tonina

intentà acomiadar-se d'ell, ja no li permeteren; tancat a Can Mir, va desaparèixer un dia a l'entrada de la fosca.

Van ser moltes les famílies rompudes, moltes nombroses, mataben el pare i la mare quedava sola, amb els fills, sense res per menjar ni subsistir, això és una altra forma de matar, senyores i senyors. Alguns membres d'aquestes famílies ja no són aquí, han marxat sense tancar la ferida, perquè es fa molt tard.

Per això hem de recuperar la memòria dels desapareguts i les històries, com la d'Ignasi Picornell i Femenies, palmèsà i fuster d'ofici, tenia 38 anys i era casat; el mateix dia 19 va assabentar-se que havien detingut la seva germana Aurora, Aurora Picornell, a la Casa del Poble; Ignasi, un home amb molt de temperament, va ser incapaç de romandre de braços creuats i es va presentar a l'ajuntament fet un fibló: "on és la meva germana Aurora? Què heu fet a la meva germana?" El detingueren i l'empresonaren al Castell. Un dia va desaparèixer.

També tenim clars exemples que els crims no només eren ideològics, Serafi Vives, en Camel'lo, de Son Servera, tenia 50 anys i era casat, treballava de conreador i no sabia res de qüestions polítiques, així i tot l'assassinaren. De llavors ençà han passat més de vuitanta anys que es va acabar la Guerra Civil i més de quaranta des de la fi de la dictadura franquista, però durant aquestes darreres dècades només hem tingut silenci. Sí, senyores i senyors diputats, només hem tengut silenci.

El silenci, el silenci em recorda una estrofa d'aquella cançó de Raimon: "Jo vinc d'un silenci antic i molt llarg, de gent sense místics ni grans capitans, que viuen i moren en l'anonimat, que en frases solemnes no han cregut mai. Jo vinc d'una lluita que és sorda i constant, jo vinc d'un silenci que romprà la gent que ara vol ser lliure i estima la vida, que exigeix les coses que li han negat."

Silenci que també van sofrir les nostres mestres per la repressió, com Apol·lònia Gelabert Obrador de Felanitx, mestra d'escola represaliada, per haver estat sòcia de la Federació de Treballadors de l'Ensenyament; o Maria Duran, també mestra d'escola, a qui se li va obrir expedient per ser d'esquerres i poc religiosa, va acabar tancada al manicomi.

Som davant d'una oportunitat de donar una resposta a aquest silenci i aquí i hi hauria d'haver un consens de totes les forces polítiques que estan representades dins aquesta cambra. Som a un moment de canvi polític, que també té un vessant de canvi generacional.

La neta d'Andreu Paris Martorell em conta la història del seu padrí: "Jo el meu padrí no el vaig conèixer, no vaig viure els fets de la Guerra Civil, però he vist patir la meva mare, he vist el seu sofriment i que aquestes desaparicions forçades no prescriuen legalment, el patiment de les famílies tampoc no prescriu ni prescriurà mai, no hi ha res resolt, les preguntes que em feia la meva padrina són les mateixes que em faig jo, i encara a dia d'avui continuen sense respostes, no hi ha respostes, no tenim respostes."

El meu company, Miquel Mascaró, em conta que el seu pare va tenir la gran sort de poder fugir de ser afusellat. Malgrat això, i haver estat a punt de perdre la vida, el seu pare mai no li va inculcar odi, tot el contrari, li va transmetre les seves vivències i valors. Ell no va tenir silenci, silenci que el nostres pares i mares de la meva generació han mantingut, i això em fa sentir vergonya. Sí, vergonya que la meva generació no pugui entendre el nostre passat, pel silenci mantingut; de no poder explicar als meus fills i a les seves futures generacions la memòria d'aquell temps, perquè mai no es torni a repetir.

Per això, és important tenir memòria i no deixar que ens envolti l'oblit i el silenci.

Tenim ara una oportunitat de restablir la nostra memòria, la memòria d'aquells que un dia van lluitar i donar la seva vida per a la defensa dels valors democràtics sortits d'aquell 14 d'abril de l'any 1931. Però sembla que ens hi resistim, fem tard, senyores i senyors, per fer cas omís al Comitè de Drets Humans de Nacions Unides quan fa poc sol·licità del Govern d'Espanya derogar la Llei d'amnistia de l'any 77, per tal que es puguin investigar totes les violacions dels drets humans comeses. I no és just de cap de les maneres que Espanya no faci justícia i s'hagi de cercar a l'Argentina, perquè aquí no es mou ni un dit per les víctimes del franquisme.

Ens omplim la boca, moltes vegades parlem de democràcia, però quina democràcia és aquesta on tenim les voravies d'arreu de l'Estat encara sagnant? Quan pensen tancar les ferides obertes de les famílies, que són les que més han sofert fins al dia d'avui? Molts són els familiars que avui no són entre nosaltres, per tant anem molt endarrerits, fem molt tard, diputades i diputats!

Avui comença la reparació i dignificar les víctimes a través d'aquesta llei de fosses ha de ser només la primera passa. Avui comença aquí la fi d'una anomalia d'aquesta comunitat autònoma que pertany a un país on les víctimes de la repressió mai no han estat recuperades, on m'agradaria veure el consens de tota la cambra, perquè fem tard, massa tard! Avui aquí podem dur a terme la veritat, justícia i reparació, que molts de represaliats i familiars han cridat als carrers.

I permeteu-me aquest crit: veritat, justícia i reparació!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sílvia Tur, del Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, per un temps de set minuts i mig.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Bones tardes a tothom, senyores diputades, senyors diputat, públic que ens acompanya avui de tarda.

A Formentera, gairebé com per tot, va haver-hi morts i assassinats en temps de la Guerra Civil i encara després, més injustificable si cap, un cop acabada la lluita armada, uns eren

d'un bàndol i altres de l'altre. També morí molta gent víctima d'una facció sense bandera, la venjança i l'ajustament de comptes. Les persones que el bàndol vencedor considerarà que havien estat caiguts propis foren homenatjades, posades les seves restes en lloc d'honor, compensades les famílies i recordats públicament cada any. D'altres, una part de les víctimes del bàndol derrotat, quedaren amagats, enterrats precàriament als llocs on foren executats sense judici, sense defensa i sense pietat.

El final de la Guerra Civil espanyola s'ha descrit no com la tornada a la pau, sinó com l'arribada del temps de la victòria, no hi hagué reconciliació, de fet encara no hi és. L'aparell estatal franquista, amb policia, exèrcit, càrrecs públics i complicitat d'amplis sectors de la societat exerciren una repressió immisericable, constant, insuportable envers els derrotats. A Formentera en tenim una bona mostra amb la Colònia Penitenciària que funciona entre el 1940 i el 1943 i on moriren de fam i de calamitat moltíssimes persones. Aquesta colònia, coneguda amb el nom d'Es Campament, va arribar a comptar entre 1.000 i 2.000 presoners, procedents de Balears i d'altres indrets de la península. Com a lloc de memòria que és el Consell Insular de Formentera la va declarar Bé d'Interès Cultural el novembre de 2013.

Morts, des d'almenys el segle XVIII, a Espanya s'han dictat disposicions i s'han emès lleis que regulant els llocs i les maneres com s'han disposar els cadàvers: fora de poblat, a llocs tancats de parets. La legislació funerària ha anat assegurant per un costat la higiene i per l'altra la dignitat.

La religió cristiana, com altres o totes les religions, atorga als difunts un tractament especial, regula els ritus, la manera de col·locar el cos del finat, el lloc, la senyalització exterior de la tomba.

Som a l'any 2016 i resulta que encara tenim difunts colgats, enterrats a llocs on ni les disposicions legals del segle XVIII, ni les religioses més antigues consideren aptes per rebre el cos dels finats. Són enterraments il·legals, anònims i oblidats i ho són des de la guerra i la dura postguerra, cossos que no han pogut rebre l'homenatge de la família i dels amics, llocs d'enterrament que no han pogut servir de consol, de llocs de dol dels vius cap als que ja no hi són.

Moltes i moltes famílies, vídues, pares i mares, germans, amics no pogueren expressar ni viure el seu dol perquè els cossos dels éssers estimats no se sabia on eren o, sabent-ho, no es podia assenyalar el lloc, i així durant vuitanta anys, quasi quaranta d'aquests posteriors a la dictadura franquista, ja en democràcia.

Era hora ja, honorables diputades i diputats, de reparar aquesta situació, de rectificar el camí equivocac de l'odi i la revenja. La llei era necessària fa quaranta anys i encara més ho és ara.

Les raons pràctiques de la seva aprovació són òbvies, unes obres a una carretera poden fer sortir restes humanes de manera indigna, maltractades per la pala excavadora, la construcció de nous nínxols a un cementiri poden topar amb fosses no declarades plenes de cadàvers, les raons del més bàsic

sentiment d'empatia cap al dolor de les víctimes i de les famílies, digueu-li si voleu caritat o misericòrdia, o moral, dignitat, sentit de l'ètica i de la justícia.

El grup polític al qual represent i jo mateixa voldríem que aquesta llei fos aprovada per la unanimitat d'aquesta cambra i per això apel·l al sentit de l'ètica i de la justícia a tots quants som aquí.

No vull acabar sense agrair la feina feta per les associacions de reparació de la memòria històrica, pels professionals de la història i l'arqueologia que s'han esforçat per localitzar els llocs on foren enterrades persones de manera anònima.

Així mateix vull expressar la solidaritat del poble de Formentera amb totes les famílies de les víctimes que mereixen poder donar un enterrament digne a les persones estimades. Per això reiter, crec que és important, que tots ens posem d'acord en aquesta matèria i que donem el nostre sentiment, el nostre vot favorable a la presa en consideració d'aquesta llei.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Hi ha intervencions a favor de la proposició de llei?... a favor?

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. 28 de setembre de 2015, el Ple de l'Ajuntament de Porreres aprova per unanimitat iniciar els tràmits per obrir la fossa comuna del cementiri municipal, amb la finalitat i prioritat de reconèixer les víctimes de la repressió i les seves famílies, per una qüestió de dignitat.

Avui parlaré un poc d'aquest municipi, també ho podria fer de Montuiri, de Manacor entre d'altres, però ho faré de Porreres perquè conec més la situació.

La batllessa del municipi, Xisca Mora, també consellera electa del Consell de Mallorca, assegurarà, i així ho ha fet, que per al 2016 hi hauria una partida pressupostària dedicada a aquest projecte. Porreres ha pressupostat 8.000 euros per al 2016, el Govern de les Illes Balears, que té molta pressa per aprovar aquesta llei, i hi estam totalment d'acord, només n'ha pressupostat un màxim de 30.000 sense tenir prevista ampliació de despesa per a enguany.

Els contarem més, dissabte passat un metge forense basc, Paco Etxeberria, especialitzat en fosses, ja hi va anar a fer una inspecció ocular, alguns dels aquí presents ho saben perquè també hi eren. Vull recordar que la de Porreres és una de les més grosses de Mallorca, es calcula que hi pot haver unes 130 víctimes de molts indrets.

Amb això, què vull dir? Vull dir que a El Pi, al nostre abast ja ens hem posat a fer feina i, tot el que el pressupost d'aquest municipi s'ha fet a la baixa perquè estan a l'expectativa de l'acció de govern, un ajuntament de 5.369 habitants amb una fossa de les 56 registrades a Balears, ha dedicat enguany més del 26% del doblers que hi dedicarà el Govern de les Illes Balears. Esperam que dins els 30.000 euros que hi destina el Govern es contempli sufragar les despeses dels ajuntaments, perquè aquesta llei ha de deixar clara una cosa: el cost l'ha d'assumir el Govern. Hi ha moltes despeses administratives: censar, localitzar, feines arqueològiques, proves d'ADN, entre moltes d'altres i, per tant, els demanam la implicació econòmica i supervisió tècnica als municipis. No podem posar més obligacions als ajuntaments que ja van carregats i les famílies de cap manera no se s'han de fer càrrec.

Des del 2011 el Govern no atorga les subvencions que la llei preveu a les famílies de persones que foren assassinades per ideologia, ara, a més, moltes n'assumeixen el cost de la recerca i aquesta és una despesa de l'administració pública, i és una prioritat, amb totes les crisis econòmiques de l'abast que vulgui, però aquesta és una prioritat, fa massa anys i alguns ja no ho podran veure.

Com dic, aplaudim aquesta iniciativa parlamentària perquè ja és ben hora, perquè és de justícia i perquè les institucions, les administracions tenim un deute amb la dignitat de les persones que ja és ben hora de resoldre.

Poder saber on són les persones desaparegudes pot ajudar a superar el trauma familiar i social que va provocar aquesta absència forçada, hi ha famílies que han lluitat tota la vida per saber i trobar la ubicació dels familiars, és ben hora de fer-ho.

Votarem a favor d'aquesta presa en consideració i entenem que ara alguns grups tinguin presses per donar més protagonisme a les accions legislatives que a les de control del Govern, però amb aquesta actitud també els instam a pitjar l'accelerador i que durant el 2016, una vegada aprovada aquesta llei, es faci alguna cosa més que nomenar un coordinador. Les famílies dels desapareguts fa setanta anys que viuen amb l'angoixa de no saber on són les persones que estimen i per a alguns, massa gent, per culpa del silenci i el menyspreu de l'administració les respostes ja no arribaran a temps.

És hora de dignificar el record i la memòria d'aquests familiars i de tota la societat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos Partido de la Ciudadanía.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, entitats i familiars de desapareguts. La nostra Guerra Civil i la dictadura

que la va seguir continuen essent, quan ja han transcorregut quasi vuit dècades d'ençà del seu inici, motiu de controvèrsia, és natural, no hi ha res pitjor que una guerra civil, pensin, per exemple, amb la que va tenir lloc a França arran de la invasió del país per les tropes del Tercer Reich, d'una banda, els resistents, de l'altra, els col·laboracionistes; pensin, per no anar tan lluny en el temps, amb la darrera dels Balcans, famílies enfrontades, (...), destruïdes, matances a balquena, venjances de tot ordre, en definitiva un país arrasat, socialment arrasat. I és clar, molts d'anys per intentar curar les ferides, per intentar sargir les relacions entre uns i altres; per intentar-ho, dic, ja que han de passar segles probablement perquè no quedi rastre a la memòria del ciutadans del mal infligit.

La Guerra Civil espanyola és la que ens ha tocat a nosaltres. Avui encara aquesta guerra la revivim en forma de greuge o de venjança, com si no s'hagués acabat, en una paraula, com si els que la varen perdre tenguessin encara al cap del temps qualche possibilitat de guanyar-la.

Pensin en aquest monòlit de Sa Faixina, que la batlessa Aina Calvo va convertir en emblema de la reconciliació, amb un simple canvi d'escut i de làpida, i que l'actual govern de l'Ajuntament de Palma vol, de totes passades, esbucar. Per què? Per què? Si el que simbolitza, per a qualsevol que tenguí la curiositat d'atracar-s'hi, és justament la voluntat d'entesa i de fraternitat enfront de la violència i la barbàrie.

No fa falta que els digui que aquest és un mal camí, si una cosa té de bo la nostra democràcia és haver consagrat, amb la força dels fets, l'esperit de reconciliació dels anys de la transició, què dic dels anys de la transició, de molt abans!, de quan el Partit Comunista d'Espanya, que era l'any 1956, en fa idò seixanta, va renunciar a la lluita armada contra la dictadura franquista, per propugnar aquesta reconciliació entre les dues espanyes. Però vaja, per molt que el Partit Comunista hagués estat l'iniciador d'aquest procés, és evident que el vertader punt d'inflexió va ser la transició i, el més important, els anys de democràcia que han vengut darrera. Perquè, i això és una cosa que sovint s'oblida, el nostre règim actual, la nostra monarquia constitucional és fruit d'aquesta voluntat de concòrdia entre les dues espanyes, no de cap victòria ni de cap derrota.

Però en tot aquest procés hi ha un aspecte que continua sense estar resolt, és el que té a veure amb les víctimes de la repressió d'aquella guerra tan nostra i de la dictadura que la va seguir, o sigui, el que té a veure amb les persones assassinades o desaparegudes per causa violenta. En molts de casos, les seves restes jueu encara en fosses comunes, és a dir, no han pogut ser enterrades pels seus familiars amb la dignitat amb la qual s'ha d'enterrar i se sol enterrar un familiar. És ver que, de vegades, pensin en el cas de les restes de Federico García Lorca, són aquests mateixos familiars els que no volen remoure la terra, segurament per no remoure el seu propi passat, i s'estimen més que les despulles dels seus avantpassats segueixin allà on són des de fa anys i panys. També, però, moltes vegades no és així, moltes vegades els familiars voldrien exhumar aquestes restes i no poden, les traves de tota casta són enormes, insuperables si els poders públic no els ajuden.

És just, per tant, que les institucions intentin posar-hi remei, que intentin que tots els descendents interessats a recuperar les

restes d'un familiar, objecte de la recuperació d'aquests anys bèl·lics o postbèl·lics, tinguin la possibilitat de fer-ho, Ciutadans sempre ho ha cregut així en aquesta comunitat autònoma i a qualsevol part de l'Estat on s'hagi plantejat el que en aquesta proposició de llei es planteja. En aquest sentit, fa plenament seva aquesta frase del preàmbul del text: "Aquesta llei no diferencia les fosses ni per l'origen de la repressió ni tampoc per l'origen o la condició de combatent o civil de les persones que hi estan enterrades."

És evident que tant el fet que les víctimes de la repressió republicana haguessin estat ja exhumades en acabar la guerra, o almanco quasi totes elles, com la limitació a les Illes de Mallorca, Eivissa i Formentera de la feina d'identificació de fosses, deixant al marge Menorca, l'única de les Illes on hi va haver de manera present i notòria una doble repressió, és evident que aquest fet, deia, pot donar a entendre que la guerra va ser una cosa distinta a la que va ser, i ens equivocariem si llegàssim a la memòria col·lectiva una visió d'aquest classe. Allà on el cop d'estat militar no va triomfar, com a Menorca, la repressió va tenir dues cares, el Castell de La Mola en dona fe.

I el que hem d'evitar de totes totes, és que, gràcies a aquesta llei de fosses que avui hem de prendre en consideració, i que no tindrà altre àmbit d'aplicació, tal com estan les coses, que les Illes de Mallorca, Eivissa i Formentera, el que va ser la Guerra Civil a Balears i a la resta d'Espanya pugui quedar desfigurada i fins i tot falsejada.

Així, de la mateixa manera que els dic que votarem a favor de la presa en consideració de la llei, perquè creiem que és de justícia, i mai no serà més ben usat aquest terme, també els dic que durant la tramitació parlamentària intentarem introduir-hi esmenes, a fi que aquests temors als quals m'acab de referir, puguin quedar ben dissipats.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions en contra? Fixació de posicions? Té la paraula el Sr. Miguel Ángel Jerez, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Iniciem i afrontam el debat de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei amb la responsabilitat que mereix i sobretot amb la convicció que el reconeixement de la dignitat de les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme, i el dret a l'exhumació de les seves restes a través d'aquesta llei, ha de guiar-se per la consideració dels fets com una violació dels drets humans, però també ha de guiar-se per l'exemple de reconciliació i concòrdia que va inspirar la transició espanyola.

I d'entrada, vull que quedi clar que el nostre grup parlamentari rebutja qualsevol dictadura feixista, de la mateixa manera que menysprea qualsevol totalitarisme comunista, tan pervers ha estat l'un com l'altre en la història de la nostra humitat. Per tant, el que pretenc avui aquí és allunyar-me d'un

debat pervers que pugui dividir en aquesta cambra entre aquells que són bons i els que són pitjors, entre els demòcrates i els que no ho són, entre els que són hereus d'alguna cosa i aquells que no ho són. La meua intenció és que les meves paraules recuperin també l'esperit de l'acord, del pacte social i polític que varen assumir les formacions polítiques en les Corts constituents, aquelles que varen donar per liquidat el règim de Franco, fonamentat en la manipulació d'aquelles dues espanyes.

Per aquesta raó volem que, des del Grup Parlamentari Popular, quedi ben clar que estam reunits aquí només perquè tenim una herència, exactament la mateixa que té la resta de l'Estat espanyol, una herència que ens donarem a partir de l'aprovació de la Constitució del 1978. Tots nosaltres som hereus de la transició, tots som fills de la reconciliació i dels sistema democràtic que lliurement va triar el poble espanyol, i també som descendents d'una transició política que va servir per intentar superar un llarg i dramàtic enfrontament viscut a la Guerra Civil i un període de dictadura que no va ser capaç de consolidar la pau, sinó que va consistir a administrar la victòria dels vencedors sobre els vençuts. Però va ser la transició i els seus protagonistes, les generacions anteriors les que ens varen obrir les portes cap a horitzons de convivència i horitzons de pau i ells, ells varen ser els que varen viure precisament el drama en primera persona, ells ens han donat a tots nosaltres un exemple, una lliçó als que mai no vàrem viure la guerra, als que mai no vàrem viure la fam ni vàrem viure la misèria ni la repressió ni el perill ni el bombardeig ni la metralla en els nostres cossos.

La transició política va ser el moment del retorn dels nostres exiliats, el moment de l'abraçada col·lectiva i del retorn del Guernica de Picasso com a símbol de la recuperació o la superació del drama. Per tant, no pot haver-hi exclusions en els fets, les coses no es redueixen a una història de bons i de dolents. Per tant, per continuar amb el desenvolupament d'aquesta proposició de llei és necessari tancar aquest fals debat polític, carregat moltes vegades d'intencionalitat i que no beneficia l'esperit de la reconciliació, tantes vegades invocada. I si som capaços de fer-ho, d'aconseguir-ho, només després tindrem capacitat per afrontar un debat des del respecte, un debat des del rigor i la responsabilitat, un debat que continuï encarnant un esperit conciliador i reparador que és del que veritablement es tracta.

Deia l'historiador José María García Escudero: "*Ambas zonas sufrieron represión oficial e incontrolada, en las dos se alzaron peticiones de humanidad y de clemencia y las dos llegaron a superar las manifestaciones más brutales del terror, sin acabar del todo con él. No sólo hubo odio y medio y desesperación, sino también heroísmo, perdón y serenidad ante la muerte. La pesadumbre producida por este fenómeno en la conciencia de la sociedad española sólo puede quedar mitigada por el testimonio de la dignidad y el valor que en general demostraron las víctimas, y no por un grotesco pugilato en torno al cuál de los bandos vertió más sangre.*"

Per tant, no hi ha crims bons ni hi ha crims dolents, hi ha víctimes que no han de ser oblidades i igualades als seus assassins, són tan víctimes les que varen ser assassinades injustament per un bàndol com per l'altre, exemples en tenim

a totes les illes: l'assassinat el 23 de juliol del 1936, del sacerdot de Ferreries, Joan Huguet Cardona, a les mans del màxim responsable del Front Popular a Menorca; o al llançament de persones des dels penya-segats d'Es Freus de la Mola; o els linxaments del tristament famós vaixell presó Atlante de Maó, on el 18 i el 19 de novembre varen ser assassinades 73 persones. Desgraciadament també després d'aquests crims hi va haver una important repressió a l'illa de Menorca per part dels vencedors que va allargar encara més el patiment i va allargar encara més la tragèdia.

Per altra part la jornada de dia 13 de setembre del 36 ha estat la més negra a l'illa d'Eivissa en moltíssims de segles; aquest dia varen ser assassinats uns cent eivissencs al castell per anarquistes arribats de la península, però hores abans 40 persones varen morir víctimes del bombardeig realitzat per tres avions franquistes, que van destruir nombrosos edificis de la Marina i de Dalt Vila. I que hem de dir de l'illa de Formentera, on la repressió franquista va deixar un testimoni cruel de mort i de terror? Joan Ferrer Ferrer, Josep Ribas Marí, Josep Tur Planells o Antoni Mayans Mayans són alguns de molts dels seus noms. I el mateix es repetia precisament a aquesta illa, l'illa de Mallorca.

I aquesta és la història amb què ens trobam i a què ens enfrontam, i que ningú no pot canviar, perquè per molt que ho intentem no la tornarem reescriure ni aconseguirem reinterpretar-la, però a les generacions d'avui ens queda el dret a la reparació, sí, a la reparació moral i al reconeixement personal de qui va patir la repressió per raons polítiques, ideològiques, i també dels que varen ser assassinats per creences religioses durant la Guerra Civil i la dictadura. I la Llei de fosses que avui sotmetem a la consideració del ple ha de consistir precisament en això, a recuperar de l'oblit tots aquells que van pagar la tragèdia amb les seves pròpies vides, i permetre als seus familiars recobrar les seves restes per atorgar-los el descans que mereixen. Donem als familiars el dret que té la seva gent a descansar en pau i a més a descansar dignament, perquè l'estat democràtic té un deute amb els que van ser víctimes de la violència i amb els que van ser víctimes de la repressió més despietada, un deute que s'estén també als seus familiars, però també un deute amb la resta de la ciutadania, que té el dret a conèixer i a desenterrar tota, total la veritat.

Però si bé és cert que ens queda continuar aquesta important repressió moral, també és cert que ens queda el respecte, el respecte a totes aquelles persones, familiars de les víctimes, que volen que no es torni a reobrir la història, perquè no desitgen reobrir el record d'un passat criminal desagradable. Respectem també, facem-ho, tots aquells que han considerat que la cicatriu està tancada; respectem-los també a ells. Deia don Marcelino Camacho a un debat sobre la Llei d'amnistia l'any 77: *"Nosotros precisamente, los comunistas, que tantas heridas tenemos, que tanto hemos sufrido, que hemos enterrado a nuestros muertos y con ellos nuestros rencores, nosotros estamos dispuestos a marchar hacia adelante en la vía de la libertad, en esa vía de la paz y del progreso que hoy se abre"*. Respectem-los també a ells, als que desitgen mantenir en la memòria, als que desitgen mantenir en el record, en el passat, el descans dels seus. Respectem també les famílies com la de Federico García Lorca, que ha perseguït tantes vegades sense

èxit les restes del poeta; possiblement tan important sigui recuperar les restes de Federico García Lorca com important és que la generació d'avui sàpiga que l'assassinaren només per defensar les seves idees republicanes, que l'assassinaren només per voler apropar la cultura al poble, només per la seva manera de ser i només per la seva manera de viure. És molt respectable l'actitud dels seus familiars, cap interès no tenen ja per exhumar els seus ossos, però sí interès a guardar la seva memòria. El seu nebot, Manuel Fernández Montesinos, ho va dir clarament: "El que cal fer amb Lorca és llegir-lo i saber per què és a una fossa comuna. No em sembla necessari exhumar tombes per tornar a saber qui foren els criminals. La memòria històrica del poeta està en la seva obra, però també en el seu testimoni, i no només en la desconeguda fossa on estan enterrades les seves restes mortals".

Per això mateix crec que val la pena avui recordar aquella inscripció en un monument holandès que representa el drama d'Ana Frank, el drama de tota la seva família i dels seus compatriotes que varen sofrir la persecució i varen patir la mort; deia aquella inscripció: "La ferida està tancada, només queda la cicatriu com a advertiment a futures generacions". Aquest és un missatge que avui consolarà possiblement a uns, però no serà suficient, possiblement, per reparar el dolor, per reparar al pena i per reparar la dignitat d'uns altres, i aquests últims mereixen també, per suposat, el seu consol a través de l'exhumació de les restes dels seus familiars, només faltaria.

I dit això i per acabar vull manifestar que el meu grup parlamentari s'abstindrà en la presa en consideració d'aquesta proposició no de llei. En cas contrari podria arribar a interpretar-se que estam a favor de tot allò que diu aquest text, i la veritat és que no hi estam per diferents raons que res no tenen a veure amb la recuperació d'una dignitat merescuda, raons que res no tenen a veure amb el nostre reconeixement a les víctimes de la tragèdia i amb el reconeixement del dret dels familiars a recuperar les restes dels seus familiars, sinó que té a veure amb la voluntat d'articular tècnicament un document al nostre criteri millorable. Tot això amb la mirada posada en l'interès que tenim per portar aquí novament aquesta llei, en aquest plenari, amb un acord més ample que avui aquí aconseguirem. Per tant ja els anunciï des d'aquest precís moment un seguit d'esmenes parcials que afecten al títol, sí, al títol de la llei, per considerar que la dignitat de les víctimes comença també per un títol molt més adequat; a l'exposició de motius...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jerez, ha d'anar acabant, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

...a determinades definicions i a la preservació de les fosses, entre altres qüestions.

I acab, Sra. Presidenta, amb una record a una persona, a una memòria també de Xicu Lull, un periodista extraordinari i un gran investigador que ens ha permès, a Eivissa i a Formentera, i als eivissencs i als formenterers, conèixer moltíssima de la realitat que amaguen les fosses localitzades en aquelles territoris, i una salutació especialment a les persones que avui

ens acompanyen aquí, i no només una salutació sinó també solidaritat amb les víctimes, amb els seus familiars, perquè les seves també són les nostres.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passarem a la votació de la presa o no en consideració de la proposició de llei debatuda.

Votam.

Vots a favor, 36; abstencions, 20.

Queda presa en consideració la Proposició de llei balear de fosses.

(Aplaudiments)

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS